

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

HISTORIE STOLNÍHO TENISU V ČR

Diplomová práce
(bakalářská)

Autor: Antonín Schneeberger
management volného času a rekreace
Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Čihovský
Olomouc 2011

Jméno a příjmení autora: Antonín Schneeberger

Název diplomové práce: Historie stolního tenisu v ČR

Pracoviště: Katedra rekreologie

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Jaroslav Čihovský

Rok obhajoby diplomové práce: 2011

Abstrakt:

Stolní tenis je jedno z nejúspěšnějších sportovních odvětví v dějinách naší tělovýchovy. ČR obohatila světový stolní tenis o mnoho historických zápisů, dali mu celou řadu nezapomenutelných hráčů a hráček. V počtu získaných medailí na světových šampionátech je ČR nadále na čtvrtém místě historické tabulky za Čínou, Maďarskem a Japonskem. Českoslovenští stolní tenisté vybojovali na mistrovstvích světa 29 zlatých medailí. V historii mistrovství Evropy je 59 medailových zápisů spojených s Československem, z toho 9 zlatých. Čeští stolní tenisté získali od vzniku samostatné České republiky čtyři bronzové medaile. Je to zároveň výzva pro současnou a příští generace, abychom mohli přidat nové příjemné vzpomínky a rozšířili kolekci úspěchů.

Tato bakalářská práce zachycuje celou historii stolního tenisu v ČR.

Klíčová slova: Stolní tenis, historie,

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

Author's first name and surname: Antonín Schneeberger

Title of the thesis: History of Table tennis of the Czech Republic

Department: Department of Recreationology

Supervisor: PhDr. Jaroslav Čihovský

The year of presentation: 2011

Abstract:

Table tennis is one of the most successful sport disciplines in history of our physical training. The Czech Republic enriched the world table tennis for many historical records, giving a whole range of unforgettable sport man and women players. In the number of gained medals of the world championships, the Czech Republic is still at the four place in the historical table after China, Hungary and Japan. Czechoslovakian table tennis players conquered 29 gold medals at the world championships. In the history of European championship there are 59 medals marks connected to Czechoslovakia, from that number 9 are gold. Czech table tennis players have gained four bronze medals since the beginning of the independent Czech Republic. It is also a challenge for current and next generation to be able to add new pleasant memories and broaden success collection.

This bachelor thesis captures all history of table tennis of the Czech Republic.

Keywords: Table tennis, history,

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně pod vedením PhDr. Jaroslava Čihovského, uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a dodržoval zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 26. 4. 2011

Děkuji PhDr. Jaroslavu Čihovskému za odbornou pomoc a rady, které mi poskytl při zpracování bakalářské práce. Dále pak děkuji PhDr. Vladimíru Slobodzianovi za poskytnutí cenných informací.

OBSAH

1. ÚVOD	7
2. TERMINOLOGIE VYMEZENÍ POJMŮ	8
3. CÍL A ÚKOLY PRÁCE	12
3.1. CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	12
3.2. ÚKOLY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	12
4. METODIKA	13
5. VÝSLEDKY	14
5.1. ROK 1925 – 1930	14
5.2. ROK 1931 – 1940	18
5.3. ROK 1941 – 1950	21
5.4. ROK 1951 – 1960	25
5.5. ROK 1961 – 1970	32
5.6. ROK 1971 – 1980	39
5.7. ROK 1981 – 1990	47
5.8. ROK 1991 – 2000	56
5.9. ROK 2001 – 2011	65
6. ZÁVĚR A DISKUSE	83
7. SOUHRN	85
8. SUMMARY	86
9. REFERENČNÍ SEZNAM	87
10. PŘÍLOHY	88

1. ÚVOD

Stolní tenis se svým mnohostranným působením stal významným společenským jevem. Podílí se na plnění výchovných, vzdělávacích a zdravotních úkolů, na formování tělesné zdatnosti a na celkovém rozvoji osobnosti. Podobně, jako i jiné sportovní hry, se těší velké oblibě pro svoji emocionálnost a možnosti tvořivé seberealizace. Přináší možnosti psychického odreagování a relaxace, ale i udržení kondice do vysokého věku. Stolní tenis tedy nejen že vyžaduje, ale i rozvíjí obratnost, rychlost, vytrvalost, postřeh, rozhodnost, cílevědomost, samostatnost a další schopnosti.

Stolní tenis provozovaný na vrcholové, ale i výkonnostní úrovni, se neobejde bez sportovního tréninku, jehož úkolem je nejen osvojení techniky a taktiky, ale i tělesný, psychický a sociální rozvoj hráče a bývá pro svůj příznivý vliv na celkový zdravotní stav doporučovanou sportovní aktivitou pro každý věk. S výukou stolního tenisu je možné začít již v starším předškolním věku, častěji však v mladším školním věku. V tomto období by se však mělo jednat o hravé formy, o postupné získávání citu pro míč. Stolní tenis je vhodnou pohybovou aktivitou pro obě pohlaví. Může se dokonce hrát závodně ve vysokém věku.

Stolní tenis patří k nejrozšířenějším sportovním odvětvím na světě. V Mezinárodní federaci stolního tenisu (International table tennis federation- ITTF) je sdruženo přes 150 národních asociací, stolní tenis se hraje na všech kontinentech. Z původně sezonního sportu, který měl prostor v zimních měsících a byl jen určitým doplňkem vysloveně letním sportům (byl to tenis „na stole“), se stolní tenis postupem času vyhranil ve specifikované sportovní odvětví, které má místo v celoročním sportovním kalendáři. Stolní tenis lze hrát v uzavřených místnostech, ať již ve velkých sportovních halách, specializovaných hernách nebo v improvizovaných amatérských podmínkách, zkrátka všude tam, kde lze vytvořit prostor 10 x 5 m pro postavení stolu, a často bývá tento prostor menší. Na stoly pro stolní tenis jsme si zvykli i na volných prostranstvích pod širým nebem. Provozování stolního tenisu mimo uzavřené místnosti je ovšem podmíněno přízní počasí. (Hýbner J. , 2002).

Bývalý mistr světa a krátce i šéf mezinárodní federace ITTF Japonec Ogimura vyjádřil všichni krásu stolního tenisu v jedné větě, když řekl, že stolní tenis jsou šachy na sto metrů. V tom je řečeno vše.

2. TERMINOLOGIE VYMEZENÍ POJMŮ

Chceme-li proniknout a dobře pochopit problematiku této diplomové práce, je nutné si nejprve definovat několik termínů, které jsou stěžejní pro tuto bakalářskou práci.

Rekreační stolní tenis

Stolní tenisté se tomuto sportu věnují nahodile, příležitostně. Trénink není žádný nebo jen krátkodobý před veřejnou soutěží pro neregistrované hráče.

Masový stolní tenis

Registrováni stolní tenisté, kteří trénují zpravidla jednou či dvakrát týdně bez odborného vedení. Do sféry masového stolního tenisu počítáme již soutěže na okresní, případně nižší krajské úrovni.

Výkonnostní stolní tenis

Trénink je pravidelný, stále ale ještě rozdílný. Od frekvence jednou dvakrát týdně s letní přestávkou až po tréninky každodenní s uzavřeným ročním cyklem.

Vrcholový stolní tenis

Oblast nejvyšších domácích soutěží družstev, v níž jsou jednotlivci i celé kolektivy na profesionální nebo poloprofesionální úrovni. Příprava je řízena kvalifikovanými, často profesionálními trenéry nejvyšších kvalifikací. Trénink je každodenní, většinou i vícefázový, dbá se na lékařský dohled, regenerační a rehabilitační procedury. Trénink je plánovitě řízený.

Státní reprezentace

Účast sportovců, trenérů, realizačních týmů na mezinárodních sportovních akcích a soutěžích organizovaných mezinárodními sportovními federacemi, organizacemi a Mezinárodním olympijským výborem či Mezinárodním paralympijským výborem, na které byli nominováni příslušným sportovním svazem.

PŘEHLED ZKRATEK

ČOV - Český olympijský výbor.

ČSTV - Český svaz tělesné výchovy.

MOV - Mezinárodní olympijský výbor.

OH - Olympijské hry.

MS - Mistrovství světa.

ME - Mistrovství Evropy.

ČAST - Česká asociace stolního tenisu.

ITTF - Mezinárodní federace stolního tenisu.

ETTU - Evropská unie stolního tenisu.

APK - Asociace profesionálních klubů stolního tenisu ČR.

ČMKV - Českomoravský klub veteránů stolního tenisu.

PRAVIDLA STOLNÍHO TENISU

Stolní tenis je sportovní síťová hra, ve které se utkávají jednotlivci ve dvouhře nebo dvojice ve čtyřhrách. Patří mezi sportovní hry bez přímého kontaktu se soupeřem. Ve srovnání s ostatními sportovními hrami je pro stolní tenis typický rychlý let malého míčku a rychlé střídání soupeřů ve styku s míčkem, spojené s krytím poměrně malé plochy hracího stolu. Úkolem je dopravit míč pomocí pátky přes síť do pole soupeře tak, aby jej nevrátil nebo aby mu vrácení činilo co největší potíže.

STŮL

Povrch stolu se nazývá hrací plocha. Hrací plocha má tvar obdélníku dlouhého 274 cm, širokého 152,5 cm a musí být vodorovná ve výši 76 cm nad podlahou. Hrací plocha může být z jakéhokoliv materiálu a musí být celá rovnoměrně pružná tak, aby se standardní míček volně puštěný z výše 30 cm odrazil do výše asi 23 cm. Hrací plocha musí mít jednotnou tmavou barvu a nesmí být lesklá; je ohraničena bílými postranními čarami širokými 2 cm a dlouhými 274 cm a bílými koncovými čarami širokými 2 cm a dlouhými 152,5 cm. Hrací plocha je rozdělena na dvě poloviny svislou sítí, napnutou rovnoběžně s koncovými čarami. Síťka nepřerušovaně předěluje plochu stolu. Pro čtyřhry je každá z obou polovin rozdělena čarou rovnoběžnou s postranními čarami na dvě čtvrtiny. Tato čára je bílá, 3 mm široká a nazývá se středová čára. Tato středová čára se považuje za součást pravé čtvrtiny hrací plochy podávajícího hráče a pravé čtvrtiny hrací plochy přijímajícího hráče. (Hýbner J. , 2002).

SÍŤKA

Síťka se skládá z vlastní síťky, motouzu, na němž je síťka zavěšena, stojánku včetně svěráčků, které přidržují síťku ke stolu. Síťka je vypnuta motouzem a upevněna na svislých stojáncích vysokých 15,25 cm; vnější strany sloupků stojánků jsou vzdáleny 15,25 cm od postranních čar stolu. Horní okraj síťky je po celé délce 15,25 cm vysoko nad hrací plochou. (Hýbner J. , 2002).

MÍČEK

Míček je kulatý a má průměr 40 mm. (od roku 2001, do této doby hrálo s míčky o průměru 38 mm). Předepsaná hmotnost míčku je 2,7 g. Míček je zhotoven z celuloidu nebo z podobné plastické hmoty; je bílý nebo oranžový a matný. (Hýbner J. , 2002).

PÁLKA

Pálka může mít jakoukoliv velikost, tvar i hmotnost; podklad pálky musí být plochý a neohebný. Nejméně 85% tloušťky podkladu pálky musí být z přírodního dřeva; vrstva vlepená uvnitř podkladu pálky může být zpevněna různým vláknitým materiálem. Strana pálky, která se užívá ke hře, musí být pokryta vroubkovanou gumou s houbovým podkladem s vroubkou navrch (sendvič nebo tráva) nebo s vroubkou dovnitř (soft) s celkovou tloušťkou potahu včetně lepidla nebo lepicí fólie maximálně 4 mm. Povrch potahu na pálce nebo povrch strany pálky, která je bez potahu, musí být matný, jasně červený na jedné straně pálky, a černý na druhé straně pálky. (Hýbner J. , 2002).

ZÁPAS

Hraje se na 2 vítězné sady z 3 setů, 3 vítězné sady ze 4 setů nebo 4 vítězné sady ze 7 setů. Sadu vyhraje hráč, který jako první získá 11 bodů. Hráči se střídají v podání vždy po 2 podáních. (do roku 2002 se hrálo na vítězství v sadě do 21 bodů a podání se střídalo po 5 odehraných míčích). (Hýbner J. , 2002).

3. CÍL A ÚKOLY PRÁCE

3.1. Cíl bakalářské práce

Cílem této bakalářské práce je analýza a syntéza historických dokumentů, se zaměřením na vznik a vývoj stolního tenisu v ČR v letech 1925 – 2010.

3.2. Úkoly bakalářské práce

Ze stanoveného cíle vyplývají následující úkoly bakalářské práce:

- prostudovat a analyzovat všechny dostupné zdroje historických dokumentů,
- sběr informací o stolním tenisu a vytýčeném problému prostřednictvím literatury a terénního šetření,
- získání informací od dosud žijících legend stolního tenisu formou dotazování,
- vytvořit ucelený historický pohled na vznik a vývoj stolního tenisu v České republice v letech 1925 – 2010.

4. METODIKA

Pro získání informací potřebných k sepsání bakalářské práce bylo použito několik různých metod a jejich technik. Informace jsem získal z primárních i sekundárních dat. V první fázi jsem prováděl sběr všech dostupných informací. Pro zpracování závěrečné práce jsem použil při získávání informací zejména metodu vyhledávání, shromažďování a třídění pramenů. Zdrojem informací byla především česká literatura a zdroje z internetu. V druhé fázi jsem tyto získané informace analyzoval a mezi sebou porovnával. V poslední etapě jsem veškeré informace pomocí syntézy zpracoval do závěrečné ucelené podoby, chronologicky sestavil jejich průběh a provedl jejich interpretaci a prezentaci.

Použité metody a techniky v této bakalářské práci:

- sběr primárních dat - to jsou data, která jsou přímým záznamem, nikoli interpretací nějakého záznamu. Jsou tzv. „z první ruky“ oficiální protokoly, úřední záznamy,
- sběr sekundárních dat - již publikované informace, které jsou dostupné z různých zdrojů,
- sběr informací formou dotazování - metoda založená na výpovědi dotázaných lidí,
- studium odborné literatury - teoretické studium příčinné literatury,
- terénní šetření - mapování aktuálního problému v terénu,
- komparativní metoda - porovnával jsem fakta získaná z různých zdrojů,
- monografická metoda - spočívá ve všeobecném podrobném zkoumání jednoho jevu,
- historická metoda - zaobírá se analýzou minulosti a snaží se rekonstruovat minulé společenské útvary a děje s cílem hlouběji poznat historický vývin. Jedná se o sběr a třídění primárních a sekundárních dat z literárních zdrojů,
- indukce a dedukce - z konkrétního odvozuji obecné a z obecného konkrétní,
- introspektivní metoda - uplatnění osobních prožitků,
- chronologická metoda - fakta jsem uspořádal v dějinné posloupnosti od událostí dřívějších k pozdějším,
- nestandardizovaný rozhovor – slouží jako ověřující doplňující technika.

5. VÝSLEDKY

5.1. Rok 1925 – 1930

Nedlouho poté, co nový sport zvaný Ping-Pong, ale též Gossima či Whiff-Whaff zapustil na konci 19. století kořeny v Anglii, se objevil v českých zemích, tedy hned v prvních letech nového století. Jak psal tehdejší dobový tisk: „Stal se zimní kratochvílí zvláště pro tenisty a šermíře,“ kteří se tenisem na malém stole se sítkou a hlavně pod střechou vytápěné místnosti zabavili v měsících, kdy venku vládl mráz a sníh. Časopis Sport a hry píše 26. března 1902, že „stolní tenis našel dobré přístřeší v I. ČLTK“, tehdy našem nejslavnějším lawn-tenisovém klubu. Za tři týdny se už hrál první veřejný turnaj „O mistrovství hlavního města Prahy a zemí koruny České“. Mistrem Prahy se stal M. Zdeněk z Českého šermířského klubu před tenisty Janským a Žemlou, šampionát Čech vyhrál J. Bolča, tenista z I. ČLTK. Ale tak jako v Anglii po raketové oblibě a doslova pingpongové horečce stejně rychle utichl zájem o nový sport i v zemích koruny české. Hra se totiž stala pro pinkající aktéry časem velice nudnou. Čas prudkých draživů a rotací teprve přišel později. Stolní tenis nadále provozovala jen malá skupinka pražských Němců sdružených v Prager Ping-Pong Gesellschaft. V roce 1907 se v Německém kasinu (pozdější Slovanský dům) na Příkopech konalo mistrovství Rakouska - Uherska. Ve finále Maďar László porazil Hartwicha z Vídně. Češi měli turnaj zapovězen, protože vstup do Německého kasina byl povolen pouze Němcům. Na téměř dvě desetiletí pak stolní tenis jako sport „usnul“ z výše zmíněných důvodů. Mezitím zazvonil umíráček rakousko-uherské monarchie a 28. října 1918 vznikl samostatný stát Československo. (Andreadis, 1959).

Na začátku 20. let dvacátého století se už stolní tenis začíná probouzet čile k světu a u jeho znovuvzkříšení asistují čeští sportovci - v tenisových klubech LTC Praha, I. ČLTK a dalších sportovních klubech, např. AC Sparta, SK Viktorie Vinohrady. Zdeněk Heydušek, původně stipendista tenisového odboru České sportovní společnosti, založil v roce 1924 první klub stolního tenisu - PPC Studentský domov. Sídlil na Albertově, ale brzy vznikl i pingpongový odbor ve Vysokoškolském sportu ve Strakově akademii na Klárově. Nedaleko odtud na Malé Straně byl založen Malostranský PPC. Do pionýrských začátků ping pongu v hlavním městě se zapsali také němečtí sportovci sdružení v DEHG či přímo specializovaném klubu PPG Kreuzel. První mistrovství Prahy v samostatné ČSR se konalo 23. až 28. února 1925 za účasti 106 hráčů a hráček. Hrál se na třech stolech ve

Studentském domově a ve finále Heydušek porazil Meissnera 6:2, 6:3 a 6:1 (počítalo se tenisovým způsobem). Soutěž žen vyhrála ve finále Stejskalová nad Klauberovou 6:2, 3:6, 7:5. Turnaj vzbudil velký ohlas a následovalo založení řady odborů stolního tenisu v dalších pražských klubech, ale také na předměstích - na Vinohradech, Žižkově, Dejvicích a také v Brně. Brzy nato vznikaly kluby na českém a moravském venkově. Bylo logické, že kluby a odbory chtěly co nejdříve založit zastřešující organizaci stolního tenisu. Nejprve se sešli 20. února 1925 zástupci dvou českých (PPC Studentský domov, Malostranský PPC) a německých (DEHG, PPG Kreuzel) v restauraci Carlton v Provaznické ulici a ustavili přípravný výbor. Další schůzka už přípravného výboru se konala 14. března v kavárně Opera a na 18. března 1925 byla svolána do Bubenče ustavující Valná hromada Ústředního výboru ping-pongového v Praze (ÚVPP). Ve vile Zátorka majitele a velkého propagátora stolního tenisu Miloše Bondyho se tak sešli zástupci devíti klubů a založili první sdružení stolních tenistů v českých zemích. Předsedou byl zvolen M. Bondy, I. místopředsedou dr. Hellmich a II. místopředsedou N. Šimáně, pokladníkem Z. Heydušek, jednatelem a zapisovatelem A. B. Taussig a členy akademický malíř Spáčil a slečna Svobodová, pozdější Heyduškova manželka. Od této chvíle nás dělil již jen krůček k ustavení celostátní Československé tabletennisové asociace (ČsTTA), což se stalo 7. listopadu 1926 na druhé Valné hromadě ÚVPP. U zrodu asociace stálo 14 českých a německých klubů a odborů. Do čela byl zvolen patnáctičlenný výbor a jeho předsedou se stal Ota Papež. Stolní tenis se postupně začal hrát i v mimopražských klubech - v Brně, Bratislavě, Pardubicích, Kolíně, Hradci Králové, Chrudimi, Mladé Boleslavi, v Benátkách nad Jizerou, Varnsdorfu, Přerově, Kladně, Českém Brodě a jinde. Na Slovensku se zakládaly kluby a odbory stolního tenisu v Bratislavě, Košicích, Prešově, Piešťanech, Trnavě, Nitře, Banské Bystrici, Žilině a dalších městech. Na konci roku 1927 již ČsTTA sdružovala 35 klubů. ČsTTA se stala 12. prosince 1926, v poslední den premiérového mistrovství světa v Londýně, jednou z devíti zakládajících asociací Mezinárodní tabletennisové federace (ITTF). Jedním ze dvou tajemníků a později jedním ze tří generálních sekretářů byl zvolen český zástupce Jan Gerke. Později ho vystřídal Zdeněk Heydušek, předseda ITTF a pravá ruka legendárního předsedy Ivora Montagu. (Nekvasil, J, Piwetz, H, 1940).

V únoru roku 1926 vyrazili Zdeněk Heydušek a Miklós Fried na turnaj do Vídně, kde měli možnost vidět hrát nejlepší Maďary a Rakušany a také se seznámili s raketami potaženými vroubkovanou gumou. Ale již o měsíc dříve uspořádal německý klub DEHG v Praze první mezinárodní turnaj. Hned na konci února agilní Studentský domov v čele s

Heyduškem uskutečnil první mezinárodní mistrovství Československa, na němž zvítězil Maďar Zoltán Mechlovits. Na konci roku 1926 se pak začaly v Londýně psát dějiny evropského a světového stolního tenisu, u jehož počátků hned stáli reprezentanti ČSR. Hrál se v Londýně od 6. do 12. prosince 1926 v Memorial Hall na Farringdon Street na šesti stolech značky Jaques a míčky Tema. Původně měl turnaj být šampionátem evropským, ale po přijetí osmi studentů z Indie dostal označení světový. Věnujme se však našim. Československá tabletennisová asociace stála u zrodu ITTF, a tak není divu, že se do Londýna vydala naše výprava. Skromná, pětičlenná, tvořená nehrajícím kapitánem Janem Gerkem a hráči Zdeňkem Heyduškem, Antonínem Malečkem, Jaroslavem Kautským a Bohumilem Hájkem. Cestovala vlakem přes Belgii a lodí přes kanál La Manche do Londýna. Jak později vzpomínal Antonín Maleček: „Ubytovali jsme se v druhotřídním hotelu Ranglan a ještě ten den večer jsme si šli zatrénovat s indickými studenty. Druhý den jsme proti nim nastupovali k prvnímu utkání turnaje.“ Historicky první reprezentační zápas 8. prosince 1926 ČSR prohrála s Indií 2:7, ale večer na stejném místě v Hotelu Memoriál Hall jsme již oslavili první vítězství, když jsme zdolali Německo těsně 5:4. Protože se zachoval z tohoto utkání zápis, uveďme výsledky našich pingpongových pionýrů: Heydušek - Prenn 1:2, Maleček - Gerstmann 2:0, Hájek - Lindenstädt 2:1, Maleček - Prenn 2:1, Heydušek - Lindenstädt 1:2, Hájek - Gerstmann 1:2, Maleček - Lindenstädt 2:0, Heydušek - Gerstmann 1:2, Hájek - Prenn 2:1. Naší výhru zařídil především Maleček třemi body a dva přidal Hájek. V rozhodujícím zápase porazil šlechtice Daniela von Prenna. Přitom je zajímavé, že v původní, předem nahlášené sestavě měl místo Hájka hrát Dr. Bohumil Rieger. Také místo nehrajícího kapitána Gerkeho měl původně přijet Michael Rath Šimáně. Na vítězství nad Němci jsme už v dalším průběhu nenavázali. Druhý den, 9. prosince jsme podleli Maďarům 1:9, Angličanům a Rakušanům 0:9. S turnajem se českoslovenští stolní tenisté rozloučili 11. prosince porážkou od Walesu 2:7 a celkovým šestým místem. Za námi skončilo Německo. Finále se hrálo zvlášť a v něm porazili Maďaři Rakušany 5:4 a oplatili jim stejným výsledkem porážku ze základní skupiny. Do soutěží jednotlivců se přihlásilo hned devět českých hráčů, ale nastoupili jen čtyři. Bondy, Rieger, Hodač, Meissner a Šimáně do Londýna nepřijeli. Rovněž je zajímavé, že do dámské dvouhry se přihlásila Riegrová, leč stejně jako výše uvedení muži v městě na Temži chyběla. V 1. kole vypadli Heydušek s Angličany Allwrightem, Hájek s Colesem a Kautský s Bennetem. Jen Maleček postoupil přes domácího Jonese, ale v 2. kole už podlehl 0:3 indickému studentovi A. M. Peermahomedovi. Ve čtyřhře naše dvojice prohrály hned v prvním kole. Pro české tabletennisty byla účast v londýnském turnaji

především velkou zkušeností, o níž napsal Maleček: „Poprvé jsme se setkali s pravým tabletennisovým stylem a viděli útočné údery. My jsme do té doby více pinkali a bránili. Také jsme hráli poprvé na vyhovujících stolech a s kvalitními míčky. Zde jsme u soupeřů spatřili vhodné rakety, protože my jsme hráli s malými, s kulatou hlavou, které jsme si koupili u nás v hračkářství. A další novinkou pro nás bylo, že se počítalo do 21 bodů. U nás se ještě do roku 1929 počítalo stejně jako v lawn - tennise na fiftýny do šesti gamů.“ (Andreadis, 1959).

V roce 1927 se mistrovství světa nekonalo, ale hned na začátku příštího roku ve Stockholmu. Družstvo mužů ČSR obsadilo ve Swaythling Cupu opět šesté místo. Kongres ITTF zavedl počítání setu do 21 bodů a tím skončilo tenisové počítání. Na domácí scéně se stal důležitým datem 7. listopad 1928, kdy byla ČsTTA přijata za řádného člena Československého všesportovního výboru, a tedy stolní tenis se stal stejně uznávaným sportovním odvětvím jako více než dvacet dalších. První velký mezinárodní úspěch zaznamenal v lednu 1929 Antonín Maleček, když vyhrál dvouhru na mezinárodním mistrovství Německa. Maleček hned příští měsíc, 26. a 27. února 1929, triumfoval v Londýně na mezinárodním mistrovství Anglie. Porazil v semifinále mistra světa Angličana Perryho a ve finále jeho krajana Bulla. Na ostrovy Malečka doprovázela Marie Šmídová a k překvapení všech také zvítězila ve dvouhře a navíc ve čtyřhře s Angličankou Moserovou. Měsíc před zájezdem do Anglie se uskutečnil v Budapešti 3. světový šampionát a naše družstvo mužů se o příčku zlepšilo a skončilo páté. Ženy ještě svou soutěž družstev neměly, v Budapešti startovala jediná čs. Reprezentantka Marie Šmídová. Na podzim, 27. října 1929 se usnesla ČsTTA, že bude pořádat pravidelné mistrovství ČSR smíšených družstev (4 muži + 2 ženy: 6 pánských dvouher, 2 dámské dvouhry, 3 pánské čtyřhry, 2 smíšené čtyřhry, 1 dámská čtyřhra). Prvním mistrem se stal v sezoně 1929/1930 YMCA Kladno. Ve finále jeho soupeř PTE Bratislava nenastoupil. První medaili, bronzovou, získalo družstvo mužů (Antonín Maleček, Bedřich Nikodém, Bohumil Hájek, Mikuláš Fried) na 4. MS 1930 v Berlíně. (Nekvasil. J, Piwetz. H, 1940).

Tabulka 1. Mistři České republiky 1927 - 1930

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1927	Hájek	nehráno	nehráno	nehráno
1928	Maleček	Masáková	Maleček - Hájek	Klauberová ml. - Klauberová st.
1929	Maleček	Šmídová	Wachtl - Běhal	Šmídová-Braunová
1930	Maleček	Šmídová	Maleček-Nikodém	Šmídová-Braunová

5.2. Rok 1931 – 1940

O rok později opět v Budapešti se československý tým ve Swaythling Cupu posunul na druhé místo. Základ už tvořili mladíci Stanislav Kolář a brněnští hráči Karel Svoboda a Jindřich Lauterbach. Budoucí mistry světa doplňovali Maleček a další Brňan Nikodém, později známý hudební skladatel. Ve čtyřhře Lauterbach se Svobodou získali bronz a kov stejné hodnoty si odvezla Šmídová za čtyřhru s Němkou Monou Müllerovou-Rüsterovou. Příští světový šampionát přidělila ITTF Československu. V pořadí 6. světový šampionát byl přidělen Praze - hlavně zásluhou našeho zástupce v ITTF Z. Heyduška. Hrál se v Národním domě na Smíchově od 25. ledna do 1. února 1932. Turnaj byl historickým mezníkem pro československý stolní tenis, protože družstvo mužů na něm vybojovalo první zlatou medaili. Tým ve složení Stanislav Kolář, Jindřich Lauterbach, Karel Svoboda, Antonín Maleček, Bedřich Nikodém a Michael Grobauer triumfoval nad do té doby neporazitelnými Maďary, a to hned dvakrát - 5:0 a 5:3 (podruhé v opakovaných zápasech ČSR, Maďarska a Rakouska). V individuálních soutěžích jsme získali další čtyři cenné kovy: stříbro Šmídová - Braunová, bronz Šmídová, Pavlásková - Zdobnická a Jílek - Šmídová. Zisk světového titulu znamenal také velký nárůst popularity a rozšíření stolního tenisu v jeho rekreační podobě v restauracích, hostincích, na plovárnách, v různých klubovnách, trampských osadách, Junáku, Orlu nebo DTJ (Dělnické tělovýchovné jednoty). Členská základna v ČsTTA však mnoho neroste kvůli výši registračních poplatků a vkladům za pořádání turnajů. Mistrem republiky smíšených družstev se stal v sezoně 1930/ 1931 bratislavský PTE, o rok později Vysokoškolský sport Praha a po něm v roce 1933 pražský klub AFK Waldes. Na MS 1933 v rakouských lázních Baden u Vídně naši muži neobhájili zlato ve Swaythling Cupu, i když dvě stříbra (družstvo a Kolář ve dvouhře) a bronz (Veselská - Walterová) potvrdily naši vylepšenou pozici ve světovém stolním tenise. V některých klubech (AC Sparta - Vendelín Veselý, Waldes - Václav Braný) se

začíná systematicky pracovat s mládeží, což přinese brzy své ovoce. Osmé MS se mělo hrát v roce 1934, ale konalo se již v prosince 1933 v pařížské hale Marbeuf. Premiéru měla soutěž dámských dvoučlenných družstev o Corbillon Cup. Vyhrály Němky a naše dvojice Marie Šmídová a Marie Kettnerová získala třetí místo. Kettnerová útočným stylem porazila ve dvouhře všechny své soupeřky a získala pro ČSR druhou zlatou medaili v historii. V Paříži jsme opět vylepšili naši sbírku o jednu zlatou a pět bronzových medailí - tedy dosud nejvíce na MS. Doma se nejlepší stolní tenis hraje nadále v Praze a mistrem smíšených družstev je podruhé v historii Vysokoškolský sport. Ale za rok už se prosadila Viktoria Plzeň s pozdějšími mistryněmi světa Věrou Votrubcovou a Vlastou Depetrisovou. Naplno se předvedly české stolní tenistky na MS 1935 v Londýně. Kettnerová obhájila prvenství ve dvouhře, se Šmídovou získala Corbillon Cup, v dámské čtyřhře se stejnou partnerkou a ve smíšené s Kolářem stříbro. Další stříbro vybojovalo družstvo mužů, v němž debutoval teprve 15letý Bohumil Váňa. A konečně bronz vybojovala ve dvouhře Šmídová. Tím byla nastartována československá éra ve světovém stolním tenise, trvající až do začátku druhé světové války. (Nekvasil. J, Piwetz. H, 1940).

Druhá polovina 30. let se ve světovém stolním tenise nesla na československé vlně. Stali jsme se světovou velmocí. Měli jsme silnou generaci mužů i žen. Do mezinárodní špičky dorostli Miloslav Hamer, Stanislav Kolář, Bohumil Váňa, Václav Tereba, Adolf Šlár, Věra Votrubcová, Vlasta Depetrisová a další. Kettnerová už v ní trůnila. Rozporuplné MS 1936 v Praze dopadlo nakonec pro naše barvy nejúspěšněji v historii: 11 medailí, z toho 4 zlaté. Baden 1937 rozmnožil československou kolekci o dva tituly (Votrubcová - Depetrisová, Váňa - Votrubcová) a sedm dalších medailí. Londýn 1938 vynesl na piedestal 18letého Bohumila Váňu, nového mistra světa ve dvouhře. Další dvě zlata přivezlo ženské družstvo a debl Votrubcová - Depetrisová obhájil prvenství z Badenu. Celkem 8 medailí znamenalo, že naše nadvláda nadále pokračovala. Poslední předválečný šampionát hostila v první polovině března 1939 egyptská Káhira. Reprezentanti ČSR získali 10 cenných kovů: z toho zlato Vlasta Depetrisová ve dvouhře, družstvo mužů a mix Váňa - Votrubcová. Co to však bylo platné, když tuto radost přehlušil obrovský smutek. Naši stolní tenisté se vraceli do vlasti okupované nacisty, kteří mezitím zřídili Protektorát Čechy a Morava. Sečteno a podtrženo: v druhé polovině 30. let stáli českoslovenští stolní tenisté na světových šampionátech 38krát na stupních vítězů, přičemž 12krát na nejvyšším. Přes tyto grandiózní mezinárodní úspěchy se stolní tenis potýkal doma s úbytkem členské základny v ČsTTA. Stále si svaz nevyřešil výši poplatků za registraci, pořádání turnajů,

přestupy atd., které odrazovaly stolní tenisty sdružené v jiných organizacích a spolcích od členství v asociaci. Byl to svým způsobem začarovaný kruh, protože stát nepodporoval sportovní svazy a ČsTTA mohla fungovat právě jen díky výše uvedeným příjmům. Na druhou stranu množství registrovaných členů nemělo žádný zásadní vliv na výkonnost špičkových hráčů a hráček. V roce 1935 bylo 3218 hráčů registrováno v 197klubech. Za dva roky klesl počet na 2018 členů (133 klubů) a po odstoupení pohraničí (od října 1938) se ještě víc ztenčila obě čísla: 1614 členů, 102 klubů. Mnichovská dohoda ze září 1938 vnucená čtyřmi mocnostmi malému demokratickému státu uprostřed Evropy zasadila Československu smrtelnou ránu. Odstoupené pohraniční území znamenalo, že také stolní tenis hodně ztratil - konkrétně 260 hráčů v 21 klubech. Rozpad republiky na Protektorát Čechy a Morava a Slovenský štát po 15. březnu 1939 pak nastolil zcela jinou situaci v českých a moravských zemích. Brzy v okleštěném Česko-Slovensku, tzv. II. republice, nastala krize v ČsTTA a po sporech s vedením Pražské župy se vzdal na začátku listopadu 1938 funkce předseda Ota Papež. O měsíc později byl novým předsedou zvolen Zdeněk Heydušek. Podstatné bylo rozhodnutí vedení sekce snížit poplatky novým členům a povolení startu neregistrovaným na turnajích pod hlavičkou ČsTTA. To mělo značný vliv na pozdější nárůst členské základny. V období protektorátu pak k trvalému zvyšování počtu členů přispěly i další okolnosti. Nacisté zakázali řadu organizací (Sokol, Orel, DTJ) a potírali trampy, proto se tito stolní tenisté uchýlili pod křídla povoleného Českého svazu stolního tenisu. Německé úřady omezovaly občanské svobody a jednou z mála možností občanů více se sdružovat a scházet byl sport. Po dvou letech v protektorátu tak měl Český svaz stolního tenisu (přejmenoval se z ČsTTA) 12. listopadu 1939 již přes 4000 členů v 252 klubech a počty neustále stoupaly. Na konci války už sdružoval svaz 6176 členů v 332 klubech a 13 župách a Jihočeském podsvazu. Tato čísla byla relativně potěšující ve srovnání s předválečnými problémy ČsTTA, ale protektorátní období přineslo mnohem více negativ a neštěstí pro jednotlivce i celý stolní tenis. S příchodem Němců začaly platit Norimberské zákony z roku 1935 a nastal postih obyvatel židovského původu. Tzv. arizace znamenala, že z vedení svazu museli odejít židovští funkcionáři a byla zastavena činnost dvěma židovským klubům - ŽSK Hagibor a Makkabi Brno. Hráči neárijského původu nesměli závodně hrát a později většinou skončil jejich životní osud ještě tragičtěji - v koncentračních táborech a plynových komorách. Vyjmenujme si proto některé tyto funkcionáře a hráče židovského původu: Kraus, Schalkenstein, Iritzer, Fried, Fleischner, Pavel Löwy, Josef Löwy, Emil Löwi, Weinbaum, Weiss, Fritsch, Altschul, Kleinová,

Weinbaumová, Steinerová. Za války zahynuli další známí stolní tenisté, např. Karel Svoboda, Karel Tůma, Karel Hirsch a Ota Rubín. (Andreadis, 1959).

Tabulka 2. Mistři České republiky 1931 - 1939

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1931	Lauterbach	Šmídová	Bergman-Běhal	Šmídová-Braunová
1932	Svoboda	Šmídová	nehráno	nehráno
1933	Hamer	Kettnerová	Hamer-Mísař	Šmídová-Braunová
1934	Hamer	Kettnerová	Kolář-Petříček	Šmídová-Koudelová
1935	Hamer	Kettnerová	Kolář-Petříček	Šmídová-Holoubková
1936	Šlár	Kettnerová	Váňa-Piwetz	Kettnerová-Šmídová
1937	Váňa	Votrubcová	Váňa-Piwetz	Pražáková-Formanová
1938	nehráno	nehráno	nehráno	nehráno
1939	Andreadis	Votrubcová	Löwy-Šrámek	Votrubcová-Depetrisová

5.3. Rok 1941 – 1950

Ve válečném období se nekonala žádná mistrovství na území Čech a Moravy, mistrovství světa (1940 - 1946) ani velké mezinárodní turnaje. Mezinárodní styk českých stolních tenistů byl prakticky nulový a veškerá aktivita se omezovala na soutěže a turnaje v rámci protektorátu. Svaz organizoval národní mistrovství Čech a Moravy družstev (později národní liga) a jednotlivců, v Praze se hrály soutěže družstev podle výkonnosti v několika třídách (nejvyšší byla extratřída) a mistrovství Prahy jednotlivců, Blechův memoriál družstev mužů, celá řada turnajů na českém a moravském venkově. Nejvíce organizovaný byl stolní tenis v Praze. Její župa např. v roce 1941 sdružovala 72 klubů, které startovaly ve čtyřech třídách a osmi odděleních skupiny Praha-Venkov. V protektorátních letech kralovali soutěžím Bohumil Váňa a Věra Votrubcová. Největšími Váňovými konkurenty byli Adolf Šlár a Václav Tereba. V závěrečných letech války rapidně klesal počet pravidelných soutěží a víkendových turnajů. V poslední sezoně 1944/1945 se např. odehrálo jen pět celostátních turnajů. Květen 1945 přinesl konec války v Evropě, porážku nacistického Německa a osvobození mnoha národů a států od fašistického jha. Lidé toužili po míru, obnově zničené země a svobodě ve všech jejích podobách. Bezprostředně po konci války a obnovení Československa začaly první turnaje řízené Českým svazem

stolního tenisu a Slovenským svazem stolního tenisu. Oba svazy zastřešovala od 6. října 1945 znovu obnovená ČsTTA. Předsedou byl zvolen Zdeněk Heydušek, ale po dohodě se slovenskou stranou se v této funkci každoročně střídal s předsedou SSTZ Vladimírem Horwathem. První mezinárodní kontakt po válce byl přímo symbolický. V Jugoslávii proti domácím stolním tenistům. Před šesti a půl lety se oba týmy střetly v egyptské Alexandrii v přátelském utkání jako mistři a vicemistři světa - 15. března 1939, kdy němečtí nacisté obsadili zbytek republiky. Naše čtveřice Václav Tereba, Adolf Šlár, Ivan Andreadis a Rudolf Svoboda sehrála v druhé polovině října 1945 v Bělehradě a Záhřebu čtyři utkání. Na konci října už začala ve třech skupinách Česká liga - v pražské, východočeské a západočeské. Mistrovství Čech jednotlivců se konalo v prosinci 1945 v Praze a vyhráli ho ve dvouhrách Šlár a Kettnerová. První poválečný šampionát ČSR se uskutečnil v polovině ledna 1946 v Bratislavě a mistry v singlu se stali Andreadis a Kettnerová. Začaly se obnovovat mezinárodní styky. Reprezentanti cestovali po únorovém vítězství v Praze 5:0 nad Švédskem do Stockholmu a dalších měst, a odtud rovnou na mezinárodní mistrovství Anglie 1946 do Londýna. První velká mezinárodní konfrontace skončila dokonalým triumfem Bohumila Váni, za 18 minut porazil ve finále mistra světa Bergmanna 3:0 a se Šlárem vyhrál také čtyřhru. (Váňa, 1948).

Titul mistra ČSR smíšených družstev patřil Spartě Praha. První poválečné mistrovství světa hostila Paříž od 28. 2. do 7. 3. 1947. Bylo to v pořadí 14. setkání světové špičky a místo druhého triumfu Bohumila Váni ve dvouhře. Protože byl také členem vítězného družstva Swaythling Cupu (Váňa, Šlár, Tereba, Andreadis, Tokár) a vyhrál čtyřhru se Šlárem, bylo jasné, kdo je nejlepším stolním tenistou světa. Týden po MS si naši muži udělali z England Open domácí šampionát: v semifinále dvouhry byli pouze českoslovenští stolní tenisté. Trofej nakonec získal Václav Tereba. Nebylo pochyb, kdo udává tón hře s nejmenším míčkem ve světě. Poprvé se stal mistrem republiky smíšených družstev TSK Racek Praha. Mezinárodní sezonu zakončili muži ziskem Evropského poháru po finálové výhře 5:0 nad Francií. Další sezona 1947/1948 vyvrcholila na světovém mistrovství v Londýně. Tým mužů, ač oslaben o dlouhodobě nemocné Terebu a Šlára, přesto obhájil zlato a Swaythling Cup získal potřetí za sebou, (Váňa, Andreadis, Tokár, Marinko a Štípek). Druhý světový titul vybojovali v deblu Váňa se Štípkem. Bohumil Váňa, žel, neobhájil prvenství ve dvouhře a skončil druhý za Bergmannem, Andreadis skončil bronzový. Náš stolní tenis si nadále držel čelní pozici. V Paříži 1947 měl medailovou kolekci 3 - 1 - 2 a v Londýně 1948 podobnou: 2 - 2 - 3. Družstvo mužů nemělo konkurenci

díky široké špičce hráčů, kteří se ucházeli o reprezentační dres. Toho byl dokladem druhý ročník Evropského poháru dvoučlenných družstev, který překvapivě vyhrála ČSR „B“ (Tokár, Marinko) ve finále v březnu 1948 nad „áčkem“ (Váňa, Andreadis, Štípek) 5:0. Příští rok se hrál již poslední ročník soutěže, která vznikla původně jako náhrada za mistrovství světa. Vítězi se stali Angličané (ve finále porazili ČSR „B“ 3:2) a Maďarky (ve finále proti Anglii 5:2). V prosinci 1947 a lednu 1948 podnikli dva naši nejlepší hráči Váňa a Andreadis propagačně velice úspěšné exhibiční turné po Indii. (Váňa, 1948).

Únorové události v ČSR roku 1948 měly později neblahý vliv také na rozvoj a organizaci stolního tenisu. Dva dny po únorovém převratu a převzetí moci ve státě komunistickou stranou se sloučily všechny tělovýchovné organizace, svazy, spolky a kluby do celonárodní organizace Sokol. Později došlo k dalším organizačním změnám a stolní tenis byl začleněn do České obce sokolské. Na schůzi 3. října 1948 v Tyršově domě se usnesli zástupci krajských svazů na směrnicích pro činnost oddílů a soutěží v následující sezoně. KSČ tak zneužila slavné jméno tělovýchovné organizace, jeho tradice a Tyršovy myšlenky. Brzy poté musel každý sportovní svaz ustavit tzv. Akční výbor, který vylučoval ze svých řad reakcionáře a protidemokratické živly, jinými slovy řečeno členy, kteří nesouhlasili s politikou a ideologií KSČ. Zakrátko musela z vedoucích funkcí československého stolního tenisu zmizet velká řada zasloužilých a obětavých funkcionářů, z nichž jmenujme alespoň Zdeňka Heyduška a Václava Konráda. Z. Heyduškovi bylo znemožněno účastnit se zasedání a práce v ITTF, tím jsme ztratili významnou pozici místopředsedy světové federace. Stolní tenis byl nadále velmi populárním sportem, československá reprezentace mužů a žen si držela dobré pozice v mezinárodním měřítku. Návštěvy diváků na ligová utkání se počítaly na stovky. Nadále se však asociace potýkala s nedostatkem vhodných heren, ale chyběly i kvalitní stoly, další herní materiál a hlavně míčky. Postupně se i ve stolním tenise začaly projevovat chyby centrálního plánování a řízení hospodářství, v němž zmizelo místo pro konkurenci. Po 21 letech, v únoru 1949, se MS vrátilo do švédského Stockholmu. Družstvo mužů (Váňa, Andreadis, Tokár, Marinko a Štípek) neobhájilo titul, když ve finále podlehl Maďarsku 4:5. Váňa se probojoval ve všech třech individuálních soutěžích do finále, ale na žádné zlato nedosáhl. Nejvíce to mrzelo ve dvouhře, kde jako velký favorit podlehl Angličanovi Leachovi. Zato stříbrná medaile ze singlu žen Květy Hruškové byla malou senzací, a to ve finále vedla nad Maďarkou Farkasovou 2:0. Přece jen si českoslovenští stolní tenisté odvezli nejčestnější medaili. Ve čtyřhře zvítězila dvojice Andreadis - Tokár nad dalším naším párem Váňa -

Štípek. Medailová bilance naší výpravy 1 - 5 - 1 znamenala, že stále držíme krok se světovou špičkou. Po dvou titulech TSK Racek v nejvyšší domácí soutěži družstev se vrátila na nejvyšší příčku v roce 1949 pražská Sparta, nyní však pod novým názvem Spartak Praha Sokolovo. V oblasti organizace sportu začalo docházet k neustálým změnám. V červenci 1949 rozhodlo Národní shromáždění o vzniku Státního výboru pro tělesnou výchovu a sport (SVTVS), který měl převzít zastřešení od postupně likvidované České obce sokolské. Ovšem výbor byl ve skutečnosti ustaven až v roce 1952 a současně vznikl Státní úřad pro tělesnou výchovu a sport. Vícekolejnost řízení sportu neprospívala, navíc byli sportovci nuceni zapojit se do závazkového hnutí, plnit Tyršův odznak zdatnosti. Dobrovolnou tělovýchovu převzali odboráři – Revoluční odborové hnutí (ROH), kteří iniciovali vznik Dobrovolných sportovních organizací (DSO), které se členily podle odborářské a průmyslové příslušnosti na Baník, Spartak, Tatran, Jiskra, Dynamo, Slavoj, Slovan, Lokomotiva a Slavia. (Až po spartakiádě 1955 se z devíti DSO vytvořila jediná tělovýchovná a sportovní organizace ČSTV). Další DSO (Rudá hvězda) byla řízena ministerstvem vnitra a pod ministerstvem národní obrany působil ATK (Armádní tělocvičný klub). Na jedné straně se KSČ snažila o centralizaci řízení, na druhé tato roztržitost vedení a kompetencí způsobovala zmatky a neustávající organizační změny. V následující sezoně 1949/1950 poprvé po válce odstartovala nejvyšší liga s názvem Celostátní mistrovská soutěž. V Čechách a na Moravě se vytvořily čtyři osmičlenné skupiny a vítěz finálového turnaje o mistra Čech se střetnul s nejlepším slovenským družstvem. Soutěž měla jeden základní nedostatek - chyběla vyrovnanost, protože pražské kluby a Viktoria Plzeň měly mnohem vyšší výkonnost než ostatní celky. Největšími soupeři našeho mužského týmu na mezinárodní scéně se stali Maďaři (mj. Sidó, Koczian, Soós) a boj o Swaythling Cup se mezi nimi odehrával i na světovém šampionátu v Budapešti 1950. Ačkoliv Maďaři hráli v domácím prostředí, zlato neobhájili a naopak náš tým posílený o Terebu využil ve finále zranění Kocziana a vyhrál 5:3. Družstvo žen získalo bronz a ze soutěží jednotlivců jsme vezli domů dalších osm cenných kovů - ale už žádnou zlatou (1 - 2 - 7). Na kongresu ITTF byl do výkonného výboru zvolen náš zástupce Vilém Benda, tajemník předsedy SÚTVS. Mistrovský titul ČSR smíšených družstev obhájil Spartak Praha Sokolovo. Pátý titul ve dvouhře vybojoval Ivan Andreadis, svůj druhý Eliška Fürstová, jež vyhrála, co se dalo - ve čtyřhrách se Zelenkovou a Andreadisem. Novinkou sezony se stala další soutěž - mistrovství republiky tříčlenných družstev mužů. V českém finále zvítězila Škoda Plzeň nad Rackem 5:4 a na konci března 1950 se ve Znojmě stal mistrem ČSR klub Poštáři Bratislava. (Andreadis, 1959).

Tabulka 3. Mistři České republiky 1946 - 1950

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1946	Andreadis	Kettnerová	Váňa-Šlár	Votrubcová-Kettnerová
1947	Andreadis	Fürstová	Moudrý-Vlk	Zelenková-Fürstová
1948	Tokár	Zelenková	Marinko-Tokár	Zelenková-Rösslerová
1949	Andreadis	Kettnerová	Váňa-Štípek	Fürstová-Koťátková
1950	Andreadis	Fürstová	Váňa-Štípek	Fürstová-Zelenková

5.4. Rok 1951 – 1960

Novou sezónu 1950/1951 již naplno poznamenalo socialistické závazkové hnutí a urputná snaha vedení tělovýchovy o tzv. masovost. V programu Sportovních her dělnické mládeže (SHDM) nechyběl ani stolní tenis a naši nejlepší hráči se museli stát instruktory mladých účastníků SHDM. Ve společnosti sílilo napětí a strach z nového válečného konfliktu - studená válka mezi západními zeměmi a USA a státy tzv. lidově demokratického zřízení v čele se Sovětským svazem se rozhořela naplno a nutně se musela odrážet i v celosvětovém stolním tenise. Ze sportovního hlediska se ukázal jako nešťastný model Celostátní mistrovské soutěže, kdy družstva cestovala po celé republice a navíc mezi účastníky nejvyšší ligy panovaly značné výkonnostní rozdíly. Docházelo opět k nesmyslnému přejmenování klubů a soutěží. Sparta se nyní jmenovala Sokol Bratrství a mistrovství Čech se nazývalo Přebor českých krajů. Ve světových žebříčkách se pohybovali nejlepší českoslovenští stolní tenisté vysoko. Družstvo mužů vedlo před Anglii a Maďarskem, v jednotlivcích byli za vedoucím Angličanem Bergmannem třetí Váňa, pátý Tereba a šestý Andreadis, mezi ženami Hrušková osmá. Postavení jsme však museli potvrdit na světovém šampionátu s pořadovým číslem 18, který se hrál na začátku března 1951 ve Vídni. Pošesté náš tým (Váňa, Andreadis, Tereba, Tokár, Štípek) získal Swaythling Cup, když ve finále skupině porazil Jugoslávii 5:1 a Maďarsko 5:4. Další dvě zlaté medaile vybojoval Bohumil Váňa ve čtyřhře s Andreadisem a ve smíšené čtyřhře s Rumunkou Angelikou Rozeanuovou. Jen vysoká horečka a únava připravily Ivana Andreadise o další titul - ten nejcennější ve dvouhře mužů, když podlehl spíše nemoci než Angličanu Leachovi. Šest medailí, z toho tři zlaté pasují Vídeň 1951 na velmi úspěšné mistrovství světa pro československé barvy. (Andreadis, 1959).

Reprezentace mužů se postupně omlazovala. V ženském kádru již došlo k výměně generací, ale dámy nepřivázely tolik úspěchů jako v minulosti Kettnerová, Šmídová nebo plzeňská dvojice Votrubcová, Depetrisová. Navíc do Vídně nebyla z disciplinárních důvodů nominována Hrušková, což se odrazilo na nelichotivé deváté přičce družstva omlazeného o Cédlovou a Hájkovou. Vídeňské zasedání kongresu ITTF přidělilo další MS 1952 Indii a pro příští rok Československu. Naše pořadatelství vzápětí podpořila rezoluce vlivného maďarského svazu. Přesto jsme o šampionát přišli kvůli naší neúčasti v Bombaji. Dočkali jsme se až o deset let později. Potřetí za sebou získala domácí titul ve smíšených družstvech Sparta Praha (pod názvem Sokol Bratrství). V lednu 1951 začal vycházet specializovaný časopis o stolním tenise, nejprve jako součást Tennisu. Prvním šéfredaktorem se stal Josef Stein. Předtím vycházely články o stolním tenise v měsíčníku Míčové sporty. V organizaci soutěží nastal chaos. Celostátní mistrovská soutěž byla zrušena a sekce vypsala, že se mají postupně uskutečnit přebory jednot, průmyslových resortů, pěti krajů (Praha, Bratislava, Brno, Plzeň, Ostrava) a poté mistrovství ČSR. Kromě toho byl kladen velký důraz na masovost a pořádání Sportovních her dětí a mládeže (SHDM), plnění Tyršova odznaku zdatnosti a Fučíkova odznaku. Mistrovství republiky jednotlivců se konalo v podzimním termínu - 10. a 11. listopadu 1951 ve Vratimově a opět s jiným herním systémem. Tituly ve dvouhře získali Andreadis a Krejčová. O měsíc později byl v Bratislavě na pořadu finálový turnaj šampionátu smíšených družstev za účasti 30 celků. V rozhodujícím utkání vyhrála Sparta nad Zaměstnanci města Prahy 9:2. (Slobodzian, 2005).

Sezona 1951/1952 se nesla ve znamení přípravy na mistrovství světa, které se po delší době konalo mimo Evropu, a to v indické Bombaji. Československá reprezentace se pečlivě chystala na turnaj, kde měla obhajovat tři tituly a hlavně Swaythling Cup. Před odjezdem na kontrolní turnaj a soustředění s Maďary do Budapešti se však reprezentanti dozvěděli, že naše výprava se MS nezúčastní. Bez udání důvodů. Od té doby dodnes nikdo seriózně nevyřkl příčiny neúčasti - jisté je, že měly politické pozadí studené války. Jenže Maďaři a Rumuni do Bombaje odjeli. Neúčast měla dalekosáhlé důsledky a československý stolní tenis začal postupně ztrácet postavení. Také z důvodu převratného objevu, houbového potahu, novinky pro vývoj stolního tenisu, s níž přišli Japonci a dosud neznámý hráč Satoh se stal mistrem světa. Ztráta kontaktů se světovou špičkou (pouze jeden zahraniční start) se nám vymstila a nástup Asiatů (Japonců a později Číňanů) výrazně ovlivnil dosavadní rozložení sil. Vyvrcholení domácích šampionátů se uskutečnila opět v

listopadu (v Jablonci nad Nisou vyhráli singly Váňa a Hrušková) a prosinci (v Karviné obhájila titul Sparta, tehdy pod názvem Spartak Praha Sokolovo). Světový šampionát 1953 se měl původně konat v Praze, ovšem naše absence v Bombaji znamenala, že rozzlobené vedení ITTF nám ho na kongresu v nejlidnatějším indickém městě odebralo a přidělilo Rumunsku. V druhé polovině února se tak hrálo o cenné tituly v moderní bukurešťské hale Floreasca. Příprava naší reprezentace byla velmi chabá - jen jedno soustředění v Lomnici nad Popelkou a jinak trénink v klubech. Zákonitě nám musel začít světový vlak ujíždět. Jedna stříbrná a tři bronzové medaile představovaly velký ústup ze slávy - poprvé od roku 1933 jsme nezískali zlato. Ani Andreadis ve finále dvouhry proti Maďaru Sidovi. Čtyři naši hráči se probjovali do čtvrtfinále. Družstvo mužů (Andreadis, Váňa, Tereba, Tokár, Vyhnanovský) skončilo třetí. Avšak v Bukurešti chyběli Japonci. Na konci roku 1953 slavili domácí tituly v Bratislavě Andreadis, Krejčová a Sparta Praha. Vzápětí bojovali jednotlivci o mistrovské medaile koncem ledna 1954 ve vršovické sokolovně - další změna dosavadních zvyklostí. V březnu v Brně pak opět obhájila prvenství v šampionátu smíšených družstev Sparta. (Andreadis, 1959).

Na mistrovství světa v Londýně (5. - 14. 4. 1954) začala naplno šestiletá éra houbových potahů. Japonský vynález brzy převzali někteří Evropané a dosahovali s ním rázem nečekaných vítězství. Příkladem budiž finalista dvouhry Švéd Flisberg nebo noví šampioni v deblu Jugoslávci Dolinar a V. Harangozo. Z našich hráčů se zatím nikdo neodvážil hrát s novinkou a ještě nějaký čas trvalo, než jsme objevili výhody houbového potahu, ačkoliv hra s ním byla od počátku problematická a hraničila s regulérností. Družstvo mužů mělo zvláštní složení. Váňa nebyl nominován kvůli předcházejícímu disciplinárnímu trestu, do družstva se nedostali Vyhnanovský a Tokár. Hlavním tahounem se stal v Londýně Andreadis a vedle něho hráli Tereba, Štípek a Šlár, nováčkem byl 20letý Posejpal. Postoupili jsme až do finále a zde podlehli těsně 4:5 Japonsku. Ženské družstvo skončilo stejně jako loni na 4. až 6. místě. V jednotlivcích jsme získali zlato (Andreadis v mixu s Maďarkou Farkasovou) a dvě bronzové medaile (Andreadis ve dvouhře, Tereba - Šlár ve čtyřhře) a vlastně tak potvrdili ústup z bývalé slávy. První titul Mistra sportu ze stolních tenistů dostal Ivan Andreadis. Váňa, 13násobný mistr světa, se mohl cítit právem ukřivděn. Bohužel, kritéria pro udělení netvořily jen sportovní výsledky. Na sklonku roku 1954 se vydala trojice Andreadis, Tereba a vedoucí minivýpravy Josef Matějka na sedmítýdenní propagační zájezd do Indie a Egypta. Na konci února 1955 se rozdělovaly v Liberci domácí tituly v jednotlivcích. Poprvé vyhrál zlato ve dvouhře Ladislav Štípek a počtvrté Eliška

Krejčová. Finále Štípek - Tereba se stalo soubojem „houbařů“, neboť oba reprezentanti začali od léta hrát s houbovými potahy a jejich domácí soupeři včetně Andreadise a Váni nedokázali na ně najít zbraň. V březnu se ve vršovické sokolovně posedmé za sebou stal mistrem republiky družstev Spartak Praha Sokolovo. Až v dubnu (16. - 24. 1955) se konalo mistrovství světa v nizozemském Utrechtu. Do družstva mužů se vrátili Váňa a Vyhnanovský, ale většinu zápasů odehráli Andreadis, Tereba a Štípek. Opět jsme ve finále stanuli proti Japoncům. Kapitán Miloslav Hamer postavil překvapivě Váňu místo dosud neporaženého Tereby, ale tento tah se ukázal chybný. Prohráli jsme 3:5, když všechny naše tři body zařídil Andreadis. V singlu se nám nedařilo, a tak jedinou radostí se stal úžasný výkon Andreadise a Štípka ve čtyřhře, kteří v semifinále vyřadili Japonce Ogimuru a Tomitu 3:2 (poslední set 33:31) a ve finále rozdrtili obhájce titulu Dolinara s Harangozem 3:0. Bronz ze smíšené čtyřhry si vezli Štípek s Krejčovou. Do Československa přijeli v srpnu 1955 na tréninkovou stáž čínští stolní tenisté, ale naši nejlepší hráči neprojevovali zájem s nimi trénovat. Číňané sehráli několik přátelských utkání s odborářskými výběry a často úspěšně. Kdybychom tehdy tušili, jakou velmocí ve stolním tenise se za deset let stanou reprezentanti nejlidnatější země světa. Na mistrovství republiky byly vytvořeny dvě šestičlenné skupiny. Finálový turnaj se uskutečnil v druhém březnovém týdnu 1956 v Prostějově. V nejdůležitějším utkání čtyř účastníků remizovala Sparta s Rudou hvězdou Praha 6:6, na sety vyhrála 16:15 a tím opět obhájila prvenství. V sestavě Andreadis, G. Novák, Dressler, Kebza, Krejčová a Vyhnanovská. Na konci března pak v Bratislavě vybojovali mistrovské tituly ve dvouhře Andreadis a Krejčová. (Slobodzian, 2005).

Náš vrcholový, ale zvláště výkonnostní stolní tenis nadále trpěl nedostatkem kvalitního vybavení, zvláště celuloidových míčků se nedostávalo. Chyběly prostorově a vybavením vyhovující herny. Absentoval systém výchovy talentované mládeže, nedostatečný počet kvalitních trenérů byl rovněž příčinou, proč o stolní tenis upadal zájem. V mužské reprezentaci se naplno projevovala generační krize. Objektivně dodejme, že navíc se rozšiřovala světová konkurence a bylo neporovnatelně těžší se mezinárodně prosadit než v předválečném stolním tenise. Potřetí v historii se MS stěhovalo na jiný než evropský kontinent. Hrál se od 2. do 11. dubna 1956 v japonské metropoli Tokiu. Československé swaythlingcupové družstvo (Andreadis, Tereba, Štípek, Vyhnanovský) potřetí za sebou postoupilo do finále proti Japonsku a opět neuspělo. Utrpělo porážku 1:5. Ze země Nippon jsme si odvezli ještě dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili. Andreadis se Štípem neobhájili zlato z Utrechtu a podlehli Japoncům Ogimurovi a Tomitovi. Tereba s

Vyhnanovským skončili třetí. V mixu Andreadis s Angličankou Ann Haydonovou-Jonesovou (pozdější wimbledonskou vítězkou v tenise) nestačili až ve finále na americký pár Klein - L. Neubergerová-Thallová. Naše ženská reprezentace do Japonska nejela kvůli nedostatku financí. Svou sportovní kariéru zakončil po sezoně 1955/ 1956 náš historicky nejúspěšnější hráč Bohumil Váňa. Na kongresu ITTF v Tokiu 1956 se delegáti usnesli, že od příštího roku se bude mistrovství světa konat v dvouleté periodě počínaje rokem 1957, neboť v roce 1958 startuje na starém kontinentu evropský šampionát. Náš nejlepší klub změnil své jméno, místo Spartak Praha Sokolovo se nyní oficiálně vrátil ke svému tradičnímu názvu Sparta Praha a za něj přivěsil název ČKD jako svého hlavního patrona, neboť všichni spartané až na výjimky byli zaměstnání ve vysočanském strojírenském kolosu, i když často jen naoko. Sekce stolního tenisu opět změnila systém nejvyšších soutěží. První ligu tvořily tři skupiny podle geografického hlediska a o titul se hrálo v závěrečném turnaji. Druhá liga měla šest skupin podle stejného principu. Na naši mužskou reprezentaci dopadla generační krize a starší hráči Andreadis, Tokár, Štípek a Tereba zachraňovali, co se dalo. Zvláště na mistrovství světa, které se konalo 7. až 15. března 1957 ve Stockholmu. Andreadis se Štípkem získali titul ve čtyřhře - v pořadí 29. pro Československo. Bohužel, poslední zlato, i když k němu měli jejich následovníci hned několikrát velmi blízko - nejbližší v roce 1985. V Kunliga Hallen padl účastnický rekord: ve dvouhře startovalo 356 mužů a 128 žen z 35 zemí. (Slobodzian, 2005).

Stolní tenisté ČSR ani v počtu medailí nedopadli špatně. Kromě již zmiňovaného titulu přivezl Andreadis stříbro za smíšenou čtyřhru (s Angličankou Haydonovou) a bronz za dvouhru. Další bronz mělo družstvo mužů a Vyhnanovský za mix (se Skotkou Elliotovou). Na poli diplomacie jsme také bodovali: Josef Vandůrek zasedl v řídicím výboru ITTF, Václav Heřt v komisi mládeže a František Pivec v komisi pro rozvoj. Mistři světa Japonci se zastavili na cestě domů u nás a utkání s našimi muži (5:5) sledovalo na pražském stadionu Štvanice nevídaných 10 000 diváků. Dále sehráli reprezentanti země Nippon přátelské zápasy v Ostravě, Brně a Bratislavě. V polovině dubna získali tituly ve dvouhře na domácím šampionátu v Ústí nad Labem Štípek a Hrušková, která přerušila čtyřletou nadvládu Krejčové a navázala na svoje prvenství z roku 1952. Mistrem smíšených družstev se stala pražská Sparta, podeváté za sebou. Po velké diskuzi ve vedení sekce se však před další sezonou ústředí usneslo, že napříště se oddělí družstva mužů a žen. Později se ukázalo, že se tak stalo přechodně na dva roky. Mezi mužskou špičkou se začali stále více prosazovat mladí hráči Karel Kebza, Josef Dressler, Viliam Polakovič, Jaroslav Staněk,

Vladimír Miko, Irena Bosá a další. Zdálo se, že generační výměna především v mužské reprezentaci přece jen proběhne plynule. Celkově však stolní tenis nadále pociťoval chronický nedostatek kvalitního materiálu (stoly, míčky, pálky) a také odpovídají herny. Sekce se sice chlubila padesátitisícovou členskou základnou, jenže většinu z tohoto čísla tvořila mládež startující v jednorázové soutěži (Sportovní hry mládeže a pracujících), z nichž většina brzy sportu s nejmenším míčkem zanechala. (Andreadis, 1959).

Rok 1958 byl pro evropský a tedy i náš stolní tenis velmi významný. V Budapešti měl premiéru 2. - 9. března evropský šampionát, který se poté v dvouletém cyklu opakoval a střídal se s MS. Ještě předtím se v tehdejší Gottwaldově hrálo 21. až 23. února mistrovství republiky, kde získali nejcenější tituly ve dvouhře poprvé ve své kariéře Ludvík Vyhnanovský a Eva Kroupová (za svobodna Cédlová). Z maďarské metropole jsme si odvezli čtyři medailová umístění. Družstvo mužů (Vyhnanovský, Štípek, Polakovič, Tereba, bez zraněného Andreadise) vybojovalo stříbro a ženské družstvo (Kroupová, Grafková, Harvanová-Butzová) bronz. Vyhnanovský ve dvouhře měl na dosah finále, leč skončil bronzový, ale se Štípkem si vše vynahradili zlatou medailí ve čtyřhře. V Karlových Varech ve finálovém turnaji šampionátu družstev 21. až 23. dubna 1958 vyhráli muži Sparty (ve finále proti Rudé hvězdě jim stačila k prvenství remíza 8:8) a ženy RH Praha. Na další čtyři roky to však byl poslední oddělený šampionát, neboť sekce se v květnu usnesla na opětovném zavedení smíšených družstev (4 muži, 2 ženy). Předběhli jsme však dobu v jiné věci: pro domácí soutěže byla schválena standardizace pálky s houbovým potahem, který mohl být na jedné straně pálky silný maximálně 8 mm a dřevo nejvýše 7 mm. Následující sezona vrcholila na mistrovství světa v Dortmundu (27. 3. - 5. 4. 1959). Ten se stal památný ze dvou důvodů. Ještě před zahájením byl přijat československý návrh na standardizaci pálky, neboť většina členských federací byla pro zákaz houbových potahů. Stanovilo se, že pálka musí být dřevěná a nesmí být silnější než 4 mm. Od 1. července 1959 (na jižní polokouli od 1. ledna 1960) se mohou používat jen tři druhy potahů: vroubkovaná guma silná max. 2 mm, houbová guma potažená vroubkovanou gumou navrch (tzv. sendvič) nebo dovnitř (soft). U těchto typů nesmí být celkový povrch silnější než 4 mm. Tím byl vlastně odstartován revoluční rozvoj útočné hry umožňující mnohem větší škálu rotací a rychlosti úderů. Do pohybu se dal v řadě firem vývoj nových dvouvrstvých potahů. Druhou historickou událostí byl zisk prvního mistrovského titulu pro stolní tenisty Číny - ve dvouhře zvítězil Rong Guotuan. Swaythlingcupové družstvo prošlo velkou omlazovací kúrou. Chyběli v něm Andreadis, Tereba a Tokár a vedle zkušených

Štípka a Vyhnanovského nastupovali mladíci Josef Posejpal, Jaroslav Staněk a Vladimír Miko. Obsadili jsme celkově sedmé místo - nejhorší poválečné. Zato čtvrté místo ženského družstva (Kroupová, Uhrová, Rabasová) mělo nádech senzace - za medailovými Asiatkami jako nejlepší Evropanky. Před branami obrovského úspěchu stáli naši mistři Evropy Štípek - Vyhnanovský. Ve finále deblu vedli nad japonským párem Ogimura - Murakami 2:0 na sety, avšak po několika nadějných vedeních v dalších setech a dokonce mečbolech prohráli 2:3. Při obrovském nástupu asijských zemí jsme si už museli zvyknout na ojedinělé medaile. Po mistrovství světa se vydala pětice reprezentantů (Štípek, Vyhnanovský, Polakovič, Uhrová, Kroupová) na zájezd do Číny. Na oplátku přijela čínská výprava do ČSR v polovině července 1959. Zatímco mistrovství republiky jednotlivců se konalo již před MS, v únoru v pražské tělocvičně na Balkáně, kde tituly obhájili Vyhnanovský a Kroupová, tak družstva (již smíšená) měla finálový turnaj na pořadu v dubnu v Českých Budějovicích. Zvítězila pražská Sparta (Vyhnanovský, Miko, Štípek, Andreadis, Kretzerová, Vyhnanovská) před Slovanem Rudé Právo. Ve Vídni na 7. světovém festivalu mládeže a studentstva vyhrál dvouhru Vlado Miko. V semifinále porazil Číňana Zhuang Zedong 3:0 a ve finále jeho krajana Li Furong 3:1. Nikdo tehdy nemohl tušit, že oba čínští stolní tenisté se zanedlouho stanou takřka neporazitelnými. Jestliže jsme mohli mít radost z řady talentů (Miko, Staněk, Posejpal, Šváb, Bosá, sestry Karlíkovy, Lužová), tak podmínky pro vrcholový stolní tenis stále pokulhávaly a hnutí trpělo nedostatkem vhodných heren, zvláště v Praze. (Slobodzian, 2005).

Po standardizaci pálky na kongresu ITTF v Dortmundu 1959 se objevily netušené herní možnosti nových potahů. Hladká vroubkovaná guma (soft) v kombinaci se spodní houbou se stala na vhodném dřevě tak pružnou a přilnavou pro míček, že hráči dokázali míčku udělit velké rotace. Na konci 50. let vynalezli Japonci protizbraň na Andreadisův ostrý čop. Rychlým vytažením míčku se spodní rotací dosáhli opačného efektu - tj. míčku udělili nezvykle velkou horní rotaci. Tak se zrodil topspin - úder, bez kterého si dnes již nikdo nedovede stolní tenis představit. Buďme tedy pyšní, že náš stolní tenista stál nepřímo za pingpongovým objevem století. Do Evropy topspin poprvé exportovali Maďaři, kteří se ho naučili hrát v průběhu japonského turné. Jeho zdrcující sílu však stolní tenisté ještě v sezoně 1959/1960 nepoznali. V Prostějově se v únoru 1960 rozdělovaly tituly na domácím mistrovství. První zlato ve dvouhře ve své kariéře vyhrál Vladimír Miko, potřetí Kroupová, která vyhrála i čtyřhru (s Grafkovou) a smíšenou čtyřhru (s Vyhnanovským). Druhé mistrovství Evropy se konalo od 3. do 10. dubna 1960 v Záhřebu. Pro

československé barvy dopadlo neslavně. Jediná bronzová medaile (družstvo žen) vůbec neodpovídala tradici a historii. Nadvládu nad evropským stolním tenisem potvrdili Maďaři a vpřed se tlačili Rumuni. Současně byl Záhřeb posledním velkým turnajem, kde vítězil defenzivní styl nad ofenzivním. Útočníci se naplno prosadili až s příchodem a osvojením si topspinu. V tomto směru to s perspektivou naší mladé reprezentace zase tak špatně nevypadalo. Mistry republiky smíšených družstev se stali stolní tenisté pražské Sparty ve stejné sestavě jako loni. Ve finále porazili v Brně 23. dubna 1960 vítěze skupiny B Lokomotivu Brno 10:6. Podle rozhodnutí vedení sekce se ale I. liga měla hrát v sezóně 1960/1961 v jedné osmičlenné skupině. (Slobodzian, 2005).

Tabulka 4. Mistři České republiky 1951 - 1960

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1951	Andreadis	Krejčová	Tereba-Štípek	Vyhnanovská-Koťátková
1952	Váňa	Hrušková	Andreadis-Váňa	Zelenková-Kratochvílová
1953	Andreadis	Krejčová	Andreadis-Váňa	Vyhnanovská-Cédlová
1954	Andreadis	Krejčová	Šlár-Tereba	Hrušková-Papežová
1955	Štípek	Krejčová	Andreadis-Štípek	Krejčová-Vyhnanovská
1956	Andreadis	Krejčová	Andreadis-Štípek	Kroupová-Cédlová
1957	Štípek	Hrušková	Andreadis-Štípek	Hrušková-Krejčová
1958	Vyhnanovský	Kroupová	Štípek-Vyhnanovský	Kroupová-Grafková
1959	Vyhnanovský	Kroupová	Štípek-Vyhnanovský	Kroupová-Grafková
1960	Miko	Kroupová	Štípek-Vyhnanovský	Kroupová-Grafková

5.5. Rok 1961 – 1970

Po dvanácti letech se obnovilo slavné mezinárodní mistrovství Československa. Ovšem toto, které se konalo 28. až 30. ledna 1961 v Praze ve Vinohradské tělocvičně, se stalo památné také z jiného důvodu. Maďarský dorostenec Péter Rózsás na něm předvedl nový úder topspin a zaskočil s ním všechny naše hráče, kteří se proti němu postavili. Dosud neznámý 17 letý hráč hladce vyřadil Vyhnanovského, Andreadise a Staňka. Až ve finále prohrál 1:3 s krajanem Berczikem, který uměl jeho topspinu čelit, neboť s ním často jako obranář trénoval. Naši hráči v tomto směru zaspali a museli se sami rychle topspin naučit a také na něj reagovat. O dva měsíce později se hrálo o domácí tituly v Ostravě. Druhou

mízu chytil 37 letý Andreadis a podesáté měl zlato z dvouhry. Kroupová slavila počtvrté za sebou vítězství v singlu. Novým předsedou sekce stolního tenisu ČSTV se stal Josef Abraham, který vystřídal v této funkci Miloslava Kuchaře. Po Bombaji 1952 a Tokiu 1956 se potřetí uskutečnil světový šampionát v Asii. Čínská metropole Peking (5. - 14. dubna 1961) chtěla překonat všechny dosavadní rekordy. Určitě se to pořadatelům podařilo v návštěvnosti, neboť každý den vidělo tento světový turnaj 45 tisíc diváků. Náš tým (Andreadis, Vyhnanovský, Staněk a Polakovič) obsadil 8. až 9. místo. Ženy (Kroupová, Uhrová, Schwarzová) dopadly o něco lépe - šesté až osmé. V soutěžích jednotlivců jsme nezaznamenali žádný významný výsledek a poprvé od roku 1930 jsme nezískali ani jeden cenný kov. Na hlavy reprezentantů a celého systému přípravy se snesla kritika. Nedostatečný a špatně metodicky vedený trénink, malá intenzita tréninku. Chybí dlouhodobá a systematická příprava, slabinou je fyzická připravenost. Skončilo dvanáctileté kralování Sparty a mistrovský titul ve smíšených družstvech získal Slovan Rudé Právo v sestavě Tereba, Voňka, Šlár, Koudelka, Kroupová a Rabasová. V létě se mládežnická reprezentace poprvé zúčastnila Kritéria evropské mládeže (předchůdce juniorského ME). Ve východoněmeckém Bad Blankenburgu (5. - 10. 7. 1961) Viliam Polakovič vyhrál, co se dalo. Zvítězil v družstvech (se Švábem a R. Štěpánkem), čtyřhře (se Švábem), smíšené čtyřhře (s Bosou) a dvouhře. Mezinárodní mistrovství ČSSR 1962 v Praze přilákalo vynikající evropskou konkurenci za účasti nejlepších stolních tenistů a tenistek Maďarska, Rumunska, Švédska a dalších. Na mezinárodní scéně se začali prosazovat mladí českoslovenští reprezentanti. Ten ze starší generace, 38letý Ivan Andreadis, se uměl přizpůsobit novému hernímu trendu, naučil se topspin z obou stran a např. se stal mistrem Francie ve dvouhře. Domácí tituly se rozdělovaly začátkem března 1962 v Bratislavě. Andreadis obhájil zlato, mezi ženami stála nejvýše v singlu 14letá Marta Lužová, vůbec nejmladší mistryně v historii. Mistry republiky smíšených družstev se opět stala pražská Sparta. Obhájce prvenství Slovan Rudé právo sestoupil do II. ligy, protože v průběhu soutěže ztratil hrací místnost a některá utkání musel skrečovat. (Slobodzian, 2005).

Před pořádáním 3. ME v Západním Berlíně došlo k mezinárodnímu konfliktu. Tzv. lidově demokratické státy včetně ČSSR odmítly v části rozděleného města startovat s odůvodněním, že Západní Berlín není součástí NSR. Turnaje (31. 3. - 7. 4. 1962) se tak nezúčastnili všichni obhájci titulů a kvalitou šampionát hodně utrpěl. Kongres ETTU rozhodl, že příště může být ME uspořádáno jen v těch zemích, které zaručí účast všech

asociací ETTU. Velkou událostí pro náš stolní tenis byl zájezd čínských mistrů světa do Československa 10. až 20. září v čele se Zhuang Zedong, Li Furong, Xu Yinsheng, Zhang Xielin nebo Qiu Zhonghui. Oficiální první ročník Vánočního turnaje o pohár Československé televize“ se uskutečnil 26. prosince 1962 v tělocvičně Dynama Spoje v Praze na Žižkově a ve finále Andreadis porazil o 22 let mladšího klubového kolegu z TJ Montáže Praha Rostislava Štěpánka 3:2. Tím byla zahájena slavná 30 letá tradice televizních vánočních turnajů. Už začátek roku 1963 byl poznamenán připravovanou velkou událostí pro československý stolní tenis - mistrovstvím světa v Praze. Šampionát ČSSR se hrál v polovině března 1963 v Brně a podvanácté se stal mistrem ve dvouhře Andreadis. Mladička Lužová prohrála ve finále na limit s obránářkou Vendulou Schwarzovou. Skončilo kralování Sparty ve smíšených družstvech. Na nejvyšší příčku vystoupili poprvé ve své mladé historii stolní tenisté Slávie Vysoké školy Praha - Staněk, Moudrý, Kudrnáč, Kopidlanský, Švarc, Lužová a Chylíková. (Slobodzian, 2005).

Nová sezona 1963/1964 měla vrcholit na mezinárodní scéně mistrovstvím Evropy. Místem konání měla být na jaře 1964 Anglie, protože však odmítla Velká Británie udělit vstupní víza reprezentantů Německé demokratické republiky, ETTU šampionát anglické asociaci odejmula. Chvíli se hledal nový pořadatel, a když projevíli zájem Švédové, bylo již pozdě na jarní termín. Proto se 4. evropský šampionát uskutečnil až na podzim v Malmö, vlastně na začátku další sezony. Nejvyšší domácí soutěž se definitivně oddělila na I. ligu mužů a I. ligu žen. Sparta stabilizovala sestavu a opět vybojovala titul - jak muži, tak ženy. Mezinárodní mistrovství ČSSR hostily v lednu 1964 České Budějovice. Dvoubry se staly triumfem Jugoslávce Vecka a naší Lužové. Slávia VŠ Praha vypadla až v semifinále Poháru mistrů evropských zemí - s maďarským mistrem Vasutepitö Törekves 3:5. První domácí mistrovský titul ve dvouhře získal v Praze Jaroslav Staněk. Obhájce Andreadis v té době trénoval indickou reprezentaci. Zanedlouho Ladislav Štípek odjel předávat své zkušenosti do Peru. Po roční pauze se stala opět mistryní Lužová. V září 1964 zasedal v Praze řídicí výbor ITTF a jednal o novém hracím systému družstev na příštím MS. Zcela omlazená družstva mužů (nejstarší 24 letý Staněk) a žen (průměr 18 let) se vydala do Malmö. V Baltiska Hallen (22. až 29. 11.) získali českoslovenští reprezentanti pět medailí a začalo se blýskat na lepší časy. Obě družstva přivezla bronzové medaile. Vrcholem pak bylo zlato páru Staněk - Miko, který ve finále porazil domácí dvojici Alsér – Johansson 3:2. Stříbro získali Miko - Lužová v mixu a bronz Staněk ve dvouhře. Úspěchy ve Švédsku ukázaly, že jsme na správné cestě. Náš stolní tenis slavil 40 let. Slavnostní schůze sekce se

sešla 7. února 1965 v sále Spojů v Praze na Balkáně. Ještě předtím, 24. a 25. ledna, se hrálo o domácí tituly jednotlivci v Šumperku a na nejvyšších stupíncích stáli Miko a opět Lužová. Týden nato následovalo v Praze mezinárodní mistrovství ČSSR. Finále se stala švédsko-anglickou záležitostí (Johansson - Alsér 3:2, Shannonová - Roweová 3:0). Po 20 letech titul v mistrovství republiky družstev vybojoval mimopražský klub - Lokomotiva Brno (Štěpánek, Šváb, Chmelík, Matějček a Hýbner) nechal za sebou Spartu a Slávii VŠ. Ženský titul obhájila Sparta (Lužová, sestry Karlíkovy). Na mezinárodním poli jsme zaznamenali dvojnásobnou účast v semifinále PMEZ (muži a ženy Sparty). Lužová se stala v Brightonu mezinárodní mistryní Anglie ve dvouhře. V Lublani na MS 1965 (15. až 25. 4.) obsadilo družstvo mužů (Staněk, Miko, Štěpánek, Kollárovits, Hylský) velmi dobré páté místo. Ženy skončily sedmé. V soutěžích jednotlivců jsme se při asijské nadvládě neprosadili. Další ročník mezinárodního šampionátu ČSSR měl opět sídlo ve Vinohradské tělocvičně v Praze od 31. 1. do 1. 2. 1966. Ve finále dvouhry podlehl Miko Johanssonovi 0:3. Lužová měla další velký titul. Mezinárodním mistrem NSR se stal Staněk - ve finále porazil Johanssona 3:2. V nové evropské klubové soutěži, Poháru veletržních a kongresových měst, triumfovali muži Slávie VŠ (Staněk, Kollárovits, Kudrnáč), spartanky opět skončily v semifinále PMEZ. Mistrovství republiky jednotlivců hostil Jeseník od 18. do 20. března 1966. Ve finále dvouhry mužů Štefan Kollárovits porazil Rostislava Štěpánka 3:2. Novou mistryni měl také ženský singl, v závěrečném zápase Irena Mikócziová - Bosá zvítězila nad Lužovou v pěti setech. Na bronzový stupínek vystoupila ještě ne 12letá Ilona Voštová. (Slobodzian, 2005).

Dosud nevídaný úspěch zaznamenali českoslovenští reprezentanti na 5. ME v Londýně 1966. Ve Wembley Empire Hall, získali ve dnech 13. až 20. dubna rekordních sedm medailí a podle počtu kovů jsme byli nejlepší zemí. Nejprve v soutěži družstev obhájily ženy (Lužová, Jitka Karlíková, Mikócziová-Bosá) bronz, od mužů (Staněk, Miko, Kollárovits, Kunz, Kudrnáč) se čekalo více než pátá příčka. V soutěžích jednotlivců jsme si vše vynahradili. Mužský singl měl ve čtvrtfinále tři československé stolní tenisty. Staněk po bitvě podlehl Johanssonovi 2:3, Miko vyřadil Alséra 3:2 a Kollárovits Rumuna Giurgiuku 3:1. Mezi čtyřmi vedl Kollárovits nad Johanssonem 2:0 na sety a 7:4, ale vysoký Švéd utkání otočil. Miko, vyřadil Rusa Amelina 3:2 a ve finále podlehl Johanssonovi 0:3. Ve čtyřhře Miko se Staňkem prohráli ve finále s Johanssonem a Alsérem 2:3. Smíšená čtyřhra znamenala zlato pro náš pár Miko - Lužová. Marta Lužová přidala do své sbírky stříbro za debl s Mikócziovou a bronz za dvouhru. Na domácích stolech načali muži Slávie

VŠ Praha (Staněk, Kollárovits, Kudrnáč, Švarc, Chovančík) svůj mistrovský hatrick, zatímco stolní tenistky Sparty (Lužová, sestry Karlíkovy) ho dokončily. Mezinárodním mistrem Jugoslávie se stal v listopadu 1966 v Novém Sadu Rostislav Štěpánek. Stejný titul patřil Lužové. Na zájezd do Indie se pod vedením trenéra Václava Ostravického vydali Jaroslav Staněk, Vladimír Miko a Rostislav Štěpánek. (Slobodzian, 2005).

Druhá polovina 60. let je ve znamení dalšího nástupu mladých hráčů a hráček: Turai, Orłowski, Dvořáček, Grofová, Voštová, když budeme jmenovat jen ty nejvýraznější talenty. Mezinárodními mistry ČSSR 1967 se stali ve dvouhře Švéd Johansson (ve finále porazil Staňka 3:0) a Zoja Rudnovová ze SSSR. V polovině února skončila nejvyšší soutěž. Bez konkurence si vedli muži Slávie VŠ, ale druhé místo Stadionu Žižkov (Kunz, Remeš, Pavelka, Kopidlanský, Vrba) představovalo pro mladý klub vynikající úspěch. Ženská Sparta neměla odpovídající domácí soupeřky. V Evropě patřily spartanky ke špičce a poprvé se probojovaly až do finále PMEZ, kde podlehly Progressulu Bukurešť. Místrem Anglie se v Brightonu stal Staněk. Ten vyhrál i domácí titul mistra republiky v polovině března v Bratislavě. Ve finále porazil obhájce Kollárovitse 3:2 a ženské finále vyhrála 3:1 Lužová nad Voštovou. Počtvrté v historii se konalo MS ve Stockholmu. Na stadionu Johanneshov se hrálo od 11. do 21. dubna 1967, bohužel, bez reprezentantů Číny, kterým start zakázal Mao Ce-tung v souvislosti s tzv. Kulturní revolucí. Družstvo mužů (Staněk, Miko, Kunz, Štěpánek, Kollárovits) nevyužilo velkou šanci získat medaili a skončilo páté - jako v Lublani. Zato ženám (Lužová, Jitka Karlíková, Voštová) se to podařilo (bronz za 4. místo). Druhý bronz vybojovala čtyřhra Staněk - Miko a Vladovi Mikovi ve dvouhře jen těsně unikl, když ve čtvrtfinále prohrál s Japoncem Kimurou 2:3. Na konci sezony byla ve světovém žebříčku klasifikována Lužová jako pátá a Miko devátý. Sezona 1967/1968 je z československého pohledu památná. ME v Lyonu a z mezinárodního pohledu startem nové soutěže ETTU – Evropské ligy, z níž se stalo velmi populární měření sil jednotlivých zemí. Družstvo tvořili dva muži a jedna žena. Hrálo se pět dvouher, pánská a smíšená čtyřhra. Náš historicky první zápas v EL se odehrál v Anglii a sestava Staněk, Miko Lužová vyhrála 5:2. V listopadu 1967 opět zazářila hvězda Kollárovitse, jenž se v Karlskroně stal mezinárodním mistrem Skandinávie ve dvouhře (ve finále porazil Mika 3:1). Začátkem února 1968 se v Praze konalo tradiční mezinárodní mistrovství ČSSR a skončilo triumfem Voštové. Ta ve finále zdolala Lužovou 3:1. Šampionát družstev vyvrcholil závěrečným turnajem v Kadani 23. a 24. března, ale o obhájených titulech pro muže Slávie VŠ a ženy Sparty již bylo předem rozhodnuto. Mistrovství republiky

jednotlivců se hrálo 6. a 7. dubna v Českých Budějovicích. Staněk a Lužová obhájili prvenství ve dvouhře. (Slobodzian, 2005).

Francouzský Lyon a 6. ME (17. - 24. 4. 1968) budou pro náš stolní tenis vždy spojeny s triumfem 14 leté Ilony Voštové v dámském singlu. Další zlato získala čtyřhra Lužová - Jitka Karlíková a družstvo žen bronz. Tým mužů (Staněk, Miko, Kollárovits, Štěpánek, Kunz) trpělo velkými výkyvy jednotlivců a skončilo až sedmé. Nestálá forma se projevila i v soutěžích jednotlivců. Na severní Moravě se posílilo hned několik klubů (např. VŽKG a NHKG Ostrava) o řadu špičkových stolních tenistů, kteří sem odešli za nabízenými lepšími podmínkami. Vzrostla šíře kvalitních prvoligových klubů (Sparta, Slávia VŠ, Stadion Žižkov, Spartak BS Vlašim, ostravské oddíly). V ženské nejvyšší soutěži skončila pětiletá nadvláda pražské Sparty, neboť Marta Lužová se vdala za hokejového reprezentanta Petra Hejmu a odešla s ním do NSR, a Palková-Kruppová odcestovala do USA. Z bývalé sestavy zůstala jen Jitka Karlíková. Naopak silnými družstvy disponovaly Spartak BS Vlašim (mj. J. Pauknerová a Poláčková), Start Praha VD (Voštová, Kettnerová) a Lokomotiva Rača (Grofová, Thomasová). Ve světovém žebříčku pro rok 1969 byla Voštová šestá a Hejmová-Lužová sedmá. Stolní tenisté Slávie VŠ Praha vyhráli PMEZ ve finále nad švédským Solvesborgem (5:3, 4:5), i přes oslabení v odvetě o Emanuela Kudrnáče, který 19. srpna 1968 tragicky zahynul při autonehodě u Žamberka. Při cestě hráčů Slávie VŠ do Ostravy zemřel také Jiří Kopidlanský a těžce se zranili Zdeněk Remeš a Jiří Ulihrach. Ve Švédsku uhráli potřebné čtyři body sami Staněk a Kollárovits. (Za rok triumf v PMEZ vysokoškoláci zopakovali). V Evropské lize skončila ČSSR druhá za Sovětským svazem. Českoslovenští stolní tenis se řadili mezi nejlepší, na evropském kontinentu. Na jubilejním 30. MS 1969 (17. - 27. dubna) v Mnichově nás reprezentovala pozměněná družstva. V mužském týmu pod vedením nového trenéra Ernesta Demetroviče (za odvolaného Miroslava Pražáka) vedle zkušených Staňka, Mika a Kollárovitse dostali příležitost nováčkové Jiří Turai, Milan Orłowski a Stanislav Benda. Ženský celek vedl Ivan Andreadis a hrály v něm Voštová, Jitka Karlíková a novicky Alice Grofová a Miluše Kumpoštová. Tedy bez Hejmové-Lužové, jež se nedohodla se svazem na podmínkách reprezentace a zakrátko byla považována za emigrantku. Nadále chyběli čínští stolní tenisté. Družstvo mužů skončilo sedmé, ženy stejně jako ve Stockholmu čtvrté a přivezly domů bronz. Ve čtyřhře vybojovaly Voštová s Karlíkovou třetí příčku. Muži na medaili nedosáhli. Na základě zákona o federalizaci republiky byl 4. května 1969 ustaven v Pardubicích Český svaz stolního tenisu a předsedou zvolen Otakar Nedza, jenž vydržel v

této funkci dvacet let. Domácí šampionát se hrál až po MS, v květnu 1969 v Ostravě. Potřetí za sebou zvítězil Staněk a poprvé Voštová. Ve 40. ročníku mistrovství Československa se premiérově stěhoval mužský titul na sever Moravy - do VŽKG Ostrava (Turai, Benda, Chmelík) a ženský poprvé na Střelecký ostrov v Praze díky Startu Praha VD, který se rovněž probjoval do finále PMEZ. Na přelomu ledna a února 1970 hostila Bratislava silně obsazené MM ČSSR. Ve finále singlu Němec Schöler porazil Johanssona 3:2 a Voštová obhájila titul - ve finále zdolala Dianu Schölerovou-Roweovou 3:1. Další skvělá zpráva přišla v únoru z britských ostrovů. Kollárovits se stal v Londýně mezinárodním mistrem Anglie. Mistrovskou štafetu mužů VŽKG převzali na začátku března 1970 stolní tenisté konkurenčního NHKG Ostrava (Štěpánek, Fulín, Špaček, Hýbner, Sondor a Šeliga). Zlato v ženské soutěži obhájil pražský Start (Voštová, Kettnerová, Uldrychová). Muži VŽKG postoupili mezi čtyři nejlepší týmy v PMEZ. Na ME 1970 v Moskvě (1. - 8. 4.) dobře vzpomínají naše ženy díky stříbru družstva (Voštová, Karlíková, Grofová) a medaili stejné hodnoty Voštové ve dvouhře. Muži (Staněk, Miko, Kollárovits, Turai, pro jednotlivce Orłowski a Kunz) vyhořeli jak v družstvech (skončili šestí), tak v soutěžích jednotlivců. Staněk, Miko a Kollárovits se pomalu loučili s reprezentací a mladíci Turai a Orłowski ještě do špičky nepronikli. Federální šampionát vyhráli v květnu v Opavě Miko a překvapivě domácí hráčka ze Sokola Kateřinky Hilda Sauerová. V následující sezoně se na mezinárodním mistrovství Skandinávie objevili po pětileté pauze Číňané, ale jejich ztráta kontaktu se světovou špičkou se brzy projevila. Náš Turai vyřadil Li Furong 3:1 a budoucí mistr světa Švéd Bengtsson trojnásobného mistra světa Zhuang Zedong 3:2. Voštová se probjovala jako jediná Evropanka do semifinále. Dramatickou zápletku mělo mistrovství republiky družstev mužů. VŽKG Ostrava a jejich městský rival NHKG měly navlas stejné výsledky proti sobě (8:6, 6:8) a stejně celkových bodů. Rozhodl nakonec jeden set ve prospěch Vítkovických železáren (Turai, Benda, Chmelík, Krupník). Do konce března už stolní tenisté VŽKG nezáváhali a mohli slavit po roční přestávce zlato. (Slobodzian, 2005).

Tabulka 5. Mistrři České republiky 1961 - 1970

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1961	Andreadis	Kroupová	Staněk-Polakovič	Kroupová-Rabasová
1962	Andreadis	Lužová	Vyhnanovský-Švarc	Uhrová-Karlíková
1963	Andreadis	Schwarzová	Andreadis-Miko	Lužová-Bosá
1964	Staněk	Lužová	Miko-Vyhnanovský	Lužová-Bosá
1965	Miko	Lužová	Miko-Staněk	Lužová-Karlíková
1966	Kollárovits	Mikócziová	Kudrnáč-Kollárovits	Lužová-Mikócziová
1967	Staněk	Lužová	Miko-Staněk	Lužová-Karlíková
1968	Staněk	Lužová	Miko-Staněk	Lužová-Karlíková
1969	Staněk	Voštová	Miko-Staněk	Voštová -Karlíková
1970	Miko	Sauerová	Kunz-Dvořák	Voštová -Karlíková

5.6. Rok 1971 – 1980

Na konci ledna 1971 bylo již jasné, že ženský titul opět obhájí Start Praha VD. Na přelomu ledna a února se stala Ostrava místem mezinárodního mistrovství Československa. Voštová prohrála ve finále s Rumunkou Alexandruovou, finále mužů bylo maďarskou záležitostí: Klampár - Jónyer 3:1. Světový šampionát přivítala japonská Nagoja ve dnech 28. 3. - 7. 4. 1971. V československém týmu už chyběl Miko, ze starší generace hráli jen Staněk a Kollárovits a dále mladíci Orłowski, Kunz a Turai. Ženské družstvo bylo dvoučlenné (Voštová a Grofová) a trenéry František Pivec a Václav Ostravický. Mužům se nedařilo v družstvech a dvanáctá příčka byla hodně nelichotivá. Družstvo žen se mohlo pyšnit opět čtvrtým místem a tím pádem bronzovými medailemi. Ve dvouhře jsme zaznamenali čtyři čtvrtfinálové účasti (Orłowski, Kunz, Voštová, Grofová) a z nich Voštová postoupila až na medaili, když podlehla v semifinále budoucí mistryni světa Lin Huiqing z Číny. Senzaci způsobil 18 letý Stellan Bengtsson vítězstvím ve dvouhře. Evropský žebříček vedla Voštová, Grofová byla sedmá. Na domácí scéně došlo ke změně nejvyšší soutěže - vznikla šestičlenná extraliga mužů a žen. Stolní tenistky Startu Praha VD skončily druhé v PMEZ za Statisztikou Budapešť, stejně jako rok předtím. Dvě sezony poté se v Poháru mistryň vždy opakovalo stejné finále s porážkou Startu. Z mezinárodních šampionátů Maďarska a Skandinávie jsme na začátku sezony 1971/1972 nepřivezli ani jeden velký titul. Televizní vánoční turnaj slavil desátý ročník. V Radiopaláci na pražských

Vinohradech zvítězili Orlovski a Voštová. Na turnaji se slavnostně rozloučili s reprezentací, Miko a Staněk. Vedení svazu rozhodlo o vytvoření Středisek vrcholového sportu v Praze, Ostravě, Bratislavě, Brně a Vlašimi, kde se pod dohledem fundovaných trenérů budou dlouhodobě připravovat nejlepší hráči a hráčky. Mezinárodní mistrovství ČSSR se konalo v Bratislavě na konci ledna 1972 a nejcennější tituly si odvezli Švéd Johansson a Maďarka Magosová. V polovině února se hrál v Záhřebu druhý ročník turnaje nejlepších evropských hráčů TOP 12, na němž Orlovski obsadil osmé a Grofová deváté místo. V premiéře o rok dříve v Zadaru skončil Orlovski rovněž osmý, Voštová druhá a Grofová na bronzovém stupínku. Nový mistr republiky v družstvech mužů opět pocházel ze severní Moravy, tentokrát však vyhrál Baník Havířov. Převahu severomoravských týmů potvrzovaly druhé VŽKG a třetí NHKG Ostrava. Voštová a spol. (tedy Blanka Šilhánová a Jana Uldrychová) ze Startu Praha obhájily titul. Po sezoně však Voštová přestoupila do Spartaku Vlašim. Osmý evropský šampionát hostil nizozemský Rotterdam (5. - 22. 4. 1972) a naše výprava zde získala pět bronzových medailí. Mužský tým (Turai, Orlovski, Kunz, Kollárovits, nováček Pavel Ovčářík) v utkání o třetí místo rozdrtil Maďary 5:0. Ženské družstvo (Voštová, Grofová, Jitka Karlíková) skončilo čtvrté. Zbylé tři bronz vybojovaly páry Orlovski - Turai, Orlovski - Voštová a Voštová ve dvouhře. Doma pak Turai a Voštová obhájily mistrovské zlato ve dvouhře. Vynikajícím úspěchem reprezentace se stalo vítězství v Evropské lize bez porážky. Hlavními tahouny družstva se stali Orlovski, Turai, Kunz a Voštová. (Slobodzian, 2005).

O domácí tituly pro rok 1973 se bojovalo už v polovině prosince 1972 v Havířově. Poprvé se zapsali do listiny vítězů singlu Milan Orlovski a Miloslava Poláčková, která ve finále zdolala 3:2 Voštovou. Silně obsazený mezinárodní šampionát ČSSR se uskutečnil ve Vlašimi na konci ledna. Ve finále dvouher jsme měli trojnásobné zastoupení. Švéd Bengtsson porazil Orlovského 3:2 a Grofová Voštovou 3:0. Po špatném úvodu a třech porážkách se čs. družstvo vzchopilo a v závěru Evropské ligy dvakrát vyhrálo (nad NSR a Francií) a obsadilo čtvrté místo. Na TOP 12 v Böblingenu dopadla nejlépe Voštová - třetí, Orlovski skončil pátý a Grofová sedmá. Devět let museli čekat na mistrovský titul stolní tenisté Sparty Praha (mj. Orlovski, Kunz, Ovčářík, Voňka, Švarc). Nechali za sebou severomoravský triumvirát Havířov, VŽKG a NHKG Ostrava. Vlašimské ženy posílené o Voštovou vyhrály poprvé zlato. Metropole Bosny a Hercegoviny, Sarajevo, se stala dějištěm 32. MS (5. - 15. 4. 1973). Premiéru měl nový systém soutěže družstev Swaythling a Corbillon Cupu postavený na rozdělení účastníků do výkonnostních skupin. Tým mužů

(Orlowski, Kunz, Turai, nováčkové na MS Josef Dvořáček a Pavel Ovčářík) i přes tři porážky skončil pátý. Ženský celek (Grofová, Šilhánová, Riedlová a Šmídová) postrádající nemocné Voštovou a Žižkovou-Poláčkovou vybojoval osmou příčku. Více radosti nám přinesly soutěže jednotlivců. Naprosto nečekanou finalistkou dvouhry žen se stala 21 letá Bratislavanka Alica Grofová a její antitopspinový potah a výpadový útok překonala až Číňanka Hu Yulan. Také na poslední chvíli sestavená smíšená čtyřhra Dvořáček - Grofová šokovala bronzovou medailí. V létě překvapila Hana Riedlová na MEJ v Aténách, kde se stala juniorskou mistryní starého kontinentu ve dvouhře a navázala na zlaté medaile Voštové z let 1970 a 1971. Grofová byla ve světovém žebříčku třetí a Orlowski šestý. Stejně jako v minulé sezoně se o medaile na mistrovství republiky jednotlivců pro rok 1974 bojovalo už v prosinci 1973. Tentokrát ve slovenské Rožňavě. Singl obhájil Orlowski a poprvé měla zlato Grofová (při neúčasti Uhlíkové- Voštové, která čekala narození dítěte). Jubilejní 30. ročník mezinárodního mistrovství Československa se hrál v Praze v hale Sparty 25. až 27. ledna 1974 a nejcennější vítězství si odvezli Maďaři Jónyer a Magosová. Ve švédském Trollhättenu se hrál v první polovině února TOP 12, kde Orlowski skončil druhý a Grofová šestá. V polovině února už bylo jasno o nových mistrech v soutěži družstev, oba tituly měli ve vitrině spartánské – muži Orlowski (bez porážky), Kunz, Ovčářík, Voňka a Čermák a ženy Riedlová, Karlíková a Minaříková. Obhájkyňe z Vlašimi sestoupily z extraligy. Čtvrté místo v Evropské lize patřilo mezi průměrné výsledky. (Slobodzian, 2005).

A za měsíc (6. až 13. dubna 1974) následovalo ME v Novém Sadu. Nový trenér mužů Miko, měl k dispozici družstvo Orlowski, Dvořáček, Kunz, Schenk a Ovčářík. V semifinále jsme nešťastně podlehl Švédům 4:5 a skončili poté čtvrtí s bronzem. Ženy (Grofová, Riedlová, Šmídová, Šilhánová, Dubinová) pod vedením trenéra Václava Ostravického vybojovaly třetí místo. Všechny tyto výsledky překonal skvělý triumf Milana Orlowského ve dvouhře, když se stal mistrem Evropy. V tomto stínu se krčily další dvě cenné medaile: stříbra párů Orlowski - Grofová a Grofové s Rumunkou Alexandruovou. Sezona 1974/1975 vrcholila brzo, už v první polovině února mistrovstvím světa v indické Kalkatě. Domácí šampionát pro rok 1975 se proto hrál již na začátku listopadu 1974 v Ústí nad Orlicí. Svůj první, a jak se později ukázalo, jediný titul v singlu vybojoval Jaroslav Kunz. Po roční přestávce měla zlato opět Žižková-Poláčková. Světový šampionát v Kalkatě se hrál v hale Eden Garden. Naše družstvo mužů (Orlowski, Kunz, Turai, Ovčářík, Cích) v základní skupině sedmkrát vyhrálo a porazili jsme mj. mistry světa Švédy 5:3. Tým

táhnul především skvělý Orłowski, který ani jednou neprohrál. Ale v semifinále proti Jugoslávii ho přepadla sportovní tragédie. Dostal silnou horečku a zimnici v průběhu zápasu a po výhře nad Karakaševičem 2:0 už neměl síly proti Stipančičovi (1:2) a další utkání musel skrečovat. Prohráli jsme 3:5 a připravili se o finále. Bez Orłowského jsme podlehlí o třetí místo Švédům 4:5. Ženské družstvo (Grofová, Riedlová, Žižková, Šmídová) obsadilo osmé místo. Skvělou formu bohužel nemohl Orłowski prodat v soutěžích jednotlivců. Sice ustoupily 40stupňové horečky, ale v singlu prohrál ve 3. kole s japonským obráněm Takašimou 0:3. Další naši stolní tenisté dosáhli jen několika individuálních úspěchů. Kvůli brzkému termínu MS se „Czechoslovak Open“ konal až na konci března v Praze. Prvenství z dvouhry si odnesli Jugoslávec Šurbek (ve finále s Orłowským 3:0) a Riedlová (s Grofovou 3:1). Na dubnovém TOP 12 ve Vídni obsadil Orłowski šesté a Kunz osmé místo, Grofová skončila šestá a Šilhánová devátá. V Evropské lize si československé družstvo zopakovalo čtvrtou příčku. Spartánek obhájili titul v šampionátu družstev. Mezi ženami opět kralovala Vlašim, která sice v minulém ročníku sestoupila, ale její B-družstvo se udrželo. Sestava Uhlíková, Žižková, Dubinová vrátila titul pod Blaník po roční přestávce. Muži i ženy Sparty Praha slavili obrovský úspěch – vítězství v PMEZ. Nadešla sezona 1975/1976 s hlavní událostí - mistrovstvím Evropy 1976 v Praze. Ještě předtím došlo ke změně nejvyšší soutěže. Místo šestičlenné extraligy se hrála 14 členná I. liga - sice více zápasů pro širší špičku, ale ubyla kvalita. Místři byli na konci sezony stejní - muži Sparty Praha a ženy Spartaku BS Vlašim. Tituly pro jednotlivce na šampionátu ČSSR se rozdělovaly opět už na začátku listopadu - nyní v Plzni. Obhájci titulů Kunz a Žižková se probojovali do finále, ale tam podlehl Orłowskému (třetí zlato) resp. Uhlíkové (čtvrté). Oba spartánské celky už nezopakovaly loňské triumfy v PMEZ a skončily před branami - stříbrní. V Evropské lize jsme dlouho mysleli na prvenství, ale závěrečné porážky s Francií (1:6) a Jugoslávií (3:4) nás odsoudily na druhou příčku. V dubnu, po ME v Praze, se v německém Lübecku hrál TOP 12. Uhlíková skončila druhá, Šilhánová osmá, Orłowski pátý a Kunz desátý. (Slobodzian, 2005).

Sezonu 1976/1977 zahájilo československé družstvo v Evropské lize posledního září porážkou v Havířově od SSSR 3:4 a za dva týdny následovala prohra 2:5 ve Švédsku. Až začátkem listopadu naši v Handlové porazili Jugoslávii 6:1. Domácí šampionát jednotlivců se konal v Jeseníku 13. a 14. listopadu 1976. Obhájce zlata v singlu Orłowski prohrál mezi čtyřmi s Josefem Dvořáčkem 1:3 a ten ve finále zase s Kunzem stejným výsledkem. Uhlíková si odvezla všechny tři tituly, přičemž ve dvouhře porazila ve finále Šilhánovou

3:2. Na mezinárodních mistrovstvích se nám částečně dařilo. V jugoslávském Novém Sadu vyhrála nově sestavená čtyřhra Orłowski s Maďarem Gergelym, druhé místo získali v mixu Orłowski s Uhlíkovou a bronz Uhlíková s Dubinovou. Ve švédském Kristianstadu se Orłowski s Gergelym dostali až do finále. V Evropské lize následovala naše výhra v Amiens s Francií 4:3 a poté prohra v Boltonu s Anglií 1:6. Muži Sparty postoupily do finále PMEŽ přes nesmírně silný Spartacus Budapešť 5:4, když Orłowski si poradil s Jónyerem, Klampárem a Molnárem. Spartanky vzápětí vyhrály Pohár veletržních a kongresových měst ve finále nad CS Počtenec Sofia 5:2. Na konci ledna 1977 se v Bratislavě hrálo již 32. mezinárodní mistrovství Československa. Pošesté si odnesl vítězství v singlu Kjell Johansson, přičemž triumf 30letého vysokého Švéda málokdo čekal po jeho nedávné operaci menisku. Naše Ilona Uhlíková získala titul ve dvouhře potřetí. V únoru jsme porazili v Evropské lize v Plzni NSR 4:3 a za týden se stolní tenisté Sparty stali vítězi PMEŽ. Vybojovali ceněnou trofej podruhé - tentokrát ve finále porazili švédský BTK Falkenberg 5:2. Pravda, hosté byli oslabeni o nemocného Bengtssona. Rázem bylo zapomenuto na loňské finálové klopýtnutí 1:5 s Vjesnikem Záhřeb. Na konci úspěšného měsíce slavil Orłowski v Sarajevu vítězství v prestižním turnaji TOP 12. Kunz skončil desátý, Uhlíková byla bronzová a Šilhánová dvanáctá. Na začátku března jsme v Budapešti zakončili účinkování v Evropské lize porážkou s Maďarskem 3:4, které celkově soutěž vyhrálo, zatímco československé družstvo se neodpoutalo z páté příčky. V Anglii se pošesté hrálo o tituly na MS, ale poprvé mimo Londýn. V druhém největším městě na britských ostrovech Birminghamu se sešel světový výkvět od 26. 3. do 5. 4. 1977. Trenér Miko zařadil do družstva vedle zkušených Orłowského a Kunze Dvořáčka, Schenka a 16letého Panského. Ve skupině jsme nasbírali tři porážky: od SRN a Maďarska 3:5 a Číny 0:5. To nás odsoudilo k utkáním o 5. až 8. místo, kde jsme porazili Jugoslávii 5:3 a opět podlehli západním Němcům 3:5 a skončili šestí. Čtyři porážky ženského družstva (Uhlíková, Šilhánová, Žižková, Dubinová, trenér Šváb) ve skupině a následné desáté místo nás neuspokojily. V soutěžích jednotlivců jsme zaznamenali vesměs zklamání včetně nadějných čtyřher Orłowski - Gergely a Uhlíková - Alexandruová. Po 12 letech se naše výprava vracela z MS bez medaile. Šampionát ovládli Asiaté, především Číňané, i když ti nedosáhli na nejcennější tituly ve dvouhře (Japonec Kohno a Pak Jung Sun z KLDK). Dvě říjnové porážky v Evropské lize, 3:4 se Sovětským svazem v Moskvě a Švédskem v Ústí nad Labem, zahájily novou sezonu 1977/1978. Vzápětí jsme začátkem listopadu porazili Jugoslávii na jeho půdě (bez Šurbeka) 6:1. Na otevřeném šampionátu Maďarska v polovině listopadu v Miškovci vyhrál debl Orłowski s Gergelym. Následující mezinárodní

mistrovství Skandinávie v Borlänge přineslo pro naše barvy tři semifinále: debly Orłowski - Kunz, Dvořáček - Panský a Orłowského v singlu. Začátkem prosince 1977 se v Rennes na mezinárodním mistrovství Francie probojovala Šilhánová až do semifinále dvouhry. Odtud cestoval Orłowski do Paříže, kde vyhrál prestižní Turnaj mistrů – ve finále nad Secretinem 2:1. Do prosince patřila také porážka československého družstva v EL ve Vsetíně s Francií 2:5 a mistrovství ČSSR v Nové Dubnici. Orłowski získal svůj čtvrtý titul, Blanka Šilhánová premiérový. Poté už na tuto poctu nikdy nedosáhla. Dlužno podotknout, že pro zranění kotníku nemohla startovat Uhlíková. (Slobodzian, 2005).

Na začátku ledna si zajistili finále PMEZ muži Sparty po výhře 5:1 na stolech německého SSV Reutlingen, zatímco Baník Havířov prohrál 2:5 se Spartakusem Budapešť. V Ústí nad Orlicí jsme oplatili Angličanům loňskou porážku v Evropské lize - stejným poměrem 6:1. TOP 12 se hrál v Praze 27. až 29. února 1978. V hale Slavie ve Vršovicích skončil Orłowski druhý za Gergelym, Kunz desátý, Uhlíková čtvrtá a Šilhánová devátá. V nizozemském Zwolle jsme deklasovali nováčka Evropské ligy Holandsko 7:0. Ještě se odehrálo několik kol nejvyšší domácí soutěže a už vše směřovalo k mistrovství Evropy 1978. Hostil ho západoněmecký Duisburg od 10. do 19. března. V Rhein-Ruhr Halle si výborně vedlo ženské družstvo (Uhlíková, Dubinová, Šilhánová) a po druhém místě ve skupině (jen porážka s Maďarskem 0:3) si naše hráčky poradily v semifinále s Rumunkami 3:2. Ve finále opět podlehly 0:3 Maďarkám. Tým mužů (Orłowski, Kunz, Panský, Dvořáček) utřil tři porážky ve skupině - od Maďarska 3:5, Francie 2:5 a Jugoslávie 4:5 - a hrál o 5. až 8. místo. Nejprve jsme zdolali Švédsko 5:4, poté porážka s Jugoslávci 1:5 znamenal konečnou šestou pozici. Orłowski se opět stal mistrem Evropy, tentokrát po boku Gergelyho ve čtyřhře. Ve dvouhře ztroskotal ve čtvrtfinále na raketě maďarského obránáře Kreisze. Mezi osm nejlepších se probojovaly také Uhlíková a Šilhánová. Třetí medaili přivezla dvojice Uhlíková - Šilhánová. Naše novicka v reprezentaci, 14letá Marie Hrachová vyhrála soutěž útěchy. Šampionátu vévodili maďarští stolní tenisté a tenistky s medailovým ziskem 4,5 - 3 - 2. Hned po návratu z Duisburgu jsme v Praze porazili Maďary v EL 5:2 a skončili v soutěži třetí za Francií a Maďarskem. Muži Sparty po šesté za sebou vyhráli domácí titul a v dubnu ukázali, že jsou nejlepším klubem i v Evropě, když ve finále PMEZ vyhráli v Budapešti nad místním Spartakusem 5:2 a obhájili trofej. Stolní tenistky Spartaku BS Vlašim se počtvrté za sebou staly mistryněmi republiky a také finále PMEZ (prohra se Statisztikou Budapešť 2:5) mělo svou vysokou hodnotu. (Slobodzian, 2005).

Vstup do dalšího ročníku Evropské ligy jsme měli skvělý - vítězství ve Švédsku 4:3, v Ústí nad Labem proti SSSR rovněž 4:3 a v Chatearoux nad Francií 5:2. Na otevřeném šampionátu Jugoslávie v Borovu v polovině listopadu Orłowski prohrál až ve finále s Maďarem Klampárem 2:3 a ve čtyřhře s Gergelym s dvojicí Klampár - Kriston 1:3. Orłowski s Gergelym však za dva týdny na MM Skandinávie v Norrköpingu přesto měli titul, když porazili ve finále čínskou dvojici Li Zhenshi - Huang Ling 3:1. Oba turnaje a také další velké šampionáty (mj. i mezinárodní mistrovství ČSSR) se staly součástí seriálu Grand Prix Norwich Union Trophy. V anglickém Bletchey se začátkem prosince 1978 hrálo finále osmi nejlepších singlistů. Orłowski podlehl až ve finále Klampárovi 0:3, jenž v semifinále vyřadil Dvořáčka 3:1. Na stejném místě pak naše družstvo vyhrálo nad Anglií 5:2 v Evropské lize. Zajímavý byl průběh mistrovství ČSSR jednotlivců v Prievidzi 9. a 10. prosince. Při neúčasti Kunze, který odešel se svolením svazu trénovat do SRN, obhájil zlato Orłowski, i když ve finále vedl jeho soupeř Panský už 2:0 a 7:1 ve 4. setu. Mezi ženami absentovaly Uhlíková (zranění) a Žižková (nemoc dítěte), ale to nemohlo snížit skutečnost, že první titul vybojovala 15letá Marie Hrachová. V polovině ledna 1979 jsme v Miškovci zdolali domácí Maďarsko 5:2 a učinili významný krok k vítězství v Evropské lize. Na konci tohoto měsíce pak mělo sportovní svátek Ústí nad Labem, když hostilo mezinárodní mistrovství ČSSR, žel, bez větších úspěchů našich stolních tenistů. Do finále se probjovaly páry Orłowski - Gergely a Uhlíková - Šilhánová. Hlavní tituly si odvezli Klampár a Jugoslávka Perkučinová. Dál jsme postupovali vítězně v EL: v Příbrami 6. února porazili SRN 4:3 a v Komárně 8. března Jugoslávii 5:2. Soutěž jsme vyhráli podruhé v historii a bez porážky. Nominace na MS v severokorejském Pchjongjangu byla následující: Orłowski, Dvořáček, Panský, Pospíšil, Ezr, Uhlíková, Šilhánová, Hrachová a Dubinová. Trenéři Miko a Šváb. Po sedmi letech spartánských triumfů získali titul opět stolní tenisté Baníku Havířov (Turai, Flaišinger, Pavel Costache, Zlámal, Jirman), zatímco ženy Spartaku BS Vlašim (Žižková, Dubinová, Pravdíková) prvenství obhájily. Šampionát v metropoli KLDK se odehrával od 25. 4. do 6. 5. 1979 v hale Gymnasium pro 20 tisíc diváků. Družstvo mužů (Orłowski, Dvořáček, Panský, připraveni byli Pospíšil a Ezr) vyhrálo skupinu B bez porážky, porazilo mj. Švédsko 5:1, Japonsko 5:4 a Anglii 5:2 a mělo jistou medaili. V semifinále jsme podlehli Číně 2:5 a v závěrečném zápase o třetí příčku Japonsku 3:5. Také stolní tenistky (Uhlíková, Dubinová, Šilhánová, Hrachová) sehrály výborný turnaj a porazily mj. domácí KLDK 3:1, ovšem porážky s Němkami a Sovětským svazem vždy 0:3 nás odsunul do skupiny o 5. až 8. místo. Celkově nám připadla sedmá pozice. V asijské převaze se prosadil Dvořáček účastí ve čtvrtfinále

dvouhry, další naši hráči nebo dvojice marně usilovali o poslední osmičku, natož medaili. Jako obhájcí trofeje jsme vstoupili do nového ročníku Evropské ligy výhrou nad Francií 7:0 a Polskem 4:3, potom však přišla v listopadu 1979 v Třebíči porážka od Švédů 3:4 a skončila šňůra 13 našich vítězství za sebou. Do konce roku jsme ještě dokázali vyhrát v Jugoslávii 4:3, ale po novém roce prohráli v Příbrami s Anglií 3:4 a v Kladně s Maďarskem 2:5. V posledním utkání jsme v polovině března v německém Hasslochu vyhráli 4:3 nad SRN a skončili celkově třetí za Maďary a Švédy. Výborné byly tituly mezinárodních mistrů Maďarska ve čtyřhře pro páry Panský - Dvořáček a Uhlíková - Hrachová. Za týden (17. - 19. 11.) se v Třebíči poprvé v kariéře stal mistrem republiky ve dvouhře Dvořáček, který porazil ve finále Orłowskiého 3:1, a stejným poměrem ve finále žen přehrála Šilhánová Uhlíkovou. Šilhánová svou formu ukázala hned na následujícím mezinárodním mistrovství Skandinávie ve Västeras čtvrtfinálovou účastí a za týden na šampionátu Francie v Paříži vyřadila nejlepší Evropanku Magosovou z Maďarska 3:1 a až ve finále podlehla Číňance Huang Ping 0:3. Na začátku prosince se uskutečnil finálový turnaj GP Norwich Union Trophy v anglickém Gillinghamu a tentokrát triumfoval Orłowski před Klampárem a Dvořáčkem s Gergelym. Dařilo se nám i v lednu 1980 na šampionátu Anglie v Brightonu. Šilhánovou zastavila až v semifinále Hammersleyová (0:3) a anglická obránářka porazila ve finále Uhlíkovou rovněž 3:0. Obě naše hráčky pak zvítězily ve čtyřhře. Velkým úspěchem bylo semifinále Vladislava Brody - podlehl černému Angličanovi Douglasovi 0:3. Zatímco na minulém TOP 12 ve švédském Kristianstadu naši nehráli, tak v Mnichově začátkem února Dvořáček skončil devátý (Orłowski nestartoval pro problémy s achillovkou), Uhlíková čtvrtá a Šilhánová šestá. Na začátku března bylo jasné, že Baník Ostrava (mj. Dvořáček, Pospíšil, Schenk) získá svůj první titul, když porazil svého hlavního rivala Sparty Praha 12:6. Ženské prvenství patřilo po delší době (naposledy v roce 1972) pražskému Startu VD (Šilhánová, Pelikánová, Kučerová, H. Pauknerová), Vlašim skončila třetí za Vítkovicemi „A“. (Slobodzian, 2005).

Hlavní pozornost v sezoně však byla upřena do švýcarského Bernu na 12. ME (5. - 13. dubna). V hale Allmend startovali reprezentanti 32 členských federací ETTU. Silný tým mužů (Orłowski, Dvořáček, Panský, Vladislav Broda, Zbyněk Štěpánek) měl smůlu. Ve skupině B prohrál jen jednou (se Švédy 3:5), protože však tři družstva měla po jedné porážce a my měli z nich nejhorší skóre, hráli jsme o 5. až 8. místo a skončili šestí. Ženské kvarteto Uhlíková, Šilhánová, Hrachová a Pelikánová utřžilo dvě porážky (s Anglií 1:3 a Rumunskem 2:3) a po dvou dalších prohrách ve skupině 5. - 8. z toho byla osmá příčka. Po

nevýrazných výkonech v družstvu se 28letý Josef Dvořáček rozehrál ve dvouhře k vynikajícímu výkonu a v posledních dvou zápasech před finálem porazil Angličana Douglase a Švéda Bengtssona vždy 3:0. Až ve finále mu vadila tráva Angličana Hiltona (0:3). Zlato jsme si přece jen z Bernu vezli: smíšená čtyřhra Orłowski - Uhlíková překonala několik kritických chvil (čtyři pětisetové bitvy) a po finále proti anglickému páru Douglas - Jarvisová mohla slavit. Uhlíková ve dvouhře a Orłowski s Gergelym ve čtyřhře vybojovali bronzové medaile. Panovala spokojenost, kterou podtrhli v květnu Orłowski druhým místem (za Klampářem) ve finále Grand Prix v Prestonu a v srpnu Dvořáček třetím místem (4. Orłowski) na Světovém poháru ITTF v Hongkongu. (Slobodzian, 2005).

Tabulka 6. Mistři České republiky 1971 - 1980

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1971	Turai	Voštová	Orłowski-Turai	Voštová -Karlíková
1972	Turai	Voštová	Chmelík-Dvořáček	Voštová-Poláčková
1973	Orłowski	Poláčková	Dvořáček-Dvořák	Šmídová-Riedlová
1974	Orłowski	Grofová	Orłowski-Kunz	Šmídová-Riedlová
1975	Kunz	Poláčková	Orłowski-Turai	Grofová-Riedlová
1976	Orłowski	Uhlíková	Orłowski-Kunz	Šmídová-Šilhánová
1977	Kunz	Uhlíková	Orłowski-Kunz	Uhlíková-Žižková
1978	Orłowski	Šilhánová	Turai-Schenk	Šilhánová-Žižková
1979	Orłowski	Hrachová	Dvořáček-Panský	Dubinová-Šilhánová
1980	Dvořáček	Šilhánová	Dvořáček-Panský	Uhlíková-Hrachová

5.7. Rok 1981 – 1990

Do sezony 1980/1981 vstoupil impozantně zvláště Josef Dvořáček. V říjnu v Haagu v českém finále se stal mistrem Holandska - zdolal Orłowského 3:2. Ten v semifinále vyřadil 3:2 mistra světa Maďara Istvána Jónyera. Orłowski Dvořáčkovi porážku oplatil ve finále domácího šampionátu v Ostravě, jenž se hrál v polovině prosince 1980. Vítěz získal zlato po šesté, Hrachová v dámské dvouhře podruhé, když ve finále se opakoval závěrečný zápas dvouhry juniorek na MEJ v polské Poznani ze srpna. Opět byla úspěšnější Hrachová, Alice Pelikánová pak stříbrná. TOP 12 se hrál v maďarském Miškovci 6. až 8. února 1981. Dvořáček dosáhl na čtvrté místo, Orłowski osmé. Trojnásobné zastoupení našich žen jsme

proměnili v páté místo Uhlíkové, sedmé Hrachové a dvanácté Šilhánové. Za dva týdny v Praze na mezinárodním mistrovství ČSSR potěšilo hlavně československé finále smíšené čtyřhry Orłowski, Uhlíková - Panský, Hrachová. Zato jsme byli nadšeni z bronzových medailí družstva mužů (Orłowski, Dvořáček, Panský, V. Broda) na 36. MS v Novém Sadu (14. - 26. 4. 1981). Hrál se v moderní hale SPENS a naši i přes dvě porážky (s Jugoslávií 4:5 a Maďarskem 2:5) tentokrát skončili druzí ve skupině B, protože Jugoslávci podlehli Polsku 1:5. V semifinále nám vystavili stop Čiňané (0:5) a v utkání o třetí místo jsme prohráli s Japonskem 1:5. Nicméně bronz z minulého šampionátu jsme obhájili. Ženské družstvo (Uhlíková, Hrachová, Pelikánová, Šilhánová) obsadilo v osmičlenné skupině šesté místo (čtyři porážky) a patřila nám konečná desátá pozice. Šampionát ovládli především Čiňané a získali všechny tituly. Naši reprezentanti se nejdále dostali v některé z pěti soutěží jednotlivců do osmifinále (Orłowski) resp. 3. kola. Na domácí scéně se opakovala jména mistrů v soutěži družstev - Baník Ostrava a Start Praha VD. V létě (červen - srpen) se dařilo Orłowskému v Asii. Nejprve skončil v Hongkongu třetí ve finále Grand Prix a stejné místo si zopakoval na Světovém poháru ITTF v Kuala Lumpur. Ve slovenských Topolčanech jsme pořádali od 31. 7. do 9. 8. 1981 juniorské ME a vybojovali na něm osm medailí. V Evropské lize jsme se třemi porážkami od Maďarska, Anglie a Švédska obsadili třetí příčku. (Slobodzian, 2005).

V první polovině sezony 1981/1982 jsme moc úspěchů na mezinárodních šampionátech nesbírali. Také vešla v praxi dohoda ETTU s národními svazy, že tyto turnaje se budou kvůli vzrůstající četnosti pořádat buď v sudých, nebo lichých letech - na nás vyšel lichý rok. Dvořáček obhájil titul mistra Německa, v lednu v Kielu postupně porazil Klampára, Gergelyho a ve finále Orłowského. Také mix Panský - Hrachová slavil vítězství v československém finále s Orłowským a Uhlíkovou. Půlka prosince byla ve znamení šampionátu republiky v Sokolově a nic nového pod sluncem se nekonalo, protože zlato obhájil Orłowski a Hrachová. V prvním únorovém víkendu se uskutečnil ve francouzském Nantes TOP 12. Orłowski skončil druhý a Hrachová třetí. Panský debutoval na tomto turnaji osmým místem, Dvořáček myslel na víc než devátou příčku, stejně tak dvanáctá Uhlíková. Evropský šampionát se hrál až v druhé polovině dubna (17. - 24. 4.) 1982 v Budapešti. Vysoko mysleli hlavně naši muži. Vyrovnaný tým Orłowski, Dvořáček, Panský a V. Broda vyhrál skupinu (mj. porazil Švédy 5:1) a v semifinále zdolal Jugoslávce 5:3. Stáli jsme před jedinečnou šancí na zlato, i když se nám ve finále postavili domácí Maďaři. Do této doby však suverén soutěže družstev Orłowski ani jednou nebodoval, ačkoliv měl

všechny tři zápasy proti Jónyerovi, Gergelymu a Klampárovi dobře rozehrané. Vedli jsme přesto 3:1, ale nakonec prohráli 3:5 a i z výborného stříbra nám bylo dlouho smutno. Taková šance se naskytne málokdy. Ženské družstvo (Uhlíková, Hrachová, Šilhánová, Pelikánová) sehrálo nešťastný turnaj a tři porážky (s Rumunskem, Francií a Maďarskem vždy 2:3) ho odsoudily k zápasům o 5. až 8. místo. Konečný účet nás posadil na sedmou příčku. Zato v soutěžích jednotlivců se nám nevedlo a jediným pozitivem byl bronz mixu Dvořáček - Šilhánová. Mistrovský hatrick se podařil stolním tenistům Baníku Ostrava (Dvořáček, Schenk, Pospíšil, Mišinský), zatímco v ženské soutěži po dramatickém souboji hned čtyř celků získal sedmý titul Spartak BS Vlašim (Kocová, Bayerová- Dubinová, Pravidíková) před pražskými celky Slovanem Orbis a Startem VD. V Evropské lize jsme dosedli na bronzový stupínek - tři těsné porážky 3:4 doma s Anglií a Maďarskem a v Jugoslávii neumožnily více. (Slobodzian, 2005).

Začátkem prosince 1982 se rozdělovaly domácí tituly ve slovenských Topolčanech. Po dvou letech měl titul zase Dvořáček a Hrachové se podařil hatrick. Orłowského v prvním únorovém víkendu už moc nemrzelo, že zlato neobhájil, protože v anglickém Clevelandu se stal nejlepším Evropanem v prestižním TOP 12. Stejně jako před šesti roky v Sarajevu. Panský naopak skončil na opačném konci startovního pole - jedenáctý. Hrachová si odvezla pátou příčku. Czechoslovak Open zavítal v roce 1983 do Prievizdy (17. - 20. 2.). Singlová zlata patřila Švédovi Ulfu Bengtssonovi a Marii Hrachové. Tokio hostilo po 27 letech opět MS. Hrál se od 29. 4. do 9. 5. 1983 na dně plaveckého bazénu Jojogi. Československý tým (Orłowski, Dvořáček, Panský, M. Broda, J. Javůrek) se po pěti porážkách ve skupině musel brzy rozloučit s případnou obhajobou bronzu. Mysleli jsme více než na konečné desáté místo. To ženy (Hrachová, Pelikánová, Kasalová, Šilhánová) po dvou porážkách s asijskými družstvy (s Čínou a KČDR 0:3) hrály o 5. až 8. místo. Šestá příčka znamenala současně druhé místo v Evropě. Ze soutěží jednotlivců čnělo nejvýše osmifinále Hrachové ve dvouhře. Druhé místo v Evropské lize znamenalo vylepšení minulé třetí příčky, a to jen nepříznivý poměr setů nás odsunul za vítěznou Jugoslávii, která obhájila trofej. V ligových soutěžích nastala éra TJ Vítkovice. Tým mužů (bratři Brodové, J. Javůrek, Ratajský) vyhrál potřetí (předtím pod názvem VŽKG), ženy vedené Hrachovou poprvé. Pro novou sezonu už byla připravena reorganizace: nejvyšší soutěž družstev I. liga byla snížena na osm účastníků a na mistrovství republiky jednotlivců bude startovat jen 32 mužů a 24 žen. Šampionát jednotlivců se nadále hrál na sklonku prvního roku sezony. V Ostravě 17. a 18. prosince 1983 obhájili prvenství ve dvouhře Dvořáček a

Hrachová. Po šesti letech ETTU přidělila TOP 12 našemu svazu. V Bratislavě 3. až 5. února 1984 jsme se těšili z vítězství Hrachové a druhého místa Panského za Švédem Waldnerem, Orłowski skončil šestý. Moskva se stala místem 14. ME a už nikdo z reprezentantů nezažil šampionát, který se zde odehrával v roce 1970. Jen dva ho mohli pamatovat, ale Milan Orłowski se vzdal reprezentace, začal působit jako hrající trenér v německém Bayreuthu a Uhlíková nebyla nominována. I přes oslabení náš tým mužů (Panský, Dvořáček, bratři Brodové, J. Javůrek, Grman) vyhrál nečekaně skupinu. Podlehli jsme jen v úvodu domácímu SSSR 2:5, ale porazili Němce a Poláky 5:4 (s nimi jsme prohrávali již 0:4). Semifinále bylo pro nás konečnou, nestačili jsme na budoucí mistry Evropy Francouze (2:5) a o třetí příčku jsme podleli Švédům 3:5. S bronzovými medaillemi přesto panovala velká spokojenost. Čtveřice stolních tenistek (Hrachová, Pelikánová, Kasalová, Masaříková) dvakrát ve skupině prohrála (s Rumunskem 1:3, Jugoslávií 2:3), ale porazili jsme sovětské hráčky (3:2) - budoucí šampiónky. Přestože jsme měli stejně bodů jako druhé Jugoslávky, museli jsme jako čtvrté hrát o 5. až 8. místo a po prohře se Švédkami 2:3 oplatila dvojice Kasalová, Masaříková Rumunkám prohru ze skupiny i s úroky (3:0). Marie Hrachová se už naplno prosadila v evropské špičce. Ve dvouhře prohrála až v semifinále se sovětskou obránářkou Bulatovovou 2:3. Mezi čtyřmi skončila také v dámském deblu společně s Holanďankou Vriesekoopovou, ale v mixu po boku Jindřicha Panského se už proboujela až do finále, kde naši podleli francouzsko-sovětskému páru Secretin - Popovová. Dvořáček vyřadil Waldnera a postupem mezi nejlepší osmičku důstojně zakončil v 32 letech svou reprezentační kariéru. Domácí šampionát družstev se hrál formou čtyř turnajů a vítězství si zopakovaly oba celky TJ Vítkovice. Vítkovičtí stolní tenisté navíc uspěli také v PMEZ, když se prokousali až do finále (podlehli německému TTC Simex Jülich). Úspěšnou sezonu jsme zakončili třetím vítězstvím v Evropské lize i přes značné omlazení družstva (Panský, bratři Brodové, J. Javůrek, Hrachová, Pelikánová). Za sezonu jsme prohráli jen s Jugoslávií 2:5, dalších pět vítězství bylo vždy na vážkách (4:3). Loňský model mistrovství republiky jednotlivců se opakoval i v polovině prosince 1984 ve Zvolenu. Hrachová vyhrála singl popáté za sebou a vyrovnala dosavadní rekord Marie Šmídové z přelomu 20. a 30. let. Novým mistrem mezi muži se stal Jiří Javůrek z TJ Vítkovice, jenž v pěti setech porazil Panského (Slávia VŠ Praha), dlouhého čekatele na tuto poctu. Původem plzeňský hráč ovšem dosáhl většího mezinárodního úspěchu a na TOP 12 v Barceloně na začátku února 1985 obhájil stříbro z minulého turnaje v Bratislavě. Nyní za Polákem Andrzejem Grubbou. Na katalánskou metropoli měl příjemné vzpomínky už z roku 1978, kdy se zde stal juniorským mistrem

Evropy ve dvouhře. Hrachová si sice pohoršila třetím místem, ale spokojena být mohla. Po krátké odmlce oblékl reprezentační dres 33letý Orłowski, který se nechal přemluvit vedením svazu. A udělal dobře. Dařilo se mu už na mezinárodním mistrovství ČSSR v Ostravě v polovině února, kdy s Panským v družstvu skončili druzí. Druhým místem v Evropské lize s jedinou porážkou (se Švédskem 3:4) jsme sice neobhájili loňské prvenství, ale to se dalo čekat. Ve všech utkáních nastoupili Panský, V. Broda a Hrachová a zahráli si také J. Javůrek, M. Broda a benjamínek ze Slovenska Milan Grman. (Slobodzian, 2005).

Mistrovství světa ve švédském Göteborgu (28. 3. - 7. 4. 1985) nám přineslo naprosto neočekávanou radost. Dvě stříbrné medaile z párových soutěží. Orłowski s Panským po spanilé jízdě porazili v semifinále nasazenou jedničku, čínský pár Jiang Jialiang - Cai Zhenhua 2:1 a až ve finále je zastavila domácí dvojice Appelgren - Carlsson (0:2). Stejněho úspěchu dosáhl Panský ve smíšené čtyřhře s Hrachovou. Na cestě do finále vyřadili tři čínské dvojice a i tu čtvrtou v závěrečném utkání o zlato potrápili. Na začátku šampionátu se tradičně hrály soutěže družstev o Swaythling Cup a Corbillon Cup. Naši muži (Orłowski, Panský, V. Broda, J. Javůrek, Grman) se třemi porážkami ve skupině (Jižní Korea 2:5, Čína 0:5 a Maďarsko 2:5) museli hrát o 5. až 8. pořadí a po prohře s Jugoslávci 3:5 a vítězství nad Francouzi si odvezli solidní sedmé místo. Ženské družstvo (Hrachová, Pelikánová, Kasalová, Davídková) mělo nakročeno k medaili zvláště po vítězství nad posledními finalistkami MS Japonkami (3:0) a Rumunkami (3:2). Žel, prohra v posledním utkání skupiny s Nizozemím 2:3 nás stála cenný kov. Naše stolní tenistky podlehly v prvním utkání KLDR 0:3. Další dvě těsné porážky se Sovětským svazem a Japonskem nás odsunuly až na osmou příčku. Vedle dvou skvělých stříbrných medailí stojí za pozornost osmifinále dvouhry Alice Pelikánové, když hladce vyřadila mistryni Evropy Popovovou. Také nejvyšší domácí soutěž družstev se hrála stejným systémem jako minulé. Turnajově se střetlo osm mužských a ženských družstev. Celkově každé sehrálo deset zápasů, což možná vyhovovalo reprezentantům zatížených mezinárodními starty, ale pro širší špičku nebyl tento model přínosem. Muži Vítkovic (V. a M. Brodové, J. a P. Javůrkové) byli potřetí v řadě mistry, mezi ženami po dvouleté pauze opět Vlašim (Davídková, Kocová, Masaříková), pro kterou hovořil lepší poměr vzájemných zápasů s obhájkyněmi z Vítkovic. V nové sezoně 1985/1986 se začaly prosazovat na mezinárodní scéně další naše hráčky, Češka Alena Šafářová a Slovenka Renáta Kasalová. Šafářová se v říjnu 1985 probodovala až do semifinále Polish Open v Olštýně (přes Číňanku Wang Jing). Na začátku listopadu Hrachová byla stříbrná ve dvouhře na MM Belgie v Lutychu. Z následných

mistrovství Maďarska a Švédska jsme vezli šest medailových umístění. V lednu hrála semifinále dvouhry na mezinárodním mistrovství Anglie v Brightonu Kasalová a se Šafářovou vyhrály družstva a stříbro v deblu. Rychlý sled velkých mezinárodních akcí zakončili na TOP 12 ve švédském Södertälje (31. 1. - 2. 2.) Panský desátým a Hrachová osmým místem. Jindřich Panský, dvojnásobný vicemistr světa, se dočkal domácího titulu ve dvouhře až na začátku prosince 1985 v Gottvaldově. Už ve spartánském dresu (přestoupil po minulé sezoně ze Slávie VŠ) porazil ve finále M. Brodu 3:2. Také ženský titul byl v nových rukou. Šestnáctiletá Kasalová vyřadila mezi čtyřmi Hrachovou 3:2 a ve finále s Kocovou otočila v páté sadě stav 5:11 ve svůj prospěch. Pro zajímavost: vicemistři světa v mixu Panský a Hrachová titul neobhájili, ve finále podleli dvojici V. Broda - Pelikánová. V Evropské lize jsme skončili opět druzí za vítězným Polskem. Domácí tituly v družstvech měli stejné držitele - muže TJ Vítkovice a ženy Spartaku BS Vlašim. Na druhé místo se propracovali spartánské resp. nováček I. ligy Spartak ZŤS Topolčany (Kasalová, Žat'ková). Pozoruhodného úspěchu dosáhli stolní tenisté Vítkovic - po roční přestávce opět postoupili až do finále PMEZ (po vyřazení obhájce trofeje AZS Gdaňsk 5:1) a v něm podleli německému ATSV Saarbrücken 1:5. Jejich kolegyně Hrachová a spol. podlely až ve finále Poháru ETTU Nancy Evansové (jenž nahradil od sezony 1984/85 Pohár veletržních a kongresových měst) holandskému TTV Dextro Avanti Hazerswoude 3:5. V říjnu 1986 byl zvolen předsedou Svazu stolního tenisu ÚV ČSTV Dr. Zdenko Kríž z Bratislavy a vystřídal tak ve funkci dlouholetého předsedu Dr. Ernesta Demetroviče. Podle statistiky registroval svaz 63 423 členů v 2783 oddílech. Vlašimské středisko hostilo v listopadu na společném soustředění čínské a československé stolní tenisty. Na konci tohoto měsíce se v Topolčanech hrálo o domácí tituly, přičemž se zvýšil počet startujících (48 mužů a 32 žen). Hrachová vyhrála posedmé, Panský obhájil. Oba pak byli později nominováni ETTU do výběru Evropy pro utkání s Asií. Bohužel, oba se nemohli na začátku ledna 1987 zúčastnit TOP 12 ve švýcarské Basileji, Marie měla bolesti slepého střeva a Jindra zánět spojivek. Světový šampionát se konal potřetí v historii v Indii - nyní od 18. 2. do 1. 3. 1987 v Dillí. ITTF zvolila dost nešťastný nový systém soutěže družstev - místo dosavadního modelu podle výkonnosti se hrál stupňovitý. Tým mužů už definitivně bez Orłowského (Panský, J. Javůrek, Grman, nováčci Cecava a T. Jančí) prohrál s Jižní Koreou a Tchajwanem 1:5 a Švédskem 0:5. Zbylo na nás hrát o deváté místo a obsadili jsme 14. příčku. Kvarteto Hrachová, Kasalová a novicky na MS Šafářová a Kocová v druhém stupni podlely KLDR 0:3 a také si zahrály jen o deváté místo, které nakonec vybojovaly po třech vítězstvích. Medaili jsme z Indie neodvezli, ačkoliv Panský a

Hrachová v mixu neproměnili ve čtvrtfinále proti čínské dvojici Wang Hao - Guan Jianhua tři mečboly. Hrachová se probojovala jako jediná Evropanka do čtvrtfinále. Další osmičku zaznamenal dámský debl Hrachová - Kasalová. Premiérové zlato v domácím šampionátu patřilo Lokomotivě Bratislava (mj. Grman, T. Jančí, Vími). Stolní tenistky Vlašimi (Kocová, Masaříková, Davídková) byly potřetí za sebou mistryně, ale naposledy v historii Československa. V PMEZ pak vlašimačky podlehly až ve finále Hazerswoude. Dvě porážky 3:4 (ve Švédsku a doma s Jugoslávií) nás odsunuly na třetí místo v Evropské lize. Již několik let bylo známo, že stolní tenis se stal olympijským sportem a premiéru bude mít v Soulu 1988. Z evropské olympijské kvalifikace v Karlsruhe v listopadu 1987 postoupily Šafářová a Kasalová. Hrachová měla zajištěnou účast podle světového žebříčku a Panský dostal divokou kartu od ITTF. V polovině prosince získal Jiří Javůrek v Ostravě na mistrovství republiky jednotlivců svůj druhý titul v singlu, když ve finále porazil svého mladšího bratra Petra 3:2. Hrachová byla poosmé zlatá a tím vytvořila národní rekord žen. TOP 12 v Lublani (12. - 14. 2. 1988) se odehrával bez zraněné Hrachové a také Panského. Dobře si však vedly Kasalová na pátém a Šafářová na osmém místě. Síla našeho stolního tenisu se přesunula do ženské složky a brzy se to mělo ukázat na ME v Paříži (19. - 27. 3. 1988). V hale Omnisports naše ženské družstvo (Hrachová, Kasalová, Šafářová, Kocová, Mihočková) především díky prvním třem jmenovaným vybojovalo stříbrné medaile. Po deseti letech opět stanuly svěřenkyně trenéra Švába ve finále. Vyhrály skupinu B i přes prohru s Francií 2:3. Kladem však bylo hladké vítězství 3:0 nad mistryněmi Evropy Maďarkami. V semifinále jsme si poradili s Jugoslávkami 3:1. Ve finále proti Sovětskému svazu náš jediný bod dosáhla čtyřhra Hrachová - Kasalová. Muži, nadále pod vedením trenéra Mika, neměli tak silný tým jako v nedávné minulosti. Navíc Panský měl tréninkový výpadek kvůli zranění ruky. Vedle jedničky týmu se vystřídali bratři Javůrkové, T. Jančí a Grman. Se třemi porážkami (s Jugoslávií 3:5, Maďarskem 3:5 a Anglií 0:5) jsme skončili ve skupině B čtvrtí, a tak konečné páté místo bylo maximem možností. Hrachovou, která po namožení ruky měla tréninkové manko, zastoupila Kasalová, jež si odvezla ze soutěží jednotlivců dva bronzové kovy - za dvouhru a debl s Hrachovou. Zdravotní potíže Panského a Hrachové se projevíly v obhajobě zlata ve smíšené čtyřhře a náš pár vypadl ve třetím kole s jugoslávskou dvojicí Primorac - Perkušínová. Metropole Vojvodiny Novi Sad se opět stal šťastným místem pro československý stolní tenis. Na MEJ v létě 1988 vyhrál dvouhru juniorů Petr Korbel. (Slobodzian, 2005).

V olympijské premiéře stolního tenisu v jihokorejském Soulu (23.9. - 1. 10. 1988) se českoslovenští reprezentanti neztratili. Hlavně Marie Hrachová, jejíž čtvrté místo dodnes není doceněné. Smůla, že se za něj neuděloval olympijský bronz (na rozdíl od jiných sportů). Hrachová v semifinále podlehla pozdější olympijské vítězce Chen Jing a v utkání o třetí místo další Číňance Jiao Zhimin pokaždé 0:3. S Kasalovou ve čtyřhře obsadila Hrachová výborné páté místo. Bratislavská Lokomotíva získala oba tituly. Muži (T. Jančí, Grman, Vími, Vinkler) ho obhájili, ženy (mj. Kasalová a Mihočková) zvítězily poprvé. Sedmé místo československého družstva v Evropské lize znamenalo dosud nejhorší umístění v historii a jen taktak jsme se zachránili - na úkor pětinasobného vítěze soutěže Maďarska. Aktivem byla jen tři vítězství – nad Maďarskem 4:3, Švédskem a Bulharskem 5:2. Ve většině zápasů chyběla zraněná Hrachová. Přesto se náš stolní tenis pyšnil v této sezoně vynikajícím výsledkem kolektivu. Ženy Spartaku BS Vlašim (Kocová, Masaříková, Davidková) vyřadily v Poháru mistryň v semifinále Statisztiku Budapešť 5:3 a v památném finále 30. dubna 1988 ve Vlašimi rozdrtily obhájkyň trofeje TTV Dextro Avanti Hazerswoude v čele s mistryňmi Evropy Vriesekoopovou a Kloppenburgovou 5:0. (Slobodzian, 2005).

Mistry Československa v singlu se stali v polovině prosince 1988 v Dunajské Středě premiérově Tomáš Jančí a podruhé Renáta Kasalová. Na TOP 12 v belgickém Charleroi 3. až 5. února 1989 jsme měli trojnásobné zastoupení, ale jen v ženách. Šafářová skončila čtvrtá, Kasalová pátá a Hrachová devátá. Otevřený šampionát Československa měl před sebou již jen dva ročníky - to však zatím nikdo netušil. Předposlední se hrál 23. až 26. února 1989 v Ostravě-Vítkovicích. Dvouhru vyhráli Švéd Persson a Rumunka Badescuová. Poslední pro nás „předlistopadový“ světový šampionát se konal od 29. 3. do 9. 4. 1989 v německém Dortmundu. Jubilejní 40. MS se do tohoto města vrátilo po třech desetiletích, ale nyní se hrálo v prostorné Westfalenhalle. Československá reprezentace žádného velkého úspěchu nedosáhla. Snad jen sedmé místo (druhé v Evropě) ženského družstva Hrachová, Kasalová, Šafářová těšilo, zato 14. příčka mužů mužského kolektivu (Panský, Cecava, T. Jančí, J., Javůrek, Grman) vedeného novým trenérem Přemyslem Fulínem nikoliv. Začal se obracet poměr sil ve světě ve prospěch Evropy, zvláště v mužích a suverénní vítězství švédského týmu nad Čínou bralo dech. Domácí fanoušky zase nadchli Rosskopf s Fetznerem titulem ve čtyřhře. Žel, na vzestupu Evropanů se českoslovenští stolní tenisté nepodíleli. Muži Lokomotívy Bratislava (T. Jančí, Grman, Kutiš, Vími) potřetí za sebou dosedli na domácí trůn. Za nimi stanuli hráči Dukly Trenčín, kde vzniklo

armádní středisko vrcholového sportu pro stolní tenisty trávící zde povinnou vojenskou službu. Po čtyřech letech se radovaly z vítězství hráčky TJ Vítkovice a nejvíce se o úspěch zasloužily Hrachová, Chvátalová a Dobešová. Vlašimačky postrádající Masaříkovou neobhájily titul a skončily až čtvrté, zato v PMEZ to dotáhly až do finále, v němž podlehly Statisztice Budapešť 0:5. V Evropské lize jsme skončili čtvrtí. Těsně před listopadem 1989 a začátkem společenských změn v celém Československu nastaly také v našem stolním tenise změny. Novým dvoustupňovým systémem se hrálo mistrovství ČSFR v Ostravě 2. a 3. prosince. Z favoritů chyběli zraněný J. Javůrek a nemocné Hrachová a Šafářová. Nejcennější tituly ve dvouhře si odnesli Roland Vími a Renáta Žat'ková. Dvacátý ročník TOP 12, který se konal 19. až 21. ledna 1990 v Hannoveru, se hrál novým systémem: dvě skupiny po šesti hráčích, první dva postupují do semifinále, kde se hraje křížem o finále. Trojnásobné zastoupení žen nám přineslo páté místo Šafářové, desáté Hrachové a jedenácté Kasalové. V hale Scandinavium v Göteborgu se uskutečnilo ME od 8. do 16. dubna 1990. Družstvo mužů již bez Panského (T. Jančí, bratři Javůrkové, nováčkové Vími a Korbel) třikrát prohrálo ve skupině - s Francií, Maďarskem a Švédskem 2:5 - a po závěrečné porážce s Rakušany 2:5 obsadilo desáté místo. Novou trenérkou žen se stala Marta Novotná a osvědčené trio Hrachová, Šafářová, Kasalová po pěti výhrách ve skupině si v semifinále poradilo s Holanďankami 3:0. Ve finále však naše děvčata podlehla Maďarkám 0:3, přesto stříbrnými medailemi obhájily stejné pozice z minulého ME. Soutěže jednotlivců pro nás končily nejdále v osmifinále (Hrachová) nebo ve 4. kole (mix Jančí - Kasalová). Zklamání znamenala také šestá příčka v Evropské lize. Čtyři porážky nás málem stály účast v super divizi, nakonec sestoupila Anglie. V družstvu se vystřídali Korbel, Jančí, bratři Javůrkové, Kasalová a Šafářová. Počtvrté patřilo zlato mužům Lokomotívy Bratislava se silným kádrem T. Jančí, Korbel, Kutíš, Grman a jejich kolegyně z klubu (Kasalová, Žat'ková, Mihočková) po roční pauze opět zvítězily. Tituly mistrů ČSFR se rozdělovaly v polovině prosince 1990 v Bratislavě. Při neúčasti řady hráčů startujících v zahraničních klubech vyhrál dvouhru Korbel, nyní již hráč francouzského Montpellier CTT. Podobně tomu bylo v ženském singlu, v němž obhájila titul Budayová-Žat'ková. (Slobodzian, 2005).

Tabulka 7. Mistři České republiky 1981 - 1990

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1981	Orlowski	Hrachová	Panský-Schenk	Gajdošová-Navarová
1982	Orlowski	Hrachová	Orlowski-Panský	Hrachová-Gajdošová
1983	Dvořáček	Hrachová	Orlowski-Panský	Hrachová-Gajdošová
1984	Dvořáček	Hrachová	V. Broda-M. Broda	Pelikánová-Kocová
1985	Javůrek	Hrachová	Panský-Grman	Davídková-Žatková
1986	Panský	Kasalová	V. Broda-M. Broda	Hrachová-Gajdošová
1987	Panský	Hrachová	Cecava-J. Javůrek	Šafářová-Davídková
1988	Javůrek	Hrachová	Cecava-Braun	Hrachová-Kasalová
1989	Jančí	Kasalová	Panský-J. Javůrek	Hrachová-Kasalová
1990	Vími	Žatková	V. Broda-M. Broda	Kocová-Šopová

5.8. Rok 1991 – 2000

V nizozemském Hertogenboschi na TOP 12 (1. - 3. 2. 1991) se dařilo Hrachové, skončila čtvrtá, mohla být výše, kdyby v semifinále proti Maďarce Wirthové proměnila mečbol. Šafářová obsadila 5. až 6. místo. Jubilejní 40., a zároveň poslední mezinárodní mistrovství Československa se odehrávalo od 21. do 24. února 1991 v Prešově. Vítězi dvouhry se stali Angličan Syed a Kanadanka Geng. Po čtyřletém kralování Bratislavy patřil domácí titul v družstvech mužů opět stolním tenistům TJ Vítkovice (P. Javůrek, Karásek, Truksa, Olejník). Ženy Bratislavy, od března 1990 pod novým názvem ŠKST Butterfly Bratislava, obhájily titul. Všeobecně však poklesla úroveň ligových soutěží, neboť velké množství hráčů a hráček využilo příležitost odejít do zahraničních klubů. Např. z prvních 20 mužů československého žebříčku jich hrálo za hranicemi 13, v ženách devět a vesměs ti nejlepší hráči. Naprosto nečekaný úspěch - a poslední společného československého týmu - se zrodil na mistrovství světa v japonské Čibě (24. 4. - 6. 5. 1991). Trenér Fulín prosadil do nominace pět mužů (T. Jančí, P. Javůrek, Korbel, Grman, Vími). Nejprve jsme spíše mysleli na záchranu v nejlepší šestnáctce. Zvláště po porážkách 0:3 se SSSR a 2:3 s Čínou. Ve skupině jsme skončili pátí se čtyřmi prohrami. Poté jsme však porazili v osmifinále Anglii 3:1 a najednou hráli o medaili proti Číňanům. Senzačně jsme zvítězili 3:2 (Vími - Chen Zhibin 0:2, Korbel - Ma Wenge 2:0, čtyřhra Korbel, Jančí - Chen Zhibin, Ma Wenge 2:0, Vími - Ma Wenge 1:2, Jančí - Zhang Lei 2:1) a měli jistou

medaili. Poté jsme prohráli s favorizovanými Švédy 0:3, ale výhra 3:1 nad Belgičany nás zařadila na neuvěřitelné třetí místo. Byla to 132. československá medaile z MS (29 – 37 - 66) a tato bilance nás řadila na čtvrté místo historických tabulek za Čínu, Maďarsko a Japonsko. Také naše ženy (Hrachová, Kasalová, Šafářová, nováček A. Vachovcová) s novým trenérem Lubomírem Gogou se předvedly v dobrém světle. Tři porážky (s Jugoslávií 0:3, Maďarskem 2:3 a Čínou 0:3), ale např. výhry nad SSSR 3:1 a Tchaj-wanem 3:1 nás usadily na pátou příčku ve skupině. V osmifinále naše stolní tenistky senzačně vyřadily domácí Japonky 3:2. Mezi osmi už narazily na Číňanky (0:3) a nakonec skončily sedmé (po porážce od Hongkongu 1:3 a opětovném vítězství nad Sovětským svazem 3:1). V soutěžích jednotlivců Hrachová postoupila do osmifinále ve dvouhře i čtyřhře (s Kanadankou Geng). Evropská liga dostala novou podobu. Superdivize se rozdělila do dvou čtyřčlenných skupin. Československému družstvu se mnoho nedařilo, ve skupině prohrálo ve Švédsku a Německu 2:5 a doma porazilo Polsko 6:1. Dvě porážky s Nizozemím vždy 2:5 nás odsoudily k boji o záchranu. Žel, v této situaci jsme dvakrát neuspěli s polskou reprezentací (2:5 a 3:4) a skončili poslední v superdivizi. ETTU vypsala také Evropskou ligu žen, kde naše hráčky na rozdíl od smíšené postoupily až do finále, jenže v Praze utrpěly debakl od Maďarek 0:7. Pro příští rok však klasickému systému odzvonilo a EL pokračovala jako samostatná soutěž mužů a žen s tím, že naše ženy startovaly v superdivizi a muži v I. divizi. Prosinec 1991 byl tradičně termínem federálního mistrovství jednotlivců. Vyhráli ho v Havířově Tomáš Jančí (podruhé) a Jaroslava Mihočková (poprvé). Dva týdny poté oslavil Vánoční turnaj o pohár Československé televize třicetiny, ale to nikdo netušil, že 26. prosince 1991 se koná tento slavný turnaj naposledy. Posledními vítězi se tak stali Petr Javůrek a Renáta Pělučová. Po delší době měl náš stolní tenis absenci na TOP 12 (hrálo se ve Vídni). Nárok na start měla jediná Hrachová, ale odřekla start pro bolesti zad. Stuttgart hostil 18. ME od 10. do 19. dubna 1992. Naše pětice mužů Korbel, T. Jančí, P. Javůrek, Plachý a Truksa prohrála třikrát ve skupině a v konečné bilanci nám patřila sedmá příčka. Ženský výběr tvořily kromě Hrachové samé novicky na ME: Dobešová, Mihočková, Pělučová a Poliačková. Skončil po zápasech ve skupině stejně jako muži, ačkoliv prohrál jen dvakrát - se Společenstvím nezávislých států (bývalý Sovětský svaz) a Jugoslávií 0:3. Po dalších dvou prohrách s Maďarskem a SRN 0:3 obsadily československé stolní tenistky osmé pořadí. Marii Hrachovou sice trápily v družstvech bolesti zad, ale v jednotlivcích se dala zdravotně dohromady a proboujvala se až do semifinále. Jediný bronz nebudil moc optimismu a perspektivy. Za několik měsíců se však Československo rozdělilo na dva samostatné státy a bylo jasné, že společná bilance 59 medailí na

evropských šampionátech (9 - 19 - 31) je již konečná. Mistrovský titul se poprvé stěhoval na slovenské Zahorie, do klubu Strojár Malacky (V. Jančí, Marek, Jegorov, Majorov), který předčil favorizovanou Duklu Trenčín. Stolní tenistky ŠKST Športiteľna Bratislava neměly naopak konkurenci. V Barceloně 1992 bojovali stolní tenisté podruhé o olympijské pocty. Korbel, T. Jančí ani Vími nepostoupili ze skupiny. Více se dařilo Hrachové, účastníci osmifinále. V deblu s Mihočkovou skončily ve skupině. Prvním lednem 1993, po rozdělení Československa, se současně začaly psát poslední řádky československého stolního tenisu. Bylo třeba se důstojně rozejít se slovenským partnerem, rozdělit mezinárodní kompetence, dohodnout se na rozdělení majetku a dohrát celostátní soutěže. Poslední šampionát ČSFR jednotlivců se hrál 19. - 20. prosince 1992 v Bratislavě a vítězové byli noví - Milan Grman a Jana Dobešová. Společná družstva musela dohrát Evropskou ligu. Muži v I. divizi dvakrát porazili Dánsko v prosinci 1992 a lednu 1993 těsně 4:3. Ženy startující v superdivizi vyhrály v Polsku 4:1 a podlehly stejným výsledkem ve Švédsku. Nástupnictví v soutěžích řízených ITTF a ETTU se musela rozhodnout na stolech. Muži České republiky porazili soupeře dvakrát 4:3, naopak Slovenky uspěly proti Češkám po výsledcích 3:1 a 3:0. Poslední federální tituly patřily družstvům ŠKST Športiteľna Bratislava. Suverénně si vedly ženy (Popovová, A. Vachovcová, Poliačková, trenérka Hrachová), zato muži (Kutiš, Csölle, A. Bardoň, Grežo, Ťapkin) museli tvrdě bojovat o prvenství s NH Ostrava a obhájcem Strojár Malacky. (Slobodzian, 2005).

Počínaje 1. lednem 1993, byli jmenováni reprezentačními trenéry Přemysl Fulín (muži) a Jaroslav Hýbner (ženy). V polovině března 1993 se konala v Praze konference České asociace stolního tenisu (ČAST) a novým předsedou byl zvolen Ivan Fürbacher, prvním místopředsedou Mario Junek a druhým Zdeněk Botek. Ještě předtím, v listopadu 1992 se hrálo v Ostravě o první tituly jednotlivců pro rok 1993 v samostatné České republice. Na prvním řádku nové listiny vítězů jsou napsáni u dvouhry Marek Klásek a Hana Plachá. V soutěži družstev se hrála nejvyšší soutěž extraliga mužů a žen po deseti účastnících. Druhou nejvyšší soutěží byla I. liga mužů a žen (po 12 družstvech). Úroveň mistrovských utkání negativně ovlivnil velký odchod kvalitních hráčů a hráček do zahraničních klubů, zvláště do Německa a Rakouska. Navíc ta nejlepší družstva startovala pouze v mezinárodní Superlige (ČR, SR, Rakousko, Maďarsko) a s extraligovými celky měla minimální herní kontakty. Proto mistrovský titul mezi muži nezískal vítěz extraligy pražská Sparta, ale TTC Válcovny plechu Frýdek-Místek (Jiří Javůrek, Radek Mrkvička, František Krčil, David Štěpánek, trenér Jiří Chudík) a zahájil dlouhou sérii úspěchů tohoto klubu - šest titulů a tři

vítězství v Českém poháru. Ženské zlato patřilo SSK Vítkovice (Marie Hrachová, Alena Vachovcová, Renáta Pěluhová, trenér Pavel Krpec). (Slobodzian, 2005).

Světový šampionát v Göteborgu se hrál v nezvykle pozdním termínu (11. - 23. 5. 1993). My jsme se premiérově představili jako Česká republika. Tým mužů (Petr Korbel, Roland Krmaschek, Petr Javůrek, Richard Výborný, Josef Plachý) prohrál pětkrát v osmičlenné základní skupině a skončil v ní šestý. Po výhrách nad Hongkongem a Anglií 3:0 a prohře s Rakouskem 1:3 jsme usedli na konečné desáté místo (šesté v Evropě). Ženské družstvo jsme neměli nejsilnější, protože Hrachová, Suchanková-Šafářová, Masaříková nebo Kocová skončily v reprezentaci a trenér Hýbner měl v hale Scandinavium k dispozici trojici Jana Dobešová, Renáta Pěluhová a Alena Vachovcová. Naše ženy startovaly v druhé výkonnostní kategorii a pět slabých soupeřek porazily vždy 3:0. V boji o postup do první kategorie zvítězily nad Austrálií 3:1 a prohrály s Nizozemím 0:3. Museli jsme tak hrát o 17. až 24. místo: s Arménií 2:3, Finskem 3:2 a Indií 3:0. Konečné nelichotivé 21. místo. Soutěže jednotlivců pro nás neznamenal žádný výraznější úspěch. V září 1993 měla premiéru mezinárodní Superliga, v níž nastupovala tři nejlepší družstva mužů a žen z Maďarska, Rakouska, Slovenska a Česka. Z našich celků si účast vybojovaly TTC VP Frýdek-Místek, SKST Baník Havířov, NH Ostrava (muži), SSK Vítkovice, SKST Vlašim a Sokol Nusle Praha (ženy). Vyhráli stolní tenisté ŠKST Športiteľna Bratislava a stolní tenistky Statisztiky Budapešť, z českých zástupců byli nejlepší muži NH Ostrava (čtvrtí) a ženy Vítkovic (druhé). V Evropské lize začal pro naše družstva několikaletý boj o postup do superdivize. První pokus mužům nevyšel a ztroskotali v rozhodujících utkáních na Dánsku. Družstvo žen startovalo až v II. divizi. ME v Birminghamu od 25. 3. do 4. 5. 1994 nebylo pro české barvy moc zářivé. Mužská pětice Korbel, P. Javůrek, Krmaschek, Plachý a Výborný bojovala o udržení v prvním stupni a podařilo se to až po těsném vítězství nad Řeckem 4:3. Poslední zápas s Nizozemím (4:1) nás dosadil na devátou příčku. K družstvu žen se vrátil trenér Šváb a vedl kvarteto Suchanková, Dobešová, M. Šopová a A. Vachovcová. Hlavním cílem byl postup do elitní divize, což se podařilo a konečné 14. místo bylo uspokojující. Soutěže jednotlivců nám přinesly čtvrtfinále smíšené čtyřhry Javůrek - Suchanková a dvě osmifinále v singlu - Korbel a Suchankové. Mistrovské tituly v jednotlivcích se udělovaly v Praze, na šampionátu ČR 18. a 19. prosince 1993 vyhráli dvouhru Richard Výborný a Jana Dobešová. Začátkem ledna 1994 se v Mostě konalo mezinárodní mistrovství ČR, na němž triumfovali v singlu náš Korbel a Japonka Kojamaová (bývalá Číňanka He Zhili). V nové sezoně náš tým mužů (Korbel, Krmaschek,

Výborný, Plachý) se dostal do čtvrtfinále Světového poháru družstev, jenž se konal ve francouzském Nimes v polovině října 1994. Ani druhý pokus o postup do superdivize Evropské ligy se mužům nezdařil. Ve finále I. divize po zápasech s Maďary 1:4 a 4:1 rozhodl ve prospěch soupeřů jediný set. Také ženské družstvo bojovalo o postup. Ve finále dvakrát prohrálo 1:4 s Italkami. Termín konání domácího šampionátu se přestěhoval na březen, a tak ve třetím měsíci roku 1995 v Ostravě obhájila titul Dobešová, ale ve dvouhře mužů zvítězil nečekaně Radek Mrkvička z Frýdku-Místku. V českém mužském stolním tenise se začala vytvářet široká a silná špička. Mistrovský titul obhájil Frýdek-Místek (Výborný, Mrkvička, Krčil, Štěpánek), který ve finále dvakrát 6:3 zdolal NH Ostrava. Po 30 letech se zlato v družstvech vrátilo do Brna, tentokrát ho vybojovaly stolní tenistky TTC Esx Brno (Litevka Garkauskaite, Pěluhová, Botková), jež porazily ve finále dvakrát 5:2 SKST Vlašim. Čína pořádala podruhé mistrovství světa. Hrál se 1. až 14. května 1995 v Tianjinu. Česká družstva skončila na 11. místě (muži) a 29. příčce (nejhorší ženské umístění v historii). Korbel postoupil do 3. kola dvouhry a mix Korbel - Dobešová do osmifinále. Boj mužského týmu o postup do superdivize Evropské ligy se téměř podobal tomu loňskému. Ve finále jsme v Lovosicích porazili Holanďany 4:1, odvěta dopadla stejným poměrem pro Keena, Heistera a spol. a opět pro soupeře hovořil jeden set. Podobně dopadly ženy, po finálových výsledcích 2:4 v Chorvatsku a 4:3 v Hlučíně se radovaly Chorvatky v čele s Borošovou. Svůj první český titul ve dvouhře vybojoval na domácím mistrovství ČR v Chrudimi (2. - 3. 3. 1996) Petr Korbel. Obhájkyň zlatá Dobešová měla zraněnou ruku, a tak se po dvou letech postavila na nejvyšší stupeň opět Hana Plachá. Mistrovství Evropy bylo po deseti letech zase přiděleno československému svazu, jenže po rozdělení státu se místem konání stala slovenská Bratislava (27. 4. - 7. 5. 1996). Mužský tým (Korbel, Bindač, Plachý, Výborný) se již stabilizoval, získal sebevědomí a zkušenosti. Bojoval o medaili, a ta mu o kousek unikla. Ve skupině B jsme prohráli se Švédy 2:4 a Poláky 3:4. V utkáních o 5. až 8. místo jsme podlehlí Němcům 1:4 a zdolali Italy 4:1 - konečná 7. příčka. Osmé místo ženského družstva (Dobešová, Pěluhová, Plachá, Vachovcová, debutantka Štrbíkova) uspokojilo, i když mělo na semifinále. Ve skupině třikrát prohrálo - s Itálií 1:4, Německem 0:4 a Švédskem 2:4. Další dvě porážky s Ruskami 0:4 a Ukrajinkami 1:4 znamenal v konečném účtování výše uvedenou příčku. Ve dvouhře se do 3. kola probjovali Korbel a Dobešová. Čtyřhra Pěluhová - Plachá sahala ve čtvrtfinále proti rumunské dvojici Badescuová - Ciosuová po medaili. Zajímavý byl závěrečný boj o titul družstev mužů. Nová huť Ostrava angažovala jen pro play off čínského reprezentanta Qin Zhijian, jenž se stal rozhodujícím jazýčkem na

vahách třech finálových zápasů (6:4, 4:6 a 6:2) s obhájcem z Frýdku-Místku. Noví mistři hráli v sestavě Qin, Klásek, Karásek, Košťál a Čihák, (trenér Bajger). Ještě silnější družstvo žen Esoxu Brno nemělo problém s obhajobou. (Slobodzian, 2005).

Z pořadatelského hlediska jsme se po sezoně 1995/96 prezentovali uspořádáním 39. juniorského a kadetského mistrovství Evropy ve Frýdku-Místku (5. - 14. 7. 1996). V létě jsme však jásal i po sportovním úspěchu. Petr Korbel vybojoval na olympijských hrách v Atlantě 1996 vynikající 4. místo. Vyřadil mj. finalistu olympijského turnaje 1992 a mistra světa 1993 Francouze Gatienu a mistra Evropy 1994 Belgičana Saiva. V boji o finále prohrál s Číňanem Wang Tao 0:3 a v utkání o 3. místo s Němcem Rosskopfem 1:3. V sezoně 1996/1997 se změnili oba reprezentační trenéři. Muže převzal po Přemyslu Fulínovi dosavadní asistent Milan Orłowski a ženy po Zdeňkovi Švábovi Pavel Krpec. Bohužel, oběma družstvům byly nadále uzavřeny dveře do super divize. Ženy vypadly už v semifinále s Nizozemím (0:4, 1:4) a pro muže představovalo maximum finále s Itálií. V lednu 1997 vyhrála Renáta Štrbíková v litevském Vilniusu juniorský TOP 12 a na mezinárodním mistrovství Anglie v Londýně prohrál Korbel až ve finále dvouhry se Saivem (0:3). Na počátku března pověsili na krk zlaté medaile za dvouhru na mistrovství ČR v Liberci Miroslavu Bindačovi a opět Haně Valentové-Plaché. Jejich úspěch nesnižovala ani absence Korbela a Dobešové. Po dvou desetiletích se vrátil světový šampionát do Anglie. V Manchesteru se hrálo od 24. 4. do 5. 5. 1997. Družstvo mužů (Korbel, Plachý, Výborný, Bindač, Krčil) zcela propadlo - ve skupině D obsadilo poslední příčku a ve skupině o 17. až 24. místo prohrálo mj. se Slovenskem 2:3. Devatenácté místo bylo nejhorší v historii. Stolní tenistky (Valentová, Pělučová, novicky na MS Štrbíková, Štěpánková) startovaly v druhé výkonnostní skupině. Sice vyhrály na MS celkem devět zápasů, ale v postupu ze základní skupiny nám zabránily Bělorusky (0:3). Konečná 29. příčka rovněž nebudila optimismus. Korbel se jako v Tianjinu dostal do 3. kola dvouhry, a to byl z výsledků v jednotlivcích nejlepší počín české reprezentace. Na domácí trůn se vrátili hráči TTC VP Frýdek-Místek, ale v ženské soutěži poprvé získaly zlato stolní tenisty Banky Hodonín (Poliačková, Vachovcová, Pělučová). Po dvou letech se bojovalo v březnu 1998 o medaile na mistrovství ČR zase v Chrudimi. První zlato ze singlu patřilo Renátě Štrbíkové a podruhé Korbelovi. Super divize Evropské ligy se zdála pro naše muže zakletá. Po tradičním prvním místě ve skupině jsme vyřadili v semifinále Jugoslávii 4:3 a 4:0. Ve finále nás předčili Řekové, lépe řečeno bývalí reprezentanti Rumunska Kreanga a Tsiokas po výsledcích 4:1 a 3:4. Český tým vedl po Orłowském nový trenér Jiří Chudík a v

jeho výběru se vystřídali Korbel, Bindač, Plachý, Krčil, Štěpánek, Vožický, Šimončík a Cecava. Ženské družstvo (Valentová, Pěluhová, Štrbíková) se zachránilo v I. divizi na úkor Slovinska (4:0, 3:4). To rovněž nebylo povzbudivé. Nizozemský Eindhoven hostil ME od 24. 4. do 3. 5. 1998. Mužský tým (Korbel, Plachý, Bindač, Krčil, Štěpánek) se zhoršil o tři místa a spadl na desátou příčku. Stolní tenistky (Dobešová, Valentová, Štrbíková, Štěpánková) skončily deváté. Slabou náplastí pak byla osmifinále ve dvouhře Korbela a Dobešové. Mistrovský titul podruhé oslavila NH Ostrava, a opět díky startu Číňana Qina (a navíc zranění hráče Frýdku-Místku Krčila). Ve finálové sérii play off v květnu 1998 (3:4, 4:3, 4:1) tak uspěla čtveřice Qin, Košťál, P. Javůrek a náhradník Sarmatov). V ženském finále play off dvakrát 4:1 zvítězily hráčky SKST Baník Havířov (Štrbíková, Weberová, J. Piperová, trenér Hýbner) nad Hodonínem. (Slobodzian, 2005).

V další sezoně 1998/1999 jsme se konečně dočkali a český tým vybojoval účast v superdivizi Evropské ligy. Vedla k tomu cesta přes vítězství nad Ruskem 4:0, v Chorvatsku 4:1, porážku s Jugoslávci 1:4 a semifinále proti Anglii (2:4 a 4:0). První finále s Dánskem ve Frýdlantu nad Ostravicí v polovině února 1999 jsme vyhráli 4:1 a v odvetě 2. března v Aarhusu zvítězila čtveřice Korbel, Bindač, Krčil a Plachý stejným výsledkem. K ženské reprezentaci nastoupil jako první trenér dosavadní Krpcův asistent Luboš Pěnkava a premiéru měl na turnaji skupiny B I. divize ve Vlašimi. Našemu oslabenému celku (o Dobešovou, Valentovou, Štrbíkovou a Pěluhovou) pomohla 35letá Hrachová a skončil druhý. V semifinále už byly nad naše síly Jugoslávky (4:3 a 1:4). Domácí šampionát se uskutečnil opět v Chrudimi (5. - 7. 3. 1999) a zaznamenal jednu raritu - zlato ve dvouhře získali sourozenci: Josef Plachý a Hana Valentová-Plachá. Čtvrtý titul v družstvech mužů měl TTC VP Frýdek-Místek (František Krčil, Bohumil Vožický, Josef Šimončík, David Marek) a po dlouhém snažení se dočkaly ženy Sokola Nusle Praha (dříve Slovan Orbis Praha). Čtveřice Andrea Štěpánková, Lenka Radnicová, Petra Čadová a Markéta Vondráková (trenér Josef Janda) porazila ve finále 5:4 a 5:0 SKST Vlašim. Komplikace nastaly v pořádání mistrovství světa. Původně se mělo konat v srbském Bělehradu, ale po bombardování letectvem NATO ho ITTF odvolala a rozhodla o rozdělení – o titulu jednotlivců se mělo hrát 2. až 8. srpna 1999 v Eindhovenu a družstva v únoru 2000 v Kuala Lumpur. Na domácí scéně si vynutila Asociace hráčů ČR svolání mimořádné konference ČAST na 5. června 1999, kde se měly řešit aktuální problémy, např. novelizace přestupního řádu a zrušení poplatků za start v zahraničí. Na konferenci v Praze se rovněž rozhodlo o vypracování nových stanov. Kromě hráčské organizace vznikla Asociace

profesionálních klubů (APK), jež začala připravovat profesionální extraligu mužů se startem v sezoně 2000/2001, čímž se naše superligové týmy vrátily do nejvyšší domácí soutěže. Po odřeknutí Bulharska se organizace juniorského a kadetského ME ujala ČAST. Po třech letech se hrálo opět v červenci ve Frýdku-Místku. Mladí čeští reprezentanti získali čtyři cenné kovy. V Eindhovenu se hrálo o světové tituly v soutěžích jednotlivců v nezvyklém termínu (2. - 8. 8. 1999). Tři bronzové medaile pro Evropu svědčily o narůstající převaze Asie, především Číny. Naši reprezentanti Korbel, Plachý, Vožický, Klásek, Pavelka, Dobešová, Vachovcová a Weberová nedosáhli žádného pozoruhodného úspěchu. Vzápětí v nové sezoně mužský tým v září a listopadu 1999 bojoval o udržení v super divizi Evropské ligy. To se mu nakonec podařilo. Prohráli jsme doma s Rakouskem 2:4, v Polsku 0:4, ale vyhráli ve Francii 4:2 a doma s Itálií 4:1. Páté místo znamenalo záchranu. Mnohem hůře dopadly ženy. Nejprve propadly na turnaji I. divize ve Vlašimi po třech prohrách a musely hrát o udržení. Na Slovensku jsme prohráli 0:4, ale přece jen se v I. divizi zachránili po úspěchu v Anglii (4:2). Jenže to již se vědělo, že kongres ETTU schválil nový model soutěže a rozdělení do výkonnostních skupin mělo určit až ME 2000. Z evropské olympijské kvalifikace v řeckém Patrasu (2. - 5. 12. 1999) postoupili do Sydney 2000 Korbel a Plachý. Po delší době se uskutečnil otevřený šampionát České republiky a Czech Open se stal součástí seriálu turnajů Pro Tour. Hrálo se 9. až 12. prosince 1999 v pražské Sportovní hale. Později v důsledku finančních problémů po Czech Open 1999 musela asociace odřeknout již přidělený termín (7. - 10. 12. 2000) dalšího ročníku a místo v seriálu Pro Tour získali na náš úkor Dánové. Ve dvouhře zvítězili Chiang Peng-Lung z Tchaj-wanu a Rumunka Badescuová. Stolní tenisté Frýdku-Místku (Plachý, Krčil, Olejník, Cheng Bo) postoupili do finále PMEZ, v němž nestačili na německý TTC Zurbrücke Genzau (0:4 a 2:4). Mimořádná a současně volební konference ČAST zvolila novým předsedou Zdeňka Švába, bývalého dlouholetého kouče ženské reprezentace, jenž se vrátil z trenérského postu v Lucembursku. Druhá část zrušeného MS v Bělehradě, soutěž družstev, se odehrávala 22. až 26. února 2000 v malajsijském Kuala Lumpur. Velmi dobře si vedli muži (Korbel, Plachý, Bindač, Výborný), kteří si po čtyřech vítězstvích vybrali slabší chvíli a porážka s Itálií 0:3 je odsunula až na třetí místo ve skupině. Přesto 9. až 12. místo představoval značný posun vpřed. Cílem žen byl postup do elitní skupiny, a to se kvartetu Valentová, Štrbíková, Dobešová a Vachovcová podařilo 21. až 24. místem. Korbel suverénně zvítězil ve dvouhře mistrovství ČR, které se konalo 4. a 5. března 2000 v Litomyšli. Mezi ženami měla svůj druhý titul Štrbíková. (Slobodzian, 2005).

První medaili na ME v historii samostatné České republiky, bronzovou, jsme získali díky Petrovi Korbelovi v Brémách 2000. Hrál se v Městské hale od 21. dubna do 1. května. Předehrou k tomu byla soutěž družstev, v níž naše celky získaly šestá místa. Korbel pak ve dvouhře přešel přes pět soupeřů, mj. bývalé mistry světa Francouze Gatienu 3:0 a Švéda Perssona (3:1) do semifinále, kde podlehl pozdějšímu mistru Evropy, dalšímu reprezentantovi Tre kronor Peteru Karlssonovi 0:3. Popáté se těšil z titulu mistra republiky v družstvech TTC VP Frýdek-Místek (Krčil, Plachý, Olejník, Cheng Bo). Ve finále play off zdolal NH Ostrava 5:2 a 5:4. Dramatičtější podívanou nabídlo ženské finále play off mezi SKST Hodonín a nedalekými Dubňany. Po dvou těsných výsledcích 5:4 a 4:5 zvítězily v rozhodujícím utkání 5:2 hodonínské stolní tenistky (Vacenovská, Frťalová, Hadačová). První sezona v novém tisíciletí 2000/2001 znamenala pro obě reprezentační družstva, že měla zajištěn start v superdivizi nové Evropské ligy. Soutěž zároveň sloužila jako kvalifikace pro příští mistrovství Evropy, které se bude konat v roce 2002 v Záhřebu. Novým trenérem žen se místo L. Pěnkavy stal Karol Korbel. Stolní tenis se vrátil k bývalému systému přípravy nejlepší mládeže, ale již v jiném modelu než někdejší Střediska vrcholového sportu. Počínaje 1. červencem 2000 vzniklo šest Sportovních center mládeže, financovaných státem: Ostrava, Frýdek-Místek, Havířov, Hluk, Praha a Vlašim. Šestičlennou profesionální extraligu řídila Asociace profesionálních klubů (APK) a byla nezávislá na rozhodování ČAST. V premiérovém ročníku startovaly TTC VP Frýdek-Místek, NH Ostrava, KST Robot Mokré Lazce, Baník Start Havířov, SF SKK El Niño Praha a Casino Estor Cheb. V olympijském turnaji v září v Sydney 2000 se dvěma českým hráčům nedařilo. Josef Plachý nepostoupil ze skupiny, Petr Korbel ano, ale hned v prvním kole vypadl s Belgičanem Saivem 0:3. Společně ve čtyřhře dvakrát prohráli. V Sydney se naposledy hrálo s míčky o průměru 38 mm. Po olympiádě se již zavedly míčky o průměru 40 mm. Ženskému družstvu se nedařilo ve skupině B superdivize EL. Tři porážky (Německo a Lucembursko 1:3, Švédsko 0:3) nás odsunuly do zápasů o 10. až 12. místo. Muži si vedli mnohem lépe. V Nizozemí vyhráli 3:1, ve Frýdlantu nad Ostravicí podlehl Německu 2:3, ale vítězství v Řecku 3:2 nám zajistilo druhou příčku ve skupině a to znamenalo, že o přímý postup do čtvrtfinále ME budeme bojovat se Švédskem a Běloruskem. Korbel se již usadil v evropské špičce a svůj třetí start na TOP 12 v rakouském Welsu proměnil v semifinále. (Slobodzian, 2005).

Tabulka 8. Mistři České republiky 1991 - 2000

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
1991	Korbel	Budayová	Jančí-Korbel	Poliačková-Mládková
1992	Jančí	Mihočková	Jančí-Grman	Pěluchová-Vachovcová
1993	Grman	Dobešová	Korbel-Krmaschek	Kašpárková-Botková
1993	Klásek	Plachá	Klásek-Karásek	Fialová-Cimfllová
1994	Výborný	Dobešová	Plachý-Výborný	Dobešová-Vachovcová
1995	Mrkvička	Dobešová	Plachý-Výborný	Plachá-Pěluchová
1996	Korbel	Plachá	Korbel-Braun	Plachá-Vachovcová
1997	Bindač	Valentová	Laboutka-Pytlík	Valentová-Pěluchová
1998	Korbel	Štrbíková	Plachý-Štěpánek	Vachovcová-Botková
1999	Plachý	Valentová	Šimončík-Vožický	Valentová-Pěluchová
2000	Korbel	Štrbíková	Demek-Klásek	Valentová-Pěluchová

5.9. Rok 2001 – 2011

Začátkem ledna 2001 byl od reprezentace žen odvolán trenér Karol Korbel a jeho místo zaujal Aleš Sviták. Trojice Štrbíková, Dobešová a Weberová zvítězila v Topolčanech nad Slovenkami 3:2. Muži zahájili skupinu E o 4. až 6. místo domácí porážkou ve Frýdlantu nad Ostravicí se Švédskem 2:3, ačkoliv soupeř přijel s druhou garniturou. Národní mistrovství jednotlivců v Hluku (3. - 5. 3. 2001) vyhráli v singlu Korbel (počtvrté) a Dobešová (potřetí). Výsledky z Hluku byly důležité pro nominaci na MS v japonské Ósace. Důvěru dostali Korbel, Pavelka, Klásek, Olejník, Výborný, Dobešová, Štrbíková, Vachovcová a Weberová. Velký boj svedly finalistky play off extraligy SKST Dubňany a SKST Vlašim. Loni stříbrné Dubňany měly dobrý nástup a vedly 2:0 na zápasy (5:3, 5:1). Potom však Vlašim vyhrála 5:3 a v Dubňanech vyrovnala po výhře 5:2. Rozhodující utkání se přesunulo do Vlašimi, kde zvítězily domácí hráčky 5:3 a svěřenkyň trenéra Pěnkavy Fantová, Hadačová a Bartošová přinesly titul do Vlašimi po 14 letech. Světový šampionát (23. 4. - 6. 5. 2001) se stal mezníkem v historii, neboť podle předcházejícího rozhodnutí ITTF se napříště bude bojovat odděleně o tituly v soutěžích jednotlivců a družstev. Ósaka byla posledním společným podnikem. To mělo návaznost i na náš kontinentální šampionát, který se počínaje rokem 2003 přesunul do lichých roků, ale soutěže se nerozdělily. Navíc kongres ITTF odhlasoval změnu počítání setů do 11 míčků a zákaz zakrývaného podání.

Sportovně dopadlo MS fiaskem pro Evropu, která neměla poprvé v historii ani jednu medaili v jednotlivcích. Smíšená čtyřhra Výborný - Štrbíková postoupila do čtvrtfinále. Družstvo mužů skončilo patnácté, ženy o příčku lépe. Ale od postupu týmu stolních tenistů do čtvrtfinále nás dělil neproměnný mečbol Kláška proti Korejci Ohovi. O titul mistra ČR družstev mužů se utkaly Frýdek-Místek a KST Robot Mokré Lazce. Vyhrál favorit z Frýdku po výsledcích 5:3 a 5:4 v sestavě Plachý, Olejník, Krčil, Cheng Bo, trenér Chudík. (Slobodzian, 2005).

Další sezona 2001/2002 začala pro národní tým mužů nadějně. V sestavě Korbel, Pavelka, Klásek jsme 12. září zdolali ve Frýdlantu nad Ostravicí Bělorusko 3:2. V odvetě jsme však prohráli ve Švédsku 2:3 a skupinu zakončili vítězstvím v Bělorusku 3:1 a skončili druzí za Tre kronor. Ženy bojovaly o udržení v superdivizi. Vyhrály ve Francii 3:2, poté doma se Slovenskem 3:1, ale porážka v Hodoníně od Francouzek 1:3 znamenala, že naše stolní tenistky skončily druhé ve skupině, celkově jedenácté a na příštím ME mohly hrát pouze o devátou příčku. Na domácí scéně se vytvořil silný klub Start Horní Suchá, který působil v herně Baníku Havířov. Vlastnil ho bývalý reprezentant Jaromír Zlámal a silný kádr Miroslav Hořejší, Radek Mrkvička, Radek Košťál a Marek Čihák, trenér Jiří Řežáb hned útočil na titul. Úřadující mistr Frýdek-Místek sice startoval v prestižní Lize mistrů, ale začínal pociťovat finanční problémy. Korbel potřetí za sebou vyhrál mistrovství republiky, které se hrálo opět v Chrudimi 1. - 3. března 2002. V dámském singlu Štrbíková po roční pauze měla zlato. Chorvatský Záhřeb už jednou hostil mistrovství Evropy, ale to bylo v roce 1960. Nyní se zde konal šampionát od 30. března do 7. dubna 2002. Vyrovnané družstvo mužů (Korbel, Klásek, Krčil, Pavelka, Výborný) už myslelo na medaili. V osmifinále jsme vyřadili hladce Řeky 3:0 (Pavelka porazil Kreangu 3:2), ale naši cestu na stupně vítězů zastavili Švédové (1:3). Po výhrách nad Dány 3:2 a Bělorusy 3:0 jsme skončili pátí, přesto stále mrzelo nevydařené utkání se Švédskem. Ženské družstvo (Štrbíková, Vachovcová, novicky na ME Harabaszová, Vacenovská, Hadačová byla nominována místo nemocné Dobešové) podlehl ve čtvrtfinále I. divize Ruskám 2:3 a po dalších dvou utkáních s Rakouskem (1:3) a Španělskem (3:1) obsadilo 15. místo. V soutěžích jednotlivců jsme ani jednou nedosáhli na čtvrtfinále. Novými mistry ČR se staly hráčky Ferrum Frýdlant nad Ostravicí Start po finálových výhrách 5:2 a 5:4 nad SKST Hodonín. Vítězky hrály v sestavě Hrachová, Štěpánková a Hadačová. Pro Hrachovou to znamenalo už 25. seniorské zlato v kariéře. Finálový souboj mezi Frýdkem-Místkem a Startem Horní Suchá vyzněl lépe pro havířovský klub a měl první titul po

vítězstvích 5:3 a 5:2. TTC Válcovny plechu vzápětí neunesl finanční problémy a zmizel ze stolně-tenisové mapy. Nová Evropská liga jako kvalifikace na evropský šampionát se musela vzhledem k ME 2003 v italském Courmayeuru odehrát během jedné sezony, a to jednokolově. Ve skupině jsme porazili Řecko a Chorvatsko, ale podlehli Švédům. Šance na přímý postup do čtvrtfinále ještě žila, pokud bychom vyhráli dva zápasy s týmy z druhých míst dalších skupin. My jsme na začátku prosince 2002 uspěli v Rohatci u Hodonína 3:1 proti Dánsku, zvítězili ve Francii 3:1 a úkol splnili. Přesto byl na konci února 2003 odvolán od týmu trenér Jiří Chudík kvůli rozporům s některými hráči a dočasně byl pověřen vedením týmu ing. Miroslav Bindač. Ženy si výsledkově v Evropské lize polepšily. Vyhrály v polovině října 2002 ve Vlašimi turnaj I. divize a v lednovém turnaji v Gdaňsku zvítězily nad Izraelem 3:0 a Polskem 3:1. Tím se konečně probjovaly do elitní divize na ME. (Slobodzian, 2005).

Most se stal dějištěm šampionátu České republiky jednotlivců (28. 2. - 2. 3. 2003). Singly vyhráli Josef Plachý (podruhé) a premiérově Alena Vachovcová. Za necelý měsíc se už hrálo mistrovství Evropy v Courmayeuru, měště vysoko v italských Alpách. České družstvo mužů (Korbel, Plachý, Výborný, Čihák a Klásek) hrálo hned první zápas o medaili. Porazili jsme Chorvatsko 3:2, když hrdinou zápasu se stal nováček na ME Marek Čihák. Zdolal jedničku soupeře Primorace a v rozhodující páté dvouhře Tošiče. V semifinále už nás zastavili Němci (1:3). Přesto bronz byl druhou medailí pro Česko z ME. Ženské družstvo (Štrbíková, Dobešová, Vachovcová, Vacenovská, Smišťíková) muselo sehrát nejprve osmifinále. Ačkoliv jsme vedli nad Běloruskami 2:0, nakonec jsme s nepřijemnými soupeřkami prohráli 2:3. V dalších utkáních o 9. - 24. místo naše stolní tenistky porazily Řekyně 3:1, prohrály s Litvou 2:3 a další dvě výhry (nad Rakouskem 3:0 a Francií 3:1) už jen zachraňovaly celkové 13. místo. V jednotlivcích jsme nepřekročili ani jednou brány osmifinále. Po 35 letech skončila existence Evropské ligy a kongres ETTU se usnesl, že pro příští šampionáty se bude hrát dvouletá kvalifikace. Extraligové prvenství, a tím i titul mistra republiky, zůstalo ve Startu Horní Suchá, který se pro play off posílil o Korbela. Ale neměl to jednoduché, protože finálový soupeř SF SKK El Niño (Plachý, Pavelka, Krčil, Vožický) kladl silný odpor a vynutil si třetí zápas (5:3, 2:5 a 5:1). Vítězové hráli v sestavě Korbel, Košťál, Mrkvička a Čihák. První oficiální mistrovství světa jednotlivců se odehrálo v Paříži v hale Omnisports. V metropoli nad Seinou se konal šampionát potřetí po letech 1934 a 1947, na které má československý stolní tenis hlavně vzpomínku v souvislosti s tituly Marie Kettnerové a Bohumila Váni ve dvouhře. Nyní se

bojovalo o medaile od 19. do 25. května 2003 za rekordní účasti hráčů (681 ze 118 zemí) a diváků (90 tisíc). Největší senzací turnaje byl zisk titulu mistra světa ve dvouhře Rakušana Wenera Schlagera. Z českých reprezentantů postoupil Korbel do 3. kola po vítězství nad Číňanem Liu Guozheng 4:3, v němž podlehl Korejci Kim Taek Soo 0:4. Plachý porazil Francouze Eloie a ve 2. kole podlehl Bělorusovi Samsonovovi 0:4. Dále v Paříži oblékli český dres Čihák, Klásek, Konečný, Dobešová, Vachovcová a Pěnkavová. Od 1. srpna 2003 převzal mužskou reprezentaci Miroslav Cecava, bývalý reprezentant a dvojnásobný veteránský mistr světa. Ještě předtím v červenci získala Iveta Vacenovská v Novém Sadu titul juniorské mistryně Evropy ve dvouhře. Kvalifikaci ME zahájili muži v září 2003 ve Frýdlantu nad Ostravicí proti Řekům (3:0), v říjnu vyhráli v Belgii 3:0. Ženy začátkem října prohrály v Bělorusku 2:3 a za dva měsíce začátkem prosince v Ostravě si poradily s Litvou 3:0. V listopadu postoupili z evropské olympijské kvalifikace singlů hrané v Lucemburku Korbel a Štrbíková. Později si zajistil účast na OH v Aténách 2004 také debi Korbel - Výborný a naše asociace dostala navíc divokou kartu pro čtyřhru a nominovala Vachovcovou. V druhé polovině prosince 2003 mělo v chilském Santiagu premiéru juniorské mistrovství světa. Družstvo juniorek (Vacenovská, Smiščíková, Harabaszová, Pěnkavová, trenér Petr Nedoma) vybojovalo bronzové medaile jako nejlepší evropské družstvo. V pokračující kvalifikaci ME mužský tým porazil v polovině ledna 2004 v Praze Srbsko a Černou horu 3:1 a vedl tabulku skupiny. Další start Korbela na TOP 12 ve Frankfurtu nad Mohanem (7. a 8. 2. 2004) dopadl nad očekávání, když teprve v semifinále podlehl pozdějšímu vítězi Dánovi Mazemu (2:4). (Slobodzian, 2005).

Světový šampionát družstev v katarské Dohá (1. - 7. 3. 2004) znamenal podle usnesení kongresu ITTF v Paříži pro obě naše družstva, že nebudou moci hrát o medaile, ale jen v I. divizi usilovat o postup do Championships divize. Družstvo mužů (Korbel, Čihák, Pavelka, Výborný, Olejník) vyhrálo svou skupinu, ve finále I. divize porazilo Norsko 3:1 a tým si zajistilo účast v nejvyšší divizi na příštím MS 2006. Ženský celek (Štrbíková, Dobešová, Vachovcová, Vacenovská, Hadačová) také vyhrál svou skupinu I. divize, ale na rozdíl od mužů podlehl ve finále Chorvatkám 1:3 a skončil na prvním nepostupovém, čtrnáctém místě. Domácí tituly se rozdělovaly v Havířově 26. až 28. března 2004. Poprvé se stal českým mistrem ve dvouhře Tomáš Pavelka a po skoro tradiční roční pauze Štrbíková. Na začátku dubna byl zvolen předsedou ČAST Pavel Primus. Delegáti mu dali 22 hlasů, zatímco jeho protikandidát Miroslav Bindač dostal 10 hlasů. Po 26 letech získal mistrovský titul klub z Prahy. Dosáhla toho Stavební fakulta SKK El Niño Praha (Pavelka, Plachý,

Klásek, Krčil, trenér Panský), jež porazila ve finále play off Start Horní Suchá v sérii 3:0 (4:3, 4:3, 4:2). Zvláštní bylo ženské finále. Start Horní Suchá ve složení Zuzana Poliačková, Dana Hadačová, Renáta Štrbíková, Lenka Harabaszová, Jana Gregorová, trenér Rostislav Niezgod) zvítězil nad SKST ČSAD Hodonín 5:2 a 5:3, ale to již bylo rozhodnuto, že ženské družstvo Startu se po sezoně rozpouští. V srpnu čekal na stolní tenisty ještě jeden vrchol - olympijský turnaj. V Aténách 2004 se českým reprezentantům nedařilo. V prvním kole prohráli Korbel s Ko Lai Chak (Hkg) 3:4 a Štrbíková s Američankou Reedovou (bývalá Jugoslávka Fazličová) 2:4. Čtyřhry Korbel - Výborný a Štrbíková – Vachovcová, vypadly v druhém kole. V kvalifikaci ME se muži opět posunuli o krok kupředu, když vyhráli v říjnu 2004 v Aténách nad Řeckem 3:1. Stolní tenistky naopak podlehly ve Vlašimi Bělorusku 2:3. Na konci tohoto měsíce získal Korbel společně s Leungem z Hongkongu titul za vítězství ve čtyřhře na Danish Open - turnaji seriálu Pro Tour. Začátkem listopadu mužský tým porazil v Hodoníně Belgii 3:2 a již měl jistý start mezi nejlepší šestnáctkou na ME 2005 v Aarhusu. Nic na tom nezměnila ani porážka na začátku ledna 2005 v posledním utkání v Srbsku 1:3 s rezervním družstvem. V Litvě naše ženy na konci listopadu vyhrály 3:0 a třetí místo ve skupině jim zaručilo účast mezi elitou v Dánsku. V závěrečném zápase české reprezentantky podlehly v Budapešti Maďarkám 1:3. Pošesté startoval Korbel na TOP 12. Ve francouzském Rennes na začátku roku podlehl ve čtvrtfinále pozdějšímu vítězi Rusovi Smirnovovi, když ve skupině porazil mistra světa Schlagera 4:0. Mistrovství republiky jednotlivců se konalo naposledy v Plzni v prosinci 1975. Po necelých 30 letech sem zavítal šampionát opět, byť České republiky oproti bývalému československému. Ve dvouhře zvítězil nečekaně Radek Košťál (v prvním šampionátu pro rok 1993 byl ve finále) a poprvé mezi seniorkami Iveta Vacenovská. (Slobodzian, 2005).

Jubilejní 25. evropský šampionát zavítal do dánského Aarhusu (27. 3. - 3. 4. 2005). Pro český stolní tenis znamenal obhájení bronzové medaile družstva mužů. Po Cecavovi nový trenér Pavel Špaček nominoval pěťici Korbel, Klásek, Pavelka, Výborný a Olejník. V osmifinále jsme porazili těsně Španělsko 3:2 a v boji o medaili Švédsko stejným výsledkem. Vyznamenal se zvláště Marek Klásek body proti Karlssonovi a v závěrečné dvouhře proti Waldnerovi. V semifinále jsme podlehli 2:3 Rakousku, když se o naše dva body postaral Korbel. Ženský kolektiv (Štrbíková, Vacenovská, Vachovcová, Weberová) vedený trenérem Pěnkavou dopadl špatně. Osmifinálový zápas s Rumunkami jsme prohráli 1:3 a ve střetnutích o 9. - 16. místo, podlehli Polsku 0:3. Výhrou nad Srbskem 3:1 jsme se

dostali k závěrečnému utkání o 13. příčku se Slovenkami, které jsme nezvládli (2:3). V soutěžích jednotlivců se nám nedařilo. Jen Vacenovská se probojovala ve dvouhře do osmifinále. Korbel také, ale čekalo se od něj více. Druhé oficiální MS jednotlivců pořádal čínský svaz v Šanghaji od 30. dubna do 7. května 2005. Byl to opět festival asijských a zvláště čínských stolních tenistů. Z Evropanů získali stříbro Němci Boll se Süsem ve čtyřhře a Dán Maze bronz ve dvouhře. Petr Korbel prohrál ve 3. kole singlu nešťastně 3:4 s pozdějším finalistou Číňanem Ma Lin. České dresy v Šanghaji ještě oblékli Radek Košťál, Marek Klásek, Tomáš Pavelka, Renáta Štrbíková a Iveta Vacenovská. Mistr El Niño Praha byl sice oslaben, nicméně postoupil do finále play off extraligy a titul nečekaně obhájil proti Startu Horní Suchá. Pražané nastupovali v sestavě Tomáš Pavelka, Bohumil Vožický, Petr Kaucký koučované trenérem Jindřichem Panským. Finále se hrálo na čtyři vítězné zápasy: 3:4, 2:4, 4:2, 4:1, 4:1 a 4:3. První zlato v historii naopak vybojovaly pro Slovan Gumotex Břeclav stolní tenistky Ivana Weberová, Zuzana Poliačková, Olesja Stachovová a Lucie Gajanová pod vedením trenéra Jaroslava Hýbnera. Ve finálové sérii Břeclav zvítězila nad SKST ČSAD Hodonín 2:1 (5:2, 2:5, 5:2). V létě 2005 uspořádala ČAST v pražské Sazka Aréně v pořadí 48. juniorské a kadetské mistrovství Evropy. Chudá bilance jedné a půl české medaile (stříbro družstva kadetů a bronz Ondříškové ve čtyřhře s Chorvatkou Durakovou) v porovnání s 10 a 11 cennými kovy na předcházejících MEJ byla zarážející. K 30. září 2005 rezignoval na funkci reprezentačního trenéra žen Luboš Pěnkava kvůli názorovým rozporům s předsedou svazu Pavlem Primusem. Kvalifikaci pro ME 2007 zahájil český tým (Pavelka, Klásek, Výborný) v Hodoníně v polovině října 2005 proti Bělorusku oslabenému o Samsonova a Ščetinina vítězně (3:0). O týden dříve, 11. října v Katsdorfu nedaleko Lince podlehl české družstvo (Štrbíková, Vacenovská, Vachovcová) žen Rakušankám 0:3. První listopadový den muži dosáhli druhého vítězství, ve Španělsku zvítězili 3:1. Za 21 dní v Břeclavi neuspěly české reprezentantky ani v druhém utkání a podlehly 2:3 Slovinsku. Bylo to dost smutné loučení trenéra Pěnkavy, neboť v dalším zápase 10. ledna 2006 v Náchodě proti Polsku již seděla na trenérské lavičce Marie Hrachová. Třetí zápas našim mužům nevyšel. Bez Korbela prohráli na konci listopadu 2005 v Mladé Boleslavi s Ruskem 0:3. Tečkou za rokem 2005 se stalo úspěšné obnovení bývalého Vánočního turnaje o pohár Československé televize. Nyní měl turnaj název Vánoční turnaj s Českou televizí a jeho první ročník vyhrál v Sadské u Nymburka Petr Korbel. V prvním únorovém víkendu se představil Korbel na TOP 12 v Kodani. Jeho účinkování zastavil ve čtvrtfinále Schlager (1:4). Za dva týdny se na silně obsazeném Qatar Open v Dohá probojoval Korbel do semifinále dvouhry. Stejně tak mezi poslední čtyři páry

postoupily v deblu Štrbíková s Vacenovskou. Polovinu kvalifikace ME zakončily naše ženy výhrou nad Polkami 3:0 a zároveň to byl úspěšný debut Hrachové v roli reprezentační trenérky. Do slováckého Hluku se vrátil domácí šampionát (3. - 5. 3. 2006) po pěti letech. Mistři ve dvouhrách se očekávali, Korbel vyhrál pošesté, Štrbíková popáté. (Slobodzian, 2005).

Mistrovství světa družstev v německých Brémách (24. 4. - 1. 5. 2006) bylo jubilejní padesáté a zúčastnilo se ho 108 mužských a 76 ženských celků. Mezi nimi si výborně vedl zvláště tým mužů (Korbel, Klásek, Výborný, Olejník, Gavlas, trenér Pavel Špaček), jehož páté místo mělo skvělý zvuk. Ve skupině D jsme porazili Srbsko 3:0, prohráli s Německem 2:3 a Rakouskem 2:3 a zdolali Norsko 3:1 a Polsko 3:2. Ze třetího místa v tabulce jsme postoupili do skupiny o 1. až 12. místo. Ve čtvrtfinále jsme porazili Rumuny (3:1), mezi osmi nejlepšími týmy už nestačili na Jižní Koreu (0:3). Ve skupině o 5. - 8. místo jsme si poradili s Rakouskem (3:2) a Ruskem (3:1) a byli pátí na světě a druzí v Evropě za Němci. Ženské družstvo Štrbíková, Dobešová, Vacenovská, Smišťíková, Bartošová, trenérka Hrachová si vedlo ve skupině A následujícím způsobem: - Čína 0:3, - Indie 3:1, - vítězství nad mistryněmi Evropy Rumunkami 3:2, - Srbsko 3:1, - Bělorusko 1:3. Ze třetího místa české stolní tenistky postoupily do osmifinále, kde opět narazily na Bělorusky a utkání skončilo stejným výsledkem jako ve skupině naší porážkou 1:3. Ve skupině o 9. - 12. místo české družstvo prohrálo se Singapurem 0:3 a Německem 1:3. Přesto bylo konečné 12. místo úspěchem. Kongres ETTU se usnesl, že od roku 2008 se budou evropské šampionáty konat v roční periodě. Muži Startu Horní Suchá se stali potřetí, a naposledy, mistrem, protože klub končil existenci. Trojice Peter Šereda, Radek Košťál a Marek Čihák (trenér Miroslav Schenk) nedovolila hattrick obhájci SF SKK El Niño Praha a získala zlato po sérii 3:2 (4:3, 0:4, 3:4, 4:1, 4:2). Ve stejný den, 29. května 2006, se staly mistryněmi republiky hráčky Ferrum Frýdlant nad Ostravicí BM Plast, které ve třetím finále play off porazily obhájkyň MSK Gumotex Břeclav. Série dopadla pro Frýdlant 2:1 (5:3, 4:5, 5:4). Vítězky hrály v sestavě Štrbíková, Hrachová, Bartošová a Horáková. Na začátku září 2006 začala ženská reprezentace druhou část kvalifikace ME. V Charvátské Nové Vsi u Břeclavi porazily české stolní tenistky Rakousko 3:2. Na konci tohoto měsíce byli úspěšní také muži. V běloruském Minsku zvítězili nad domácími stolními tenisty v čele s mistrem Evropy Samsonovem 3:2, kterého porazil Pavelka. Také po pátém kole jsme vedli tabulku a už si zabezpečili osmifinále na ME 2007. Stalo se tak 21. listopadu 2006 v Hodoníně po výhře nad Španělskem 3:1. O dva dny později vyhrály ženy ve Slovinsku 3:1 a usadily se

na druhém místě tabulky. Výkonný výbor ETTU rozhodl na svém listopadovém jednání v Petrohradě, že mistrovství Evropy v roce 2010 uspořádá Česká republika. Původně jsme se ucházeli o ME 2008, ale to dostal ruský svaz. Skvělého úspěchu dosáhla Iveta Vacenovská. Ve finále série turnajů Pro Tour v Hongkongu 14. až 17. prosince zvítězila v soutěži do 21 let. Korbel se zajistil start mezi 16 nejlepšími singlistů v tomto Grand Final ITTF, ale vypadl hned v prvním kole s Číňanem Hou Yingchao (1:4). Druhý ročník Vánočního turnaje s Českou televizí vyhrál v Salské Richard Výborný. V roce 2007 nadále pokračovala neporazitelnost českých stolních tenistek pod vedením trenérky Hrachové. V polovině ledna zdolaly domácí Polsko 3:0 a ve skupině obsadily druhé místo za Rakouskem a tím pádem si zajistily účast v osmifinále ME 2007. Muži 9. ledna zakončili kvalifikaci ME v Moskvě porážkou od Ruska 1:3, ale to nic neměnilo na druhém místě v tabulce a rovněž postupu do osmifinále v Bělehradě. Tým vedl poprvé Tomáš Demek, jenž byl počínaje 1. lednem jmenován novým reprezentačním trenérem mužů za Pavla Špačka. Korbel na TOP 12 (3. - 4. 2. 2007) v italském Arezzu skončil stejně jako před rokem v Kodani - ve čtvrtfinále, ale od postupu mezi nejlepší čtyřku ho dělily čtyři neproměněné mečboly v utkání s Chorvatem Primoracem. O měsíc později (2. - 4. 3.) se v Praze uskutečnilo 15. mistrovství České republiky jednotlivců. Ve sportovní hale Oáza na Pankráci zvítězili ve dvouhře Josef Plachý (pořetí a vždy po čtyřech letech) a Iveta Vacenovská (podruhé). Debut v roli trenéra družstva mužů se Tomáši Demkovi na ME 2007 v Bělehradě (25. 3. - 1. 4.) vůbec nezdařil. Pátý tým z nedávného MS družstev sestoupil z Premier divize. V průběhu šampionátu se zranili postupně Korbel, Pavelka a Plachý a další členové družstva Klásek a Výborný situaci nezachránili. V osmifinále jsme podlehlí Řecku 2:3, v dalších utkáních Nizozemsku 2:3 a Portugalsku 1:3 a v boji o záchranu zdecimované dvoučlenné družstvo prohrálo 0:3 se Slovenskem a skončilo sedmnácté. Ženské družstvo (Štrbíková, Vacenovská, Dobešová, Pěnkavová) sice podlehl 0:3 v osmifinále Nizozemsku, ale pak naše hráčky již vítězily. Porazily Polsko 3:0, Belgie 3:0 a také Bělorusko, bronzové z posledního MS, 3:2. Devátá příčka měla svou váhu. Ve dvouhře se probojovali do osmifinále Antonín Gavlas a Renáta Štrbíková. Ta společně s Ivetou Vacenovskou postoupila až do čtvrtfinále čtyřhry. Více úspěchů jsme nedosáhli, protože všechny pánské debly se kvůli zranění rozpadly a smíšené páry nastoupily jen dva. Po zániku Startu Horní Suchá sice zmizel pražskému El Niňu velký konkurent v boji o mistrovský titul, ale v extralize se již zabydlel v této sezoně nedávno vzniklý nový klub Avex Zlín, jehož majitel Antonín Výmola angažoval do týmu špičkové hráče Košťála, Čiháka a Janáska. Přesto El Niňo finálovou sérii vyhrálo hladce 3:0 (5:1, 5:3, 5:0). Dres

Prahanů oblékali Prokopcov, Šimončík, Konečný, Vožický a koučoval je Jindřich Panský. Mistrovský titul v družstvech žen putoval po třech letech do SKST ČSAD Hodonín, Sestava Shi Dan, Vachovcová, Dzelinská, M. Jírová-Šopová a A. Pelcmanová, trenér Jaromír Kubina. Obhájkyně z SK Frýdlant nad Ostravicí podlehly ve finálové sérii 1:2 (3:5, 5:2, 3:5). Na konferenci ČAST 9. června 2007 byl většinou delegátů (27 pro, jeden se zdržel) odvolán s funkce dosavadní předseda Pavel Primus a vedením asociace byl do svolání mimořádné konference 25. srpna pověřen Zdeněk Botek. Ten byl na mimořádné konferenci zvolen novým předsedou ČAST. Světový šampionát jednotlivců v Záhřebu (21. - 27. 5. 2007) ovládli Číňané. Potřetí se stal mistrem světa ve dvouhře Wang Liqin a poprvé Guo Yue. Čeští stolní tenisté nezaznamenali žádný výrazný výsledek. Reprezentovali nás Petr Korbel, Antonín Gavlas, Tomáš Konečný, Jakub Kleprlík, Lubomír Jančařík, Renáta Štrbíková, Iveta Vacenovská, Kateřina Pěnkavová, Ivana Weberová a Lenka Harabaszová. Na základě pátého místa na MS 2006 družstev se náš tým mužů kvalifikoval na obnovený Světový pohár družstev, jenž hostil Magdeburg 5. - 7. října 2007. České družstvo (Korbel, Pavelka, Klásek, Gavlas) prohrálo ve skupině s Jižní Koreou a Rakouskem 1:3, s Německem 0:3 a obsadilo poslední místo. Vacenovská navázala na loňské vítězství v Grand Final Pro Tour dvouhry do 21 let a tentokrát se ve finálovém klání v Pekingu probojovala až do semifinále, v němž podlehla pozdější vítězce Feng Tianwei ze Singapuru 3:4. K 31. prosinci 2007 rezignovala na post reprezentační trenérky žen Marie Hrachová. Vedením družstva byl do únorového mistrovství světa družstev pověřen Petr Nedoma. Třetí ročník Vánočního turnaje s Českou televizí vyhrál v Salské Marek Klásek. (V.Slobodzian, osobní komunikace 10. 1. 2011).

Tomáš Tregler, 17 letý člen TTC El Niño Praha VI, se stal v anglickém Sheffieldu (25. - 27. ledna 2008) vítězem turnaje nejlepších evropských juniorů TOP 10. Petr Korbel podeváté startoval na TOP 12 (ve Frankfurtu nad Mohanem 2. a 3. 2. 2008), ale nepostoupil kvůli zdravotním problémům ze skupiny. V čínském Guangzhou (dříve Kanton) na mistrovství světa družstev (27. 3. - 2. 3. 2008) se podařilo českým stolním tenistům něco hodně nečekaného. Obhájili pátou příčku z minulého MS v Brémách a současně byli nejlepším evropským týmem. Pod vedením trenéra Tomáše Demka tvořili družstvo Petr Korbel, Josef Šimončík, Tomáš Pavelka, Tomáš Konečný a Lubomír Jančařík. Družstvo žen (Renáta Štrbíková, Iveta Vacenovská, Dana Hadačová, Kateřina Pěnkavová) se udrželo v Championships divizi, i když 21. místo znamenalo značný pokles proti dvanácté příčce v Brémách. V Hodoníně (28. - 30. 3.) se poprvé dočkala

mistrovského titulu ve dvouhře domácí odchovankyně Dana Hadačová. Zlato v singlu mužů stejně nečekaně jako v roce 2005 získal Radek Košťál. Ve francouzském Nantes se 2. - 6. dubna hrála evropská olympijská kvalifikace dvouhry pro Peking 2008. Žel, ani jednomu z šesti českých reprezentantů se nepodařilo postoupit: Korbel, Pavelka, Klásek, Štrbíková, Vacenovská a Pěnkavová. Posledním pokusem proboujet se do olympijského turnaje byla světová kvalifikace v Budapešti (8. - 11. 5.), z níž postoupili Korbel a Hadačová. Vyvrcholení extraligy mužů, a tedy boj o mistrovské zlato, obstaraly opět stejné kluby. SF SKK El Niño Praha ve stejné sestavě jako loni si poradila ve finálové sérii 3:0 (5:2, 5:1, 5:1) s Avexem Zlín (Olejník, Košťál, Čihák, David, trenér Vratislav Oslzla). Majitel poraženého Avexu Zlín Antonín Výmola vzápětí splnil to, co ohlásil již před finále. Klub rozpustil. Hráčky SKST ČSAD Hodonín obhájily zlaté medaile. Soupeřky a výsledek finálové série byly stejné jako loni: SK Frýdlant n. O. a 2:1 (3:5, 5:4, 5:3). Z minulé mistrovské sestavy vypadla pouze Monika Jírová-Šopová, takže vítězky se jmenovaly Shi Dan, Vachovcová, A. Pelcmanová a Dzelinská. V olympijském turnaji (13. - 23. 8.) si dobře vedla Dana Hadačová. Vyřadila Jordánku Shabanovou 4:0 a Bělorusku Veroniku Pavlovičovou 4:2. Mezi 48 hráčkami prohrála 3:4 s Maďarkou Pótaovou 3:4, když neproměnila v sedmé sadě dva mečboly. Petr Korbel podlehl v 2. kole Polákovi Blaszcykovi 2:4. Olympijskými vítězi singlů se stali Číňané Ma Lin a Zhang Yining. V turnaji nahradila soutěž družstev čtyřhra a triumfovali opět domácí stolní tenisté. Začátkem září 2008 byl jmenován trenérem reprezentace žen Miroslav Cecava. A s národním družstvem (Štrbíková, Vacenovská, Hadačová, Pěnkavová) hned na následujícím mistrovství Evropy v ruském Petrohradě (4. - 12. 10.) dosáhl na sedmé místo. Muži (Korbel, Šimončík, Pavelka, Jančařík, Konečný, trenér Demek) bojoval o návrat do elitní divize, což se vítězstvím v II. divizi (Challenge) podařilo. Tím jsme obsadili 17. příčku. Soutěže jednotlivců nám úspěch nepřinesly. Vacenovská se proboujela do osmifinále a stejně tak tři páry: Korbel - Šimončík, Jančařík - Konečný a Štrbíková - Vacenovská. Suverénem šampionátu se stal Němec Timo Boll. Vyhrál, co se dalo (dvouhra, čtyřhra se Süsem, družstvo) a zopakoval stejnou bilanci jako na ME 2007 v Bělehradě. Závěr roku 2008 obstaral již tradičně Vánoční turnaj s Českou televizí, jehož 4. ročník přesídlil do Zruče nad Sázavou. V konkurenci nejlepších českých hráčů zvítězil podruhé Richard Výborný. Na přelomu ledna a února 2009 obsadil bronzovou příčku na kadetském TOP 10 v Rotterdamu Ondřej Bajger. Rakovník premiérově hostil účastníky mistrovství České republiky jednotlivců 6. a 7. března 2009. O den kratší šampionát vyhráli ve dvouhře Josef Šimončík (poprvé) a Renáta Štrbíková (pošesté). Šimončík zvítězil ve finále nad

Dimitrijem Prokopcovem, jenž se od léta minulého roku stal českým státním příslušníkem a hned byl zařazen do reprezentačního kádru. ETTU zřídila po odpadnutí kvalifikace na ME novou soutěž - Evropskou ligu národů. Do jednotlivých divizí podle výkonnosti byli zařazeni všichni zájemci. Soutěž sponzorovaná firmou JOOLA měla trvat čtyři sezony. Podle délky konání tedy něco nevídaného. Naši muži byli zařazeni do Premier divize a ve skupině B měli za soupeře Rakousko, Rumunsko a Dánsko. Ženy startovaly v druhé výkonnostní Challenge divizi a změřily postupně síly ve skupině A se Švédskem, Ruskem a Srbskem. První kolo se odehrálo 24. února a čeští stolní tenisté (Prokopcov, Jančařík, Gavlas) vyhráli v Constanzi nad domácími Rumuny 3:2. Naše reprezentantky (Vacenovská, Štrbíková, Hadačová) v Charvátské Nové Vsi zdolaly Srbsko 3:1. V druhém kole 1. dubna si naši muži (Korbel, Šimončík, Prokopcov) snadno poradili v Praze s oslabeným týmem Dánska 3:0. Ženy rovněž hladce 3:0 zvítězily ve Falköpingu nad Švédkami. Iveta Vacenovská nastoupila v dresu svého klubu Linec AG Froschberg ve finále Ligy mistryň proti německému FSV Kropbach. Rakouský celek sice doma prohrál 2:3, ale v odvetě na německé půdě zvítězil 3:1 a získal trofej. Mistrovství světa jednotlivců pro rok 2009 se uskutečnilo od 28. dubna do 5. května v japonské Jokohamě. Tentokrát se vytáhly naše ženy. Vacenovská dosáhla životního úspěchu postupem do čtvrtfinále dvouhry, kde prohrála 1:4 s Číňankou Liu Shiwen. Mezi osmi nejlepšími hráčkami světa byla jako jediná zástupcem Evropy. Štrbíková na cestě do osmifinále vyřadila Wang Yue Gu ze Singapuru a Bělorusku Viktorii Pavlovičovou vždy v sedmi setech. Vacenovská porazila mj. Rusku Voronovovou 4:0 a Slovenku Ódorovou 4:2. Mezi 16 nejlepšími hráčkami na sebe narazily české reprezentantky a dále postoupila Vacenovská po výhře 4:2. Hadačová v druhém kole podlehla Číňance Ding Ning 0:4. Z pětice českých stolních tenistů (Korbel, Šimončík, Gavlas, J. Kleprlík, Jančařík) se nejdále, do 2. kola, dostal Korbel a v něm podlehl 1:4 Keinathovi (Slovensko). V párových soutěžích se probojoval mix Korbel – Štrbíková do 3. kola. Všechny tituly získali Číňané, ty nejcennější ve dvouhře Wang Hao a Zhang Yining. (V.Slobodzian, osobní komunikace 10. 1. 2011).

Obhajoba titulu v družstvech mužů se pro pražské El Niño (Prokopcov, Konečný, Šimončík, Vožický, trenér Panský) nejprve rodila lehce, když zvítězilo nad finalistou KST Robot Mokré Lazce (Jančařík, Diduch, J. Kleprlík, Buba, trenér Řežáb) doma dvakrát hladce 5:0, ale v Ostravě Pražanům soupeř přichystal nepříjemné překvapení a dvakrát kontroval výhrou (5:4 a 5:2). V rozhodujícím utkání v Praze však zvítězilo El Niño 5:2 a popáté získalo zlato. Po finále ženské extraligy se postavily hráčky SKST ČSAD Hodonín

(Shi Dan, Vachovcová, Matelová, trenér Ján Medvecký) potřetí za sebou na trůn. Finálové soupeřky MSK Břeclav Gumotex (Štrbíková, Weberová, Stachovová) podlehly v obou utkáních, 3:5 v Hodoníně a doma 0:5. V červenci uspořádal náš svaz v Praze v O2 Aréně 52. juniorské a kadetské mistrovství Evropy. Z hlediska sportovního mládí českých stolních tenistů vybojovali tři bronzové medaile: družstvo kadetů a dvě ve smíšené kadetské čtyřhře. Bezprostředně po konci MEJ se definitivně rozhodlo, že místo původně avizované O2 Arény v Praze se mistrovství Evropy 2010 uskuteční na podzim v Ostravě v ČEZ Aréně. V Praze se konal již 10. ročník Prague Open, který se postupně vypracoval na největší mezinárodní turnaj v Česku a každoročně v srpnu otevírá novou sezonu. V hale Oáza na Pankráci zvítězili ve dvouhře polští reprezentanti čínského původu Wang Zengyi (muži) a Li Qian (ženy). Již loni v Petrohradu se termín evropského šampionátu přesunul na podzim a pokračoval v roční periodicitě. (V.Slobodzian, osobní komunikace 10. 1. 2011).

Nyní se sešel výkvět starého kontinentu v německém Stuttgartu ve dnech 13. až 20. září 2009. Družstvo žen (Štrbíková, Vacenovská, Hadačová, Pěnkavová, Harabaszová) pod vedením trenéra Cecavy získalo první ženskou medaili v historii samostatné České republiky. K bronzu se dopracovala naše trojice Štrbíková, Vacenovská, Hadačová přes utkání ve skupině B proti Litvě (3:0), Maďarsku (3:1) a Polsku (1:3) a čtvrtfinálové vítězství nad Rumunkami 3:0. V semifinále jsme podlehli pozdějším mistrýním Evropy z Nizozemska 0:3. Muži (Korbel, Prokopcov, Pavelka, Šimončík, Gavlas) startovali po roční odmlce opět v Championships divizi. Ve skupině C si vedli dobře, porazili Švédsko 3:1 a Belgie 3:0, prohráli s Maďarskem 2:3. Přesto jsme potupovali ze skupiny jako první do čtvrtfinále a měli velkou šanci na medaili v utkání proti Dánsku. Podlehli jsme však pozdějším finalistům 0:3 a ve střetnutích o 5. až 8. místo jsme nejprve neuspěli proti Bělorusku (0:3) a poté po vítězství nad Švédy opět 3:1 obsadili konečnou sedmou příčku. V soutěžích jednotlivců stojí nejvýše čtvrtfinále čtyřhry Štrbíková - Vacenovská a osmifinále dvouhry Hadačové. Tituly ve dvouhře získali Dán Maze a Wu Jiaduo z Německa. Mužský tým (Korbel, Prokopcov, Jančařík) startoval o měsíc později (22. - 25. 10.) v Linci na Světovém poháru družstev. Do čtvrtfinále jsme postoupili z baráže po výhře nad Brazílií 3:0. Mezi osmičkou nejlepších týmů se české družstvo střetlo s Německem, ale utkání skončilo blamáží. Na stole vyhrálo Německo 3:2, ale ve skutečnosti uhrálo pouze jeden bod (Ovtcharov - Jančařík 3:0), protože Prokopcov porazil jak Süsse, tak Bauma 3:1. Korbel nebyl připuštěn hlavním rozhodčím ke hře, neboť neprošla kontrolou jeho raketa (potahy), a protože se mu to samé stalo už při zápase s Brazílií, byl diskvalifikován.

Nemohl nastoupit v druhém singlu proti Ovtcharovovi, ani ve čtyřhře za stavu 1:1. Vánoční turnaj s Českou televizí se přestěhoval do Bělé pod Bezdězem, kde jeho 5. ročník vyhrál 26. prosince 2009 Dimitrij Prokopcov, jenž ve finále porazil Martina Olejníka 4:2. Týden před touto tradiční tečkou za uplynulým rokem se konal v Havířově kontrolní turnaj reprezentantů pod názvem TOP 12 o Pohár České televize. Do finále se nečekaně proboujel Jiří Vráblík, který v něm dokázal zvítězit nad favoritem Petrem Korbelem 4:3. Ve třetím lednovém víkendu 2010 hostily slovenské Topolčany účastníky juniorského a kadetského TOP 10. Pavel Širuček potvrdil příslušnost k evropské juniorské špičce a vybojoval bronzový stupínek. Po téměř roční přestávce pokračovala JOOLA Evropská liga národů utkáními 3. kole. Na začátku března naše ženy (Štrbíková, Vacenovská, Pěnkavová) v Challenge divizi bez větších problémů porazily v Jaroměři Rusko 3:0 a vedly skupinu A. Zato muži se museli poprvé smířit s porážkou, když trojice Prokopcov, Vráblík, Šimončík podlehla ve Walesu Rakousku 2:3. Domácí nenastoupili v nejsilnějším složení, chyběli Schlager a Chen Weixing, nám Korbel. Domácí mistrovské tituly se rozdělovaly tradičně v březnu, nyní v Hodoníně, kam se šampionát vrátil po roční přestávce. Loňský finalista Dimitrij Prokopcov tentokrát již vyhrál a má další primát. Po zlatu na mistrovství Ukrajiny je také českým šampionem. Renáta Štrbíková obhájila zlato a je mistryní už posedmé. Na začátku května vrcholily obě naše extraligy. Ta mužská měla očekávaného prvního finalistu El Niño Praha (Dima Prokopcov, Tomáš Konečný, Michal Obešlo, Tomáš Tregler, trenér Pavel Špaček) a méně očekávaného druhého finalistu Sokol Králův Dvůr. Duel o titul se odehrál jen třikrát, neboť finálová série skončila 3:0 (3:1, 3:0, 3:0). Poprvé se play off hrálo do tří vítězných bodů, jako je tomu v mezinárodních soutěžích. El Niño dlouhodobě kraluje v našem klubovém stolním tenise, neboť vyhrálo po šesté a počtvrté v řadě za sebou. V ženské extralize skončilo tříleté kralování Hodonína. Již neměl k dispozici nejlepší hráčku, Číňanku Shi Dan, a tak se do finále proboujely MSK Břeclav Gumotex a SK Frýdlant nad Ostravicí (Jana Dobešová, Marie Hrachová, Nikola Roubalová), který v semifinále v dramatické sérii vyřadil 2:1 právě Hodonín. Finále vyhrála Břeclav (Renáta Štrbíková, Kristýna Mikulcová, Jelena Dubkovová, trenér Petr Nedoma) hladce 2:0 (5:0 a 5:1) a po pěti letech se vrátil titul do jihomoravského klubu. Po dvou letech se opět konalo mistrovství světa družstev. Hostila ho Moskva od 23. do 30. května 2010. Český tým mužů (Korbel, Prokopcov, Šimončík, nováčkové Vráblík a Tregler, trenér Demek) těžko mohl pomýšlet na obhajobu pátého místa z MS 2008. Přesto je devátá příčka úspěch. Ze skupiny B postoupil jako třetí, když dvakrát prohrál (S Jižní Koreou a Švédskem 1:3) a v osmifinále narazil na domácí Rusko. To bylo nad naše síly (3:0). V utkáních o 9. - 12. místo jsme

porazili Švédsko 3:2 a Rakousko 3:0, skončili devátí a pátí mezi Evropany. Ženské družstvo (Vacenovská, Hadačová, Pěnkavová, Smiščíková, trenér Cecava) postrádalo Štrbíkovou (připravovala se na maturitu) a ve skupině B pouze jednou vyhrálo (nad USA 3:2). Čtyři porážky: Nizozemí 0:3, Singapur 1:3, Španělsko 1:3, Německo 1:3 nás odsunuly do skupiny o 13. až 24. místo. Po nešťastné porážce 2:3 se Slovenskem (Pěnkavová neproměnila v posledním setu pátého zápasu osm mečbolů proti Majerčíkové-Marčekové) naše stolní tenistky porazily Rakousko 3:0 a podlehly Anglii 2:3. To znamenalo celkové 22. místo a nejistotu pro udržení se v Premier divizi. Tituly si odvezli muži Číny a senzačně ženy Singapuru. ČAST se již delší dobu intenzívně připravovala na 29. mistrovství Evropy, jehož dějištěm byla od 11. do 19. září 2010 Ostrava. (V.Slobodzian, osobní komunikace 10. 1. 2011).

Překvapivě hladce vstoupili do soutěže mužů čeští stolní tenisté, když v úvodním utkání skupiny A porazili Řecko 3:0. Trojice Prokopcov, Korbel a Šimončík předvedla bezchybný výkon a výrazným způsobem posílila postupové ambice. Soupeř přijel do Ostravy s dlouholetou oporou Kreangou a velmi kvalitním obráněm Gionisem. Přestože je nováčkem v elitní skupině, měli čeští hráči před utkáním oprávněné obavy. Dmitrij Prokopcov však hned v úvodním duelu zavelel k bleskovému útoku a Gionise porazil 3:2. Trenéru Demkovi vyšel tah se sestavou. Přál si, aby právě v prvních zápasech proti sobě nastoupili Prokopcov s Gionisem a po nich se představily jedničky obou týmů Korbel s Kreangou. Oba předváděli rychlý stolní tenis, a přestože český hráč vedl už 2:0 na sety, musel o cenné vítězství tvrdě bojovat. Třetí bod českého národního týmu přidal Josef Šimončík. Řek Papageorgiou sice vyhrál první set, ovšem to na celkové vítězství nestačilo. Velmi smolným způsobem vstoupily do turnaje české stolní tenistky. Prohrály s Maďarkami 2:3 a velmi si zkomplikovaly cestu za obhajobou bronzových medailí. Vacenovská sice v úvodním zápase proti Potaové prohrála první set 9:11, pak ale měla v koncovkách mnohem víc trpělivosti a ve čtvrtém setu navíc i pevnou ruku. Šest mečbolů její soupeřka dokázala odvrátit, ale ten sedmý znamenal první bod pro českou reprezentaci. Druhý pak přidala Štrbíková, která předvedla v duelu proti Tóthové skvělý výkon. Aktivní rychlou hrou získala úvodní dva sety, a přestože ve třetím dějství zaváhala, dokázala nakonec zápas dotáhnout do vítězného konce. První bod Maďarky získaly v utkání trojek. Stejně jako na loňském šampionátu v Německu Hadašová prohrála s Lovasovou. Netušila ovšem, že slibné vedení Češky nedokážou využít a nakonec souboj s Maďarkami prohrají. Několik stovek fanoušků v hale hnalo české reprezentantky za vítězstvím, ovšem

Maďarkám se obrat povedl na sto procent. Štrbíková prohrála s Potaovou až nečekaně hladce. Za stavu 2:2 měla v souboji dvou žebříčkově nejlepších hráček Iveta Vacenovská vynikající nástup. Vyhrála první set a opět to vypadalo, že by se nakonec přece jen mohly z vítězství radovat české hráčky. Nejlepší maďarská hráčka Kristina Tóthová sice nezískala oba body, ovšem po utkání byla velmi spokojená. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

Mimořádný kolektivní výkon posunul české stolní tenistky zpět do bojů o postup do vyřazovacích bojů. Po prohře s Maďarkami si trojice Vacenovská, Štrbíková a Hadačová dokázala poradit s běloruskými obránářkami a zvítězila 3:2. V prvním zápase proti Viktorii Pavlovičové si ve třetím setu za stavu 0:2 poranila Štrbíková levé stehno. Po krátké přestávce se vrátila za stůl s bandáží na noze, otočila vývoj setu z 0:2 na 8:4, ovšem zkušená Běloruska dokázala závěr kontrolovat a získala první bod. K obratu v utkání zavelela Iveta Vacenovská, která doslova zametla s Veronikou Pavlovičovou. Vyhrála hladce všechny tři sety, když soupeřku drtila trpělivou mezihrou a tvrdými výpady. Důležitý bod poté přidala Dana Hadačová. Úvodní duel proti Maďarsku ji nezastihl v optimální pohodě, ovšem tentokrát ukázala, jak platnou členkou družstva dokáže být. Neustále musela dotahovat náskok Alen Dubkové a v rozhodujícím setu se k ní přiklonilo štěstí. Ve vyrovnané koncovce utkání zápas zakončila nechytatelným prasátkem. Vyrovnaná bitva o důležité vítězství, pokračovala soubojem týmových jedniček. Vacenovská sice dobře začala, ale Viktoria Pavlovičová vyrovнала na 2:2. Rozhodnout tak musel vítězný souboj Štrbíkové s mladší ze sester Veronikou. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

Bez Petra Korbela v sestavě nastoupili ke svému druhému utkání soutěže družstev čeští muži. Favorizovaným Němcům byli i přesto vyrovnaným soupeřem a prohráli až po boji 1:3. Trenér Tomáš Demek nechal nejzkušenějšího hráče svého výběru odpočívat a místo něj poslal do boje Jiřího Vráblíka. Jeho svěřenci se hráli s největším favoritem na celkové vítězství v turnaji opravdu velmi otevřenou partii, Vráblík sice prohrál s Bollem 0:3, ale svoji kůži rozhodně neprodal lacino. Stejně jako ve včerejším souboji s Polskem, měli i tentokrát Němci víc práce, než možná sami čekali. Prokopcov porazil ve druhé dvouhře Süsse a vyrovnal stav utkání. Pak vzal Šimončík první set Ovčarovovi a diváci v hale začali mohutně český tým povzbuzovat. Český reprezentant skvěle měnil tempo hry a s tím měl jeho soupeř veliké problémy. K překvapení ovšem nedošlo. Ovčarov vývoj utkání otočil a získal důležitý druhý bod. Definitivní tečku za utkání udělal evropský hráč číslo

jedna Timo Boll, který si bez větších problémů poradil s Prokopcovem. Přestože české stolní tenistky v posledním utkání skupiny zvítězily nad Švédskem hladce 3:0, musely ještě déle, než hodinu čekat na definitivní rozluštění postupové tajenky skupiny C. Na vedlejším stole v ČEZ Aréně totiž stále ještě probíhal souboj Bělorusek s Maďarkami. Výhra Bělorusek 3:2 vehnala do očí českých hráček, sedících na tribuně slzy do očí. Bronzové medailistky posledního mistrovství Evropy totiž o jeden jediný set nepostoupily. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>)

Přesně podle předem stanoveného plánu prošli čeští reprezentanti základní skupinou soutěže družstev. Trenér Tomáš Demek se nebál nechat sedět v dopoledním utkání proti Německu nejlepšího hráče Korbela, protože právě od české jedničky čekal zisk klíčového bodu ve večerním souboji s Polskem. Češi sice prohráli 1:3, ovšem tento výsledek jim zajistil postup mezi nejlepšími osmi týmy soutěže mužů. Zkušený Korbel totiž trenérovo přání vyslyšel do puntíku. Před zaplněným hledištěm ostravské ČEZ Arény si ve čtyřech setech poradil s naturalizovaným Číňanem Wang Zeng Yi. Prokopcov podlehl v dalším zápase duelu s Polskem Blaszczykovi, Vráblik nezvládl dobře rozehraný duel se Suchem a v posledním zápase Prokopcov nedokázal uhrát ani set proti Wangovi. Korbelův bod společně s vítězstvím Německa nad Řeckem v dalším utkání skupiny však znamenaly definitivní jistotu účasti ve čtvrtfinále. I přesto, že Češi nakonec vyhráli ve skupině vlastně jen jediný duel s Řeckem. Možná ani zkušený odborník by si po úvodních dvouhrách čtvrtfinálového utkání Česka s Ruskem na vítězství českého týmu nesadil. Korbel s Prokopcovem prohráli první své zápasy a diváci v hale rozpačitě krčili rameny. Jenže pak zavelel Šimončík k senzačnímu obratu, který znamenal vítězství 3:2, postup do semifinále a jistou medaili. Češi předvedli maximálně obětavý výkon, nevzdali se ani za nepříznivého stavu a zaslouženě sklidili potlesk celé haly. Trenér Tomáš Demek držel v rukávu trumfové eso v podobě Josefa Šimončíka. Jeho smršť v prvním setu, ve kterém vedl nad Kuzminem 10:0, ruského reprezentanta totálně rozhodila. Šimončík ho úplně vymazal z dvorce a pozvedl český prapor směrem vzhůru. Diváci se v tu chvíli okamžitě dostali do varu a začali české hráče mohutně povzbuzovat. Korbel předvedl proti Smirnovovi nesmírně takticky vyspělý výkon a šel krůček za krůčkem vstříc druhému vítězství. Jeho druhý bod znamenal vyrovnání a vše držely v rukou reprezentační dvojky. Prokopcov měl pevnější nervy a za mohutného povzbuzování fanoušků dotáhl zápas do vítězného konce. Sen o finálové účasti v soutěži mužů se rozplynul. Čeští reprezentanti v semifinálovém duelu s

Běloruskem prohráli 1:3 a musí se tak spokojit s bronzovými medailemi. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

V soutěži jednotlivců měli nejjednodušší cestu do druhého kola Josef Šimončík a Tomáš Tregler, kteří postoupili bez boje. Zraněný Španěl He Zhiwen, stejně jako zkušený běloruský obránář Ščetinin, byli přitom papírově nejtěžšími soupeři, se kterými Češi na úvod soutěže jednotlivců měli hrát. Největší dávku smůly si vybral Michal Obešlo. V souboji s Chorvatem Juzbašičem měl výhodu čtyř mečbolů, ale ani jeden nedokázal využít. Ostatním se dařilo mnohem víc. Jiří Vráblík si snadno poradil se Slovincem Zafosnikovem 4:0. Stejně hladce postoupil také Dmitrij Prokopcov, který porazil Srba Jevtoviče, Tomáš Konečný, který si poradil s Turkem Hacim a Antonín Gavlas. Ten porazil Litevce Udru. Česká jednička Petr Korbel se v prvním kole rovněž příliš nezapotil. Srb Subotič nekladl žádný odpor a Korbel se mohl v klidu zamyslet nad soupeřem pro druhé kolo. Cenné vítězství si na své konto připsal také Pavel Širůček. Vyhrál po sedmisetové bitvě nad Rumunem Dodeanem. Podobně jako Obešlo, vedl v posledním setu 10:7 a rovněž zahodil několik mečbolů. Svého reprezentačního kolegu však nenapodobil a koncovku nakonec získal pro sebe. O poznání hůře se vedlo českým reprezentantkám. Do druhého kola nepostoupily hned tři z nich. Renáta Štrbíková mezi ně ovšem nepatřila, i když přiznala, že se na postup pořádně nadřela. Proti ruské obránářce Ganinové nastoupila v rozcvičovací hale, což ovšem považovala za drobnou výhodu. Dana Hadačová vyřadila Polku Grzybowskou. Z postupu do druhého kola se rovněž mohla těšit Iveta Vacenovská, která měla z Chorvatky Molnárové před zápasem velký respekt. Se soutěží se na opak rozloučilo trio Martina Smiščíková, Kateřina Pěnkavová a Lenka Harbaszová. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

Mohutným skandování „Pepa, Pepa“ vyprovázeli diváci z haly Josefa Šimončíka, který v utkání s ruským reprezentantem Šibajevem odvrátil v šestém setu mečbol a v rozhodujícím dějství rozhodl o svém postupu mezi nejlepšími 32 hráčů. Na postup se nadřel i Petr Korbel. Ukrajinec Žmuděnko hrál velmi odvážně a vzal české jedničky dva sety. Další z českých hráčů ve druhém kole už tolik štěstí neměli. Dmitrij Prokopcov prohrál s ukrajinskou jedničkou Pryščepou 2:4 a byl po zápase hodně zklamaný. Další Češi nestrávili za stolem tolik času jako například Šimončík. Vráblík prohrál 0:4 s Portugalcem Monteiro, Gavlas s Rusem Skačkovem 0:4, Tregler s Francouzem Lebessonem 2:4. Ze čtyř českých hráček, které postoupily do druhého kola, se mezi

nejlepších 32 probojovaly pouze dvě. Hana Matelová prohrála s Němkou Silbereisenovou 1:4, Dana Hadačová bohužel nestačila na Španělku Dvorakovou a rovněž pro ni turnaj skončil. Renáta Štrbíková ale porazila Srbku Erdeljiovou 4:1 a Iveta Vacenovská vyřadila Bulharku Remziovou 4:2. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

Ve vynikajících výkonech na šampionátu pokračoval ve třetím kole dvouhry Josef Šimončík. Porazil zkušeného Chorvata Primorace 4:1 a postoupil mezi 16 nejlepších hráčů. Prodloužil tak svoji sérii neporazitelnosti na čtyři zápasy. České reprezentantky v boji o postup do osmifinále neuspěly. Iveta Vacenovská prohrála s Lucemburčankou Ni Xialian 1:4. Štrbíková prohrála s tureckou reprezentantkou Hu Melek až po sedmisetové bitvě. Štrbíková s Ivetou Vacenovskou porazily anglický pár Le Fevreová - Hicksová hladce 3:0 a ve večerním programu nastoupí proti maďarské dvojici Tóthová - Pótaová. Opora českého národního týmu Petr Korbel vypadl v soutěži jednotlivců v boji o postup do osmifinále s Wernerem Schlagerem. Se sklopenými hlavami odcházely české reprezentantky Iveta Vacenovská a Renáta Štrbíková od stolu po čtvrtfinálovém utkání s maďarským párem Tóthová – Pótaová. Poslední český zástupce v soutěžích jednotlivců Josef Šimončík skončil také, když v boji o postup prohrál s Francouzem Mattenetem 1:4. (<http://ec2010.ping-pong.cz/>).

Tabulka 9. Mistři České republiky 2001 - 2011

Ročník	Dvouhra M	Dvouhra Ž	Čtyřhra M	Čtyřhra Ž
2001	Korbel	Dobešová	Krčil-Olejník	Vachovcová-Weberová
2002	Korbel	Štrbíková	Korbel-Klásek	Štrbíková-Vachovcová
2003	Plachý	Vachovcová	Šimončík-Kaucký	Vachovcová-Vacenovská
2004	Pavelka	Štrbíková	Šimončík-Janásek	Vachovcová-Vacenovská
2005	Košťál	Vacenovská	Plachý-Výborný	Vachovcová-Vacenovská
2006	Korbel	Štrbíková	David-Vráblík	Vachovcová-Vacenovská
2007	Plachý	Vacenovská	Šimončík-Vožický	Weberová-Pěnkavová
2008	Košťál	Hadačová	Šimončík-Vožický	Weberová-Pěnkavová
2009	Šimončík	Štrbíková	Čihák-David	Kučerová-Blašková
2010	Prokopcov	Štrbíková	Prokopcov-Konečný	Hadačová-Pěnkavová
2011	Prokopcov	Vacenovská	Obešlo M. - Kaucký	Hadačová-Pěnkavová

6. ZÁVĚR A DISKUSE

Cíl bakalářské práce shrnout a zmapovat historii stolního tenisu v ČR byl splněn. Pomocí zvolených metod a použitých technik jsem zpracoval hlavní cíl této práce, a to historii stolního tenisu v ČR. S cílem dosáhnout nejlepšího zachycení historie jsem se snažil čerpat z více zdrojů, aby došlo k vyloučení případných chyb jednoho zdroje.

V této práci jsem chronologicky zachytil historii stolního tenisu v ČR v jednotlivých důležitých obdobích. Období mezi válkami, období poválečné až do současnosti. Dostal jsem se až ke kořenům vzniku stolního tenisu ve světě a seznámil jsem se s mnoha mezníky v jeho historii. Stolní tenis, který se během svého vývoje stal oblíbeným sportem jak v České republice, tak v mnoha dalších zemích světa, je hra zrozená z radosti a pro radost. Na základě dlouhodobě dosahovaných dobrých výsledků našich hráčů v mezinárodních soutěžích lze říci, že úroveň stolního tenisu v České republice je ve srovnání s dalšími státy na dobré úrovni. Práce je seřazena přehledně po jednotlivých desetiletích.

Z práce je zřejmé, že největší úspěchy skončily érou Milana Orlovskeho a Marie Hrachové. Ještě tady je Petr Korbel, ale jeho výsledky za předchůdci již zaostávají. Česká reprezentace zaznamenala v posledních letech celou řadu skvělých úspěchů v mládežnických kategoriích. Avšak přechodem do kategorie dospělých většinou dochází ke ztrátě vydotyčtých pozic, k ustrnutí výkonnostního růstu, z hráčů evropského formátu se stávají jen hráči průměrní. Tyto skutečnosti jsou velmi znepokojivé a úzce korespondují s otázkou týkající se započeti specializované přípravy mladých stolních tenistů. Mezi největší nedostatky patří špatná fyzická kondice, která je velmi důležitá hlavně pro zvládnutí dlouhých turnajů. Někteří hráči jsou schopni hrát kvalitní utkání v soutěži družstev, ale v soutěži jednotlivců už nemají dostatek fyzických sil. Velmi často, téměř ve většině případů, nezvládáme koncovky setů, máme špatnou psychickou odolnost v rozhodujících momentech. Tento problém není v nedostatku zahraničních startů, jak někteří namítají. Většina našich hráčů má množství mezinárodních zkušeností z těžkých utkání a turnajů a přesto rozhodující chvíle jednotlivých utkání nezvládá. Psychika totiž významně souvisí se špatnou fyzickou kondicí i celkovou trénovaností. Ně kterým hráčů by rovněž prospěla práce se specializovaným sportovním psychologem. Významným nedostatkem našich hráčů je rovněž množství chyb u prvních úderů. Většina z nich má jen průměrné podání i příjem podání. Stejně tak zaostáváme v jistotě, umístění a kvalitě

prvního topspinu po příjmu. I zde je potřeba více se zaměřit v tréninku na nácvik podání, jeho příjmu a prvního úderu po příjmu, od čehož se dnes odvíjí vývoj každé úderové výměny. Máme však i velká pozitiva. Mezi nejdůležitější patří jistě poměrně vysoká úroveň české ligy. Dále vysoká členská základna, i když příchod mladých hráčů v poslední době stagnuje, stejně jako i v jiných sportovních odvětvích.

Tato práce nebyla zaměřena jen na aktuální výsledky, ale také na srovnání výsledků dosahovaných v České republice a v ostatních zemích za určitou dobu při pohledu do let minulých. Na základě výsledků dosahovaných během posledních let lze předpokládat, že budoucnost na poli reprezentačním se pro Českou republiku bude vyvíjet dobře. Kluby ve všech krajích jsou aktivní, spolupracují spolu a dobře komunikují s ČAST. Obsah práce by měl čtenáři sloužit jako stručný souhrn historie stolního tenisu a výsledků, kterých stolní tenisté ČR dosáhli v celé 85 leté historii.

7. SOUHRN

Cílem této bakalářské práce bylo vytvořit ucelený historický pohled na vznik a vývoj stolního tenisu v České republice. Analyzovat všechny dostupné zdroje, zachytit první informace o vzniku stolního tenisu ve světě i v ČR, popsat průběh jednotlivých ročníků, zaznamenat důležité etapy od historie až po současnost.

Pro srozumitelné pochopení bakalářské práce jsem definoval některé pojmy, pravidla a termíny, které vysvětlují použité zkratky. Poznatky jsem přehledně uspořádal a vytvořil tak teoretický základ pro zpracování výsledkové části. Popsal jsem metody a techniky, kterými jsem dosáhl stanovených cílů. S pomocí této metodiky jsem vytvořil vlastní práci a podle uvedených úkolů splnil cíle bakalářské práce. Zmapoval jsem 85 letou historii stolního tenisu v ČR od úplných začátků.

Výsledky, kterých dosáhli naši stolní tenisté na mezinárodní sportovní scéně, ukazují na vysokou úroveň tohoto sportu v České republice.

8. SUMMARY

Goal of this bachelor thesis was to create full historic view on origin and development of table tennis in the Czech Republic. To analyze all accessible sources, to record first information of table tennis origin in the world and the Czech Republic, to describe course of each year's volumes, to note important periods from history to the present.

To understand the bachelor thesis clearly I defined several terms, rules and dates, which explain used abbreviations. Findings were ordered schematically and theoretical basis for outcome part was created. I described methods and techniques, which helped me to achieve defined goals. With the aid of this method I created my own work and according stated objectives realized goals of this bachelor thesis. I mapped the 85 year history of table tennis in the Czech Republic since its entire beginning.

Successes of our table tennis players at the world championships show high level of table tennis in the Czech Republic.

9. REFERENČNÍ SEZNAM

- Andreadis, I. (1959). *Třemi světadíly*. Praha.
- Frömel, K. (2002). *Kompendium pro psaní a publikování v kinantropologii*. Olomouc:VUP
- Hýbner, J. a. (1984). *Stolní tenis pro trenéry III. třídy*. Praha: Olympia .
- Hýbner, J. a. (1999). *Učební texty pro trenéry stolního tenisu*. Praha: ČAST.
- Hýbner, J. (2002). *Stolní tenis*. Praha: Grada Publishing a.s.
- Nekvasil, J., P. H. (1940). *Stolní tenis a jeho svět*. Praha.
- Paleček, V. (1982). *Pravidla stolního tenisu*. Praha: Olympia.
- Slobodzian, V. (2005). *80. let československého stolního tenisu*. Praha: SPOZIA.
- Slobodzian, V. (2009). *To byl hráč*. Praha: Opympia.
- Váňa, B. (1948). *Pět stupňů k mistrovství světa*. Praha: vlastní náklad.
- 2010 Liebherr European Table Tennis Championchips 11-19 september 2010 in Ostrava, Czech Republic. Retrieved 28. 2. 2011 from the World Wide Web: HYPERLINK "http://ec2010.ping-pong.cz/index.php?page=home" <http://ec2010.ping-pong.cz/index.php?page=home>

10. PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Medailisté z mistrovství světa 1926 - 2010

Dvouhra mužů

1933 Baden Victor Barna (Maď.), **Stanislav Kolář (ČSR)**, Sándor Glancz (Maď.), Adrian Haydon (Ang.).

1936 Praha **Stanislav Kolář (ČSR)**, Aloizy Ehrlich (Pol.), Férénc Soós (Maď.), Richard Bergmann (Rak.).

1938 Londýn **Bohumil Váňa (ČSR)**, Richard Bergmann (Rak.), Victor Barna, Tibor Házi (oba Maď.).

1939 Káhira Richard Bergmann (Ang.), Aloizy Ehrlich (Pol.), **Bohumil Váňa (ČSR)**, Žarko Dolinar (Jug.).

1947 Paříž **Bohumil Váňa (ČSR)**, Férénc Sidó (Maď.), Johnny Leach (Ang.), Louis Pagliaro (USA).

1948 Londýn Richard Bergmann (Ang.), Bohumil Váňa (ČSR), **Ivan Andreadis (ČSR)**, Guy Amouretti (Fr.).

1949 Stockholm Johnny Leach (Ang.), **Bohumil Váňa (ČSR)**, Férénc Soós (Maď.), Marty Reisman (USA).

1950 Budapešť Richard Bergmann (Ang.) Férénc Soós (Maď.) Férénc Sidó (Maď.), **Ivan Andreadis (ČSR)**

1951 Vídeň Johnny Leach (Ang.) **Ivan Andreadis (ČSR)**, **Václav Tereba (ČSR)**, Férénc Sidó (Maď.).

1953 Bukurešť Férénc Sidó (Maď.), **Ivan Andreadis (ČSR)**, Ladislav Štípek (ČSR), József Koczian (Maď.).

1954 Londýn Ičiro Ogimura (Jap.), Tage Flisberg (Švéd.), **Ivan Andreadis (ČSR)**, Richard Bergmann (Ang.).

1957 Stockholm Tošijaki Tanaka (Jap.), Ičiro Ogimura (Jap.), Heinz Schneider (NDR), **Ivan Andreadis (ČSR)**.

Dvouhra žen

1932 Praha Anna Siposová (Maď.), Maria Mednyanszká (Maď.), Magda Galová (Maď.), **Marie Šmídová (ČSR)**.

1934 Paříž Marie Kettnerová (ČSR), Astrid Krebsbachová (Něm.), Dora Emdinová (Ang.), Magda Galová (Maď.).

1935 Londýn Marie Kettnerová (ČSR), Magda Galová (Maď.), Marcelle Delacourová (Fr.), Marie Šmídová (ČSR).

1936 Praha Ruth Aaronsová (USA), Astrid Krebsbachová (Něm.), **Marie Kettnerová, Marie Šmídová (obě ČSR)**.

1937 Baden Ruth Aaronsová (USA), Gertrude Pritziová (Rak.), **Marie Kettnerová (ČSR)**, Hilde Bussmannová (Něm.).

1938 Londýn Gertrude Pritziová (Rak.), **Vlasta Depetrisová (ČSR)**, **Věra Votrubcová (ČSR)**, Betty Henryová (USA).

1939 Káhira Vlasta Depetrisová (ČSR), Gertrude Pritziová (Něm.), Samiha Nailiyová (Egypt), **Marie Kettnerová (ČSR)**.

1948 Londýn Gizella Farkasová (Maď.), Vera Thomasová-Daceová (Ang.), Angelica Rozeanuová (Rum.), **Vlasta Pokorná (ČSR)**.

1949 Stockholm Gizella Farkasová (Maď.), **Květoslava Hrušková (ČSR)**, Gertrude Pritziová (Rak.), Thelma Thallová (USA).

1971 Nagoja Lin Huiqing (ČLR), Zheng Minzhi (ČLR), **Ilona Voštová (ČSSR)**, Li Li (ČLR).

1973 Sarajevo Hu Yulan (ČLR), **Alica Grofová (ČSSR)**, Zhang Li (ČLR), Park Mi Ra (Kor. rep.).

Čtyřhra mužů

1931 Budapešť Barna-Szabados (Maď.), Dávid-Kelén (Maď.), **Svoboda-Lauterbach (ČSR)**, Feher-Liebster (Rak.).

1934 Paříž Barna-Szabados (Maď.), Glancz-Házi (Maď.), Boros-Nyitrai (Maď.), **Hamer-Kohn (ČSR)**.

1936 Praha McClure-Blattner (USA) **Kolář-Petříček (ČSR)** Soós-Házi (Maď.), **Fleischner-Šlár (ČSR)**

1937 Baden McClure-Blattner (USA), Göbel-Bergmann (Rak.), **Piwetz-Hamer, Tereba-Šlár (všichni ČSR)**

1938 Londýn McClure-Schiff (USA), Barna-Bellak (Maď.), **Kolář-Tereba (ČSR)**, Filby-Lurie (Ang.).

1939 Káhira Barna-Bergmann (Ang.) **Hamer-Tartakower (ČSR/Luc.)**, Lurie-Hyde (Ang.), Bedoc-Haguenauer (Fr.).

1947 Paříž Váňa-Šlár (ČSR), Leach-Carrington (Ang.), Barna-Haydon (Ang.), **Tereba-Štípek (ČSR).**

1948 Londýn Váňa-Štípek (ČSR), Soós-Haydon (Maď./Ang.), Barna-Bergmann (Ang.), Bednar-Wunsch (Rak.).

1949 Stockholm Andreadis-Tokár (ČSR), Váňa-Štípek (ČSR), Miles-Cartland (USA), Bergmann-Flisberg (Ang./Švéd.).

1950 Budapešť Sidó-Soós (Maď.), Andreadis-Tokár (ČSR), Váňa-Štípek, Tereba-Turnovský (všichni ČSR)

1951 Vídeň Váňa-Andreadis (ČSR), Koczian-Sidó (Maď.), **Štípek-Tokár (ČSR),** Leach-Carrington (Ang.).

1953 Bukurešť Sidó-Koczian (Maď.), Leach-Bergmann (Ang.), **Váňa-Andreadis (ČSR),** Barna-Haydon (Ang.).

1954 Londýn V. Harangozo-Dolinar (Jug.), Haguenuer-Barna (Fr./Ang.), Tomita-Ogimura (Jap.), **Tereba-Šlár (ČSR).**

1955 Utrecht Andreadis-Štípek (ČSR), V. Harangozo-Dolinar (Jug.), Tomita-Ogimura (Jap.), Sidó-Koczian (Maď.).

1956 Tokio Tomita-Ogimura (Jap.), Andreadis-Štípek (ČSR), Tereba-Vyhnanovský (ČSR), Tsunoda-Tanaka (Jap.).

1957 Stockholm Andreadis-Štípek (ČSR), Ogimura-Tanaka (Jap.), Tsunoda-Mijata (Jap.), Sidó-Gyetvai (Maď.).

1959 Dortmund Murakami-Ogimura (Jap.), Štípek-Vyhnanovský (ČSR), Berczik-Földy (Maď.), Alsér-Rakell (Švéd.).

1967 Stockholm Alsér-Johansson (Švéd.), Amelin-Gomozkov (SSSR), Hasegawa-Kohno (Jap.), **Miko-Staněk (ČSSR).**

1985 Göteborg Appelgren-Carlsson (Švéd.), Orłowski-Panský (ČSSR), Fan Changmao-He Zhiwen, Jiang Jialiang-Cai Zhenhua (všichni ČLR).

Čtyřhra žen

1931 Budapešť Mednyanszká-Siposová (Maď.), Galová-Tiszaiová (Maď.), Ferbathová-Reitzerová (Rak.), **Šmídová-Rüsterová (ČSR/Něm.).**

1932 Praha Mednyanszká-Siposová (Maď.), Braunová-Šmídová (ČSR), Pavlásková-Zdobnická (ČSR), Galová-Denkerová (Maď./Něm.).

1933 Baden Mednyanszká-Siposová (Maď.), Ráczová-Galová (Maď.), Schulzová-Denkerová (Něm.), **Veselská-Walterová (ČSR).**

- 1934 Paříž** Mednyanszká-Siposová (Maď.), Krebsbachová-Denkerová (Něm.), **Kettnerová-Šmídová (ČSR)**, Galová-Bussmannová (Maď./Něm.).
- 1935 Londýn** Mednyanszká-Siposová (Maď.), **Kettnerová-Šmídová (ČSR)**, Krebsbachová-Denkerová (Něm.), Bookerová-Bussmannová (Ang./Něm.).
- 1936 Praha** **Kettnerová-Šmídová (ČSR)**, **Votrubcová-Depetrisová (ČSR)**, Aaronsová-Purvesová (USA), Galová-Mednyanszká (Maď.).
- 1937 Baden** **Votrubcová-Depetrisová (ČSR)**, Osborneová-Woodheadová (An.), Hutchingsová-Wertlová (Ang./Rak.), **Kettnerová-Schulzová (ČSR/Něm.)**.
- 1938 Londýn** **Votrubcová-Depetrisová (ČSR)**, Beregióvá-Ferenczyová (Maď.), Jordanová-Hodgkinsonová, Emdinová-Osborneová (všechny Ang.).
- 1939 Káhira** Bussmannová-Pritziová (Něm.), Koloszvaryová-Adelsteinová, **Votrubcová-Depetrisová (ČSR)**, **Kettnerová-Nailyová (ČSR/Egypt)**.
- 1949 Stockholm** Farkasová-Elliotová (Maď./Skot.), Barnesová-Crosbyová (Ang.), **Fürstová-Koťátková (ČSR)**, Karpatiová-Mezeiová (Maď.).
- 1950 Budapešť** Beregióvá-Elliotová (Ang./Skot.), Farkasová-Rozeanuová (Rum), Franksová-Daceová (Ang.), **Hrušková-Fürstová (ČSR)**.
- 1969 Mnichov** Rudnovová-Grinbergová (SSSR), Alexandruová-Mihalcová (Rum.) Choi Hwan Hwan-Choi Jung Sook (Kor. rep.), **Voštová-Jitka Karlíková (ČSR)**.

Smíšená čtyřhra

- 1932 Praha** Barna-Siposová (Maď.), Szabados-Mednyanszká (Maď.), Glancz-Galová (Maď.), **Jílek-Šmídová (ČSR)**.
- 1934 Paříž** Szabados-Mednyanszká (Maď.), Barna-Siposová (Maď.), **Kolář-Šmídová (ČSR)**, Bellak-Berryová (Maď./Ang.).
- 1935 Londýn** Barna-Siposová (Maď.), **Kolář-Kettnerová (ČSR)**, Haydon-Osborneová (Ang.), Szabados-Mednyanszká (Maď.).
- 1936 Praha** **Hamer-Kleinová (ČSR)**, Kelén-Mednyanszká (Maď.), Ullrich-Schulzová (Něm.), **Kolář-Šmídová (ČSR)**.
- 1937 Baden** **Váňa-Votrubcová (ČSR)**, **Kolář-Kettnerová (ČSR)**, Berenbaum-Fullerová (USA), Eros-Adelsteinová (Rum.).
- 1938 Londýn** Bellak-Woodheadová (Maď./Ang.), **Váňa-Votrubcová (ČSR)**, **Tereba-Kettnerová (ČSR)**, Liebster-Pritziová (Rak.).
- 1939 Káhira** **Váňa-Votrubcová (ČSR)**, **Tereba-Kettnerová (ČSR)**, Helmy-Pritziová (Egypt/Něm.), Geargoura-Bussmannová (Egypt/Něm.).

- 1947 Paříž** Soós-Farkasová (Maď.), **Šlár-Depetrisová (ČSR)**, Barna-Franksová (Ang.), Holzrichter-Hawthorneová (USA).
- 1948 Londýn** Miles-T. Thallová (USA), **Váňa-Depetrisová (ČSR)**, Sidó-Rozeanuová (Maď./Rum.), Bergmann-Beregiová (Ang.).
- 1949 Stockholm** Sidó-Farkasová (Maď.), **Váňa-Hrušková (ČSR)**, Leach-Franksová (Ang.), Reisman-McLeanová (USA).
- 1950 Budapešť** Sidó-Farkasová (Maď.), **Váňa-Hrušková (ČSR)**, Andreadis-Fürstová (ČSR), **Štípek-Rozeanuová (ČSR/Rum.)**.
- 1951 Vídeň** **Váňa-Rozeanuová (ČSR/Rum.)**, V. Harangozo-Wertlová (Jug./Rak.), Koczian-Karpatiová (Maď.), Leach-D. Roweová (Ang.).
- 1954 Londýn** **Andreadis-Farkasová (ČSR/Maď.)**, Tomita-Egučiová (Jap.), Barna-R. Roweová (Ang.), Dolinar-Wertlová (Jug./Rak.).
- 1955 Utrecht** Szepesi-Koczianová (Maď.), Simons-Elliotová (Ang./Skot.), **Štípek-Krejčová (ČSR)**, Tanaka-Naraharaová (Jap.).
- 1956 Tokio** Klein-L. Neubergerová (USA), **Andreadis-Haydonová (ČSR/Ang)**, Fudžiji-Tanakaová (Jap.), Reiter-Zellerová (Rum.).
- 1957 Stockholm** Ogimura-Egučiová (Jap.), **Andreadis-Haydonová(ČSR/Ang)**, **Vyhnanovský-Elliotová (ČSR/Skot.)**, Tsunoda-Nambaová (Jap.).
- 1973 Sarajevo** Liang Geliang-Li Li (ČLR), Stokratov-Gedraitite (SSSR), **Dvořáček-Grofová (ČSSR)**, Yu Changchun-Zheng Huaiying (ČLR).
- 1985 Göteborg** Cai Zhenhua-Cao Yanhua (ČLR), **Panský-Hrachová (ČSSR)**, Fan Changmao-Jiao Zhimin, Chen Xinhua-Tong Ling (všichni ČLR).

Družstva

- 1930 Berlín:** muži: 1. Maďarsko, 2. Švédsko, **3. ČSR (Maleček, Hájek, Fried, Nikodém)**.
- ženy nehrály
- 1931 Budapešť:** muži: 1. Maďarsko, 2. Anglie a **ČSR (Kolář, Maleček, Lauterbach, Svoboda, Nikodém)** - ženy nehrály
- 1932 Praha:** muži: **1. ČSR (Kolář, Lauterbach, Maleček, Grobauer, Nikodém)**, 2. Maďarsko, 3. Rakousko - ženy nehrály
- 1933 Baden:** muži: 1. Maďarsko, **2. ČSR (Kolář, Svoboda, Hamer, Blecha, Kohn)**, 3. Rakousko - ženy nehrály
- 1934 Paříž:** muži: 1. Maďarsko, 2. Rakousko, **3. ČSR (Kolář, Hamer, Svoboda, Blecha, Kohn)** - ženy: 1. Německo, 2. Maďarsko, **3. ČSR (Kettnerová, Šmídová)**

1935 Londýn: muži: 1. Maďarsko, 2. ČSR (Kolář, Svoboda, Hamer, Váňa, Tobiasch), 3. Rakousko a Polsko - ženy: 1. ČSR (Kettnerová, Šmídová, Kleinová), 2. Maďarsko, 3. Německo

1936 Praha: muži: 1. Rakousko, 2. Rumunsko, 3. Polsko a ČSR (Kolář, Hamer, Váňa, Piwetz, Tereba) - ženy: 1. ČSR (Kettnerová, Šmídová, Kleinová, Votrubcová), 2. Německo, 3. USA

1937 Baden: muži: 1. USA, 2. Maďarsko, 3. ČSR (Kolář, Váňa, Hamer, Löwy, Šlár) - ženy: 1. USA, 2. Německo, 3. ČSR (Kettnerová, Votrubcová, Depetrisová)

1938 Londýn: muži: 1. Maďarsko, 2. Rakousko, 3. USA a ČSR (Váňa, Hamer, Kolář, Tereba, Šlár) - ženy: 1. ČSR (Kettnerová, Votrubcová, Depetrisová, Holoubková), 2. Anglie, 3. Rakousko

1939 Káhira: muži: 1. ČSR (Váňa, Tereba, Hamer), 2. Jugoslávie, 3. Anglie - ženy: 1. Německo, 2. ČSR (Votrubcová, Kettnerová, Depetrisová), 3. Rumunsko

1947 Paříž: muži: 1. ČSR (Váňa, Andreadis, Tereba, Tokár, Šlár), 2. USA, 3. Rakousko a Francie - ženy: 1. Anglie, 2. Maďarsko, 3. USA a ČSR (Depetrisová, Votrubcová, Kettnerová, Fürstová)

1948 Londýn: muži: 1. ČSR (Váňa, Andreadis, Tokár, Štípek, Marinko), 2. Francie, 3. Rakousko - ženy: 1. Anglie, 2. Maďarsko, 3. Rumunsko a ČSR (Pokorná-Depetrisová, Krejčová-Fürstová, Kettnerová)

1949 Stockholm: muži: 1. Maďarsko, 2. ČSR (Váňa, Andreadis, Tokár, Štípek, Marinko), 3. Anglie - ženy: 1. USA, 2. Anglie, 3. Francie a Maďarsko, 5. ČSR (Hrušková, Fürstová, Koťátková)

1950 Budapešť: muži: 1. ČSR (Andreadis, Váňa, Tereba, Tokár, Marinko), 2. Maďarsko, 3. Anglie - ženy: 1. Rumunsko, 2. Maďarsko, 3. Anglie a ČSR (Hrušková, Fürstová, Kettnerová)

1951 Vídeň: muži: 1. ČSR (Andreadis, Váňa, Tereba, Štípek, Tokár), 2. Maďarsko, 3. Jugoslávie - ženy: 1. Rumunsko, 2. Rakousko, 3. Anglie a Skotsko, 9. ČSR (Krejčová-Fürstová, Hájková, Cédlová) čtvrtá ve skupině.

1952 Bombaj: muži: 1. Maďarsko, 2. Anglie, 3. Japonsko, ČSR se nezúčastnila - ženy: 1. Japonsko, 2. Anglie, 3. Rumunsko, ČSR se nezúčastnila

1953 Bukurešť: muži: 1. Anglie, 2. Maďarsko, 3. Francie a ČSR (Andreadis, Váňa, Tereba, Tokár, Vyhnanovský) - ženy: 1. Rumunsko, 2. Anglie, 3. Rakousko a Maďarsko, 4. - 6. ČSR (Hrušková, Krejčová, Cédlová)

1954 Londýn: muži: 1. Japonsko, **2. ČSR (Andreadis, Štípek, Tereba, Šlár, Posejpal)**, 3. Anglie - ženy: 1. Japonsko, 2. Maďarsko, 3. Anglie, 4. - 6. ČSR (Krejčová, Grafková)

1955 Utrecht: muži: 1. Japonsko, **2. ČSR (Andreadis, Štípek, Tereba, Váňa, Vyhnanovský)**, 3. Anglie a Maďarsko - ženy: 1. Rumunsko, 2. Japonsko, 3. Anglie, 7. ČSR (Krejčová, Grafková, Vyhnanovská)

1956 Tokio: muži: 1. Japonsko, **2. ČSR (Andreadis, Tereba, Štípek, Vyhnanovský)**, 3. ČLR a Rumunsko - ženy: 1. Rumunsko, 2. Anglie, 3. Japonsko, ČSR se nezúčastnila

1957 Stockholm: muži: 1. Japonsko, 2. Maďarsko, **3. ČLR a ČSR (Andreadis, Štípek, Tokár, Vyhnanovský)** - ženy: 1. Japonsko, 2. Rumunsko, 3. ČLR,

1979 Pchjongjang: muži: 1. Maďarsko, 2. ČLR, **3. Japonsko a ČSSR (Orlowski, Dvořáček, Panský, Pospíšil, Ezr)**

1981 Novi Sad: muži: 1. ČLR, 2. Maďarsko, **3. Japonsko a ČSSR (Orlowski, Dvořáček, Panský, V. Broda)**

1991 Čiba: muži: 1. Švédsko, 2. Jugoslávie, **3. ČSFR (Grman, T. Jančí, P. Javůrek, Vími, Korbel)**

Příloha č. 2

Rozhovory s legendami stolního tenisu Vladimírem Mikem, Milanem Orlowským a Petrem Korbelem. Každému jsem položil čtyři totožné otázky. Odpovědi jsou autentické, publikované výhradně v této bakalářské práci, a to se souhlasem respondentů.

Otázky:

1. Co pro Vás znamená stolní tenis?
2. Váš pohled na nová pravidla stolního tenisu? (větší průměr míčku, počítání setů do 11)
3. Jaký je Váš recept k dosažení nejvyšších cílů ve stolním tenise?
4. Jaké jsou Vaše současné aktivity ve stolním tenise?

Vladimír Miko (nar. 22. 3. 1943)

1964: ME, Malmö, čtyřhra, **1. místo**

1966: ME, Wembley, čtyřhra, **2. místo**

1966: ME, Wembley, mix, **1. místo**

1967: MS, čtyřhra, **3. místo**

Odpovědi:

1. Stolní tenis byl a je pořád celoživotní láska, věnoval jsem se mu aktivně cirka 30 let a další polovičku jako profesionální trenér.
2. Mnoho změn nebylo ku prospěchu, třeba změna počítání, stejně tak i změna pravidel podání.
3. Absolutní odevzdanost stolnímu tenisu podloženou fyzickou kondicí.
4. Aktivně hraji divizní soutěž.

(e-mailová odpověď na dotaz, 23. 3. 2011).

Milan Orłowski (nar. 7. 9. 1952)

1969: MEJ, dvouhra, **1. místo**

1972: ME, čtyřhra, **3. místo**

1972: ME, družstva, **3. místo**

1974: ME, Novi Sad, družstva, **3. místo**

1974: ME, Novi Sad, mix, **2. místo**

1974: ME, Novi Sad, dvouhra, **1. místo**

1976: MS, družstva, **3. místo**

1976: ME, dvouhra, **3. místo**

1976: ME, mix, **2. místo**

1976: ME, čtyřhra, **2. místo**

1978: ME, Duisburg, čtyřhra, **1. místo,**

1979: MS, družstva, **3. místo**

1980: ME, dvouhra, **3. místo**

1980: ME, Bern, mix, **1. místo**

1980: ME, čtyřhra, **3. místo**

1981: MS, družstva, **3. místo**

1985: MS, Göteborg, čtyřhra, **2. místo,**

1986: ME, Praha, družstva, **3. místo**

1986: ME, Praha, mix, **3. místo,**

Odpovědi:

1. Stolní tenis byl a je pro mne láskou, koníčkem a povoláním. Stolnímu tenisu se věnuji již 50 let!!! I přes pokročilý věk jsem stále aktivní ve vrcholovém stolním tenise.
2. Zastávám názor, že malé sety nepřinesly očekávané zkrácení zápasů, také větší míčky hru pro diváky nezatraktivnily. Stále není vyřešena otázka podání, tedy časté zakrývání míčku nehrající rukou.
3. Maximální čas obětovaný stolnímu tenisu, poctivý trénink a rehabilitace.
4. 2 bundesliga v Německu.

(e-mailová dopověď na dotaz, 23. 3.2011).

Petr Korbel (nar. 6. 6.1971)

1988: MEJ, dvouhra, **1. místo**

1991: MS, družstva, **3. místo**

1993: MM Brazílie, dvouhra, **1. místo**

1996: OH, Atlanta, dvouhra, **4. místo**

1998: Pohár ETTU, **1. místo**

2000: ME, Brémy, dvouhra, **3. místo**

2003: ME, Courmayer, družstva, **3. místo**

2003: Prague Open, Praha, dvouhra,

1.místo

2004: Top 12, Frankfurt n. Mohanem,
dvouhra, **3. místo**

2005:ME, Aarhus, družstva, **3. místo**

2010:ME, Ostrava, družstva, **3. místo**

Odpovědi:

1. Stolní tenis pro mne znamená prakticky všechno. A to hlavně proto, neboť se mi stal nejen koníčkem, ale zároveň i mým zaměstnáním. Díky němu jsem měl tu možnost poznat spoustu cizích zemí.
2. Jsem novými pravidly lehce znechucen! Větší míček není kvalitní a je horší s ním hrát, hlavně pro technické hráče, vyhovuje spíš hráčům-bijcům. A sety do 11 ti, si myslím taky nejsou tím pravým ořechovým. Často zápas nemá ani žádný děj a než se nadějete, je zápas fuč.
3. Určitě pílě a vůle něčeho dosáhnout. Neustále na sobě pracovat, odstraňovat slabiny a zdokonalovat své přednosti.
4. Ještě stále aktivně hraji a k tomu jsem spolumajitelem stolně-tenisové firmy, zástupcem firmy Butterfly pro Českou republiku a členem KVS (komise vrcholového sportu).

(e-mailová odpověď na dotaz, 28. 3. 2011).